ghton.—Valuable Freehold and Leasehold Estates, Re-
ency-square, Marine-parade, Marine-square, Eastern-
errace, &c.; the Rents and Annual Value amounting to
pwards of 1,000*l*. per Annum.—By WINSTANLEY
nd SONS, at the Auction Mart, on WEDNESDAY, May 30,
t Twelve, in 14 Lots,

VALUABLE FREEHOLD and LEASE-HOLD ESTATES; consisting of a capital Residence, 14, Regency-square, Brighton, let on lease. Six ditto, ıg Nos. 13, 14, 15, 16, 17, and 18, in Marine-square, rine-parade; part let on leases, and part to yearly tenants. ee ditto, being Nos. 1, 2, and 3, Eastern-terrace, Marine-ade. Two smaller ditto, Nos. 1 and 2, Paston-place, stern-terrace. And two ditto, Nos. 9 and 10, Western tages, Western-road; offering very eligible investments capital.

o be viewed, 14 days preceding the sale, by tickets, to be ained of Mr. Creasy, Auctioneer, North-street, Brighton; of Winstanley and Sons, Paternoster-row, London; par-lars also at the several Libraries and Inns in Brighton and rthing; at the Inns at Hickstead, Cuckfield, Crawley, gate, and Croydon; and at the Mart.

---

inity of Croydon, Surrey, about Eight Miles from Lon-on.—A Genteel Cottage Residence, with Stabling, and early 19 Acres of Land; also a Freehold Messuage, with 1A. 3R. 14P. of Garden Ground.—By WINSTANLEY nd SONS, at the Mart, on THURSDAY, May 31, at Twelve, n Two Lots, by direction of the Trustees under the Will f the late Philip Elliot, Esq., unless otherwise disposed f previously,

A FREEHOLD and COPYHOLD ESTATE, tithe free, and land-tax redeemed, situate near the ly Sailor, at Woodside, in the parish of Croydon, and unty of Surrey; comprising a cottage dwelling, with ble and lodge at the entrance, and near 19 acres of grass d. The house and buildings require some repairs, but are l adapted for a person attached to field sports, being hin an easy distance of several packs of hounds. Also a ehold Messuage, with 11A. 3R. 14P. of land, used as rket garden ground, in the occupation of William Odle, lease.

o be viewed, and further particulars had of Messrs. Le nc, Oliver, and Cook, Solicitors, New Bridge-street; l of Winstanley and Sons, Paternoster-row; particulars o at the Jolly Sailor, near the Premises; the Crown, at rwood; the Greyhound and Bull, Streatham; the Grey-ınd and the Crown, at Croydon; and at the place of Sale.

---

ghly valuable and important Freehold Estate, at Colney Hatch, betwen Muswell-hill and Friern Barnet, including Residence, Farm House, and 160 Acres of Land.

WINSTANLEY and SONS beg leave re-spectfully to call the particular attention of the blic to the following valuable ESTATE, which they are ructed to SUBMIT to PUBLIC AUCTION, on THURS-Y, May 31, at Twelve, viz.:—The ancient and commo-us Residence, called HALLIWICH MANOR HOUSE, utifully situated, on a commanding eminence, at Colney tch, in the county of Middlesex, only eight miles from ndon, standing on a fine sloping lawn to a southern aspect, surrounded by nearly 160 acres of excellent land, the ıcipal part of which is fine old meadow, lying within a g fence, and possessing a very extensive line of frontage, ether with suitable offices, coach-houses, stabling, lawns, isure grounds, shrubberies, gardens, peacheries, grapery, en house, &c.

Descriptive particulars of the property, with plans annexed, tickets for viewing, may be obtained of Messrs. Goodeve, nkin, and Vickerman, Solicitors, Gray's Inn; and of nstanley and Sons, Paternoster-row; particulars also at Green Man, Barnet and Whetstone; the Gate-house, ghgate; and at the place of sale.

Splendid Pictures.

MR. EDWARD FOSTER has the honou to announce to the Nobility and Amateurs of Ar generally, that he will SUBMIT by AUCTION, on th Premises, about the end of May, a Collection of rare an valuable PICTURES, which have been chosen with tast and judgment from among the Italian and other Schools b an Artist of eminence, who is about to leave his presen residence.

Due notice will be given with further particulars of the ap pointed time of sale.

First Class Pictures from the Danoot Collection.—By M EDWARD FOSTER, at his Gallery, 54, Pall-mall, o SATURDAY, June 2, at Twelve o'Clock,

THE COLLECTION of PICTURES o William Ewing, Esq., among which are many impo tant works, particularly "The Bowl Players," by Davi Teniers; "Fruit and Flowers;" Van Huysum; a Landsca and Figures, by Rubens and Van Uden; and many oth gems of art. To which is added a Cabinet of truly fine Pic tures, just imported; an Interior, by Metzu; Coast Scen P. Wouvermans; Interior, A. Ostade; Village Festival, J Steen; Interior, Schalken; Landscape, Vanderdoes; Fru and Game, Weenix; Conversation, Gonzales Coques; S Peter, Rubens; Interior, N. Maas; Flowers, Van Huysum Devotion, Rembrandt; all fine specimens. Likewise son Gallery Pictures of Game and Fruit, by Weenix and Snyder

May be viewed four days before the sale, and catalogu had at Mr. Foster's Offices, 14, Greek-street, Soho-squar and 54, Pall-mall.

Leasehold Villa, Plantations, and Lands, Tithe free, on t Brighton-road.—By Mr. EDWARD FOSTER, at Ga raway's, on MONDAY, June 4, at Twelve, without reserv if not sooner disposed of on the terms mentioned below,

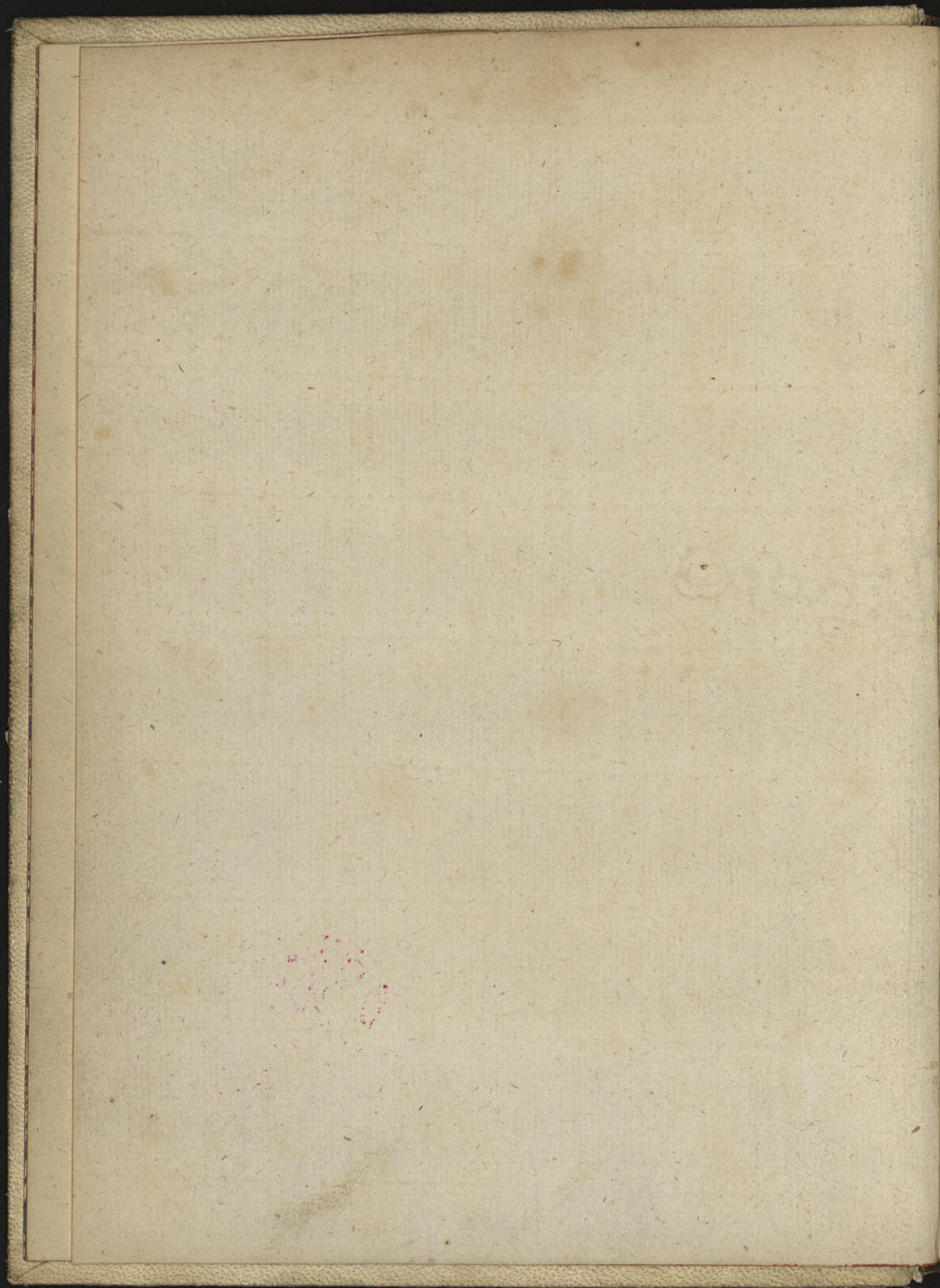
SLAUGHAM PARK, comprising 544A. 1 4P., of which outlying parcels are underlet, at ren which greatly exceed the total rent reserved by the origin lease, and the residue (including about 40 acres of fine you orchards, and about 240 acres of thriving plantations, princ pally of larch) is in hand, surrounded by excellent roads all directions, thirty-four miles from London, fifteen fro Brighton, twenty from Worthing, five from Horsham, fo from Cuckfield, and four from Crawley; about thirty coach pass near the gate daily, there are three post-offices contiguo to different points of the Estate, and the letters are deliver at the House every morning. The House (the princip rooms of which are large and commodious) has a handso elevation and a south aspect, and is sheltered from all win excepting the south and the south-east. The offices are co pact and conveniently placed. Water of the finest kind conveyed by pipes to the House, dairy, and other offices, a supplies a jet d'eau, which plays continually during the dri seasons, in front of the drawing room windows; the groun slope from north to south, so as to be open to the sun in seasons; there are two large fish ponds, well stocked wi carp, tench, and trout; the River Ouse, which flows at t bottom of the ground, is also a good trout stream; the soil a sandy loam, always wholesome and dry for walking, a may be trodden through the winter by heavy cattle with poaching. The situation of the House is commanding a beautiful, having, though not annoyed by proximity to t Brighton-road, a distinct view for several miles of every o ject which passes along it; and every part of the groun presents a varied and agreeable prospect.

Particulars and tickets to view may be had at the Office the Brighton Herald; and of Mr. E. Foster, 14, Gree street, and 54, Pall-mall.—N.B. The Proprietor being de rous of retiring to a greater distance from London has direct a Sale by Auction to the highest bidder without reserve, by private contract, at a low price, named to Mr. Foster; at a price 1,000*l*. below the value

Epistole francisci nigri.

Opusculū epistolaꝝ familiariū ꝛ artis earundem scribendaꝝ maxime in gn̄ibus viginti. Ad que tn̄ singule quibus nūc vtimur species deducuntur. Suntq; genera ista videlicet.

Epistola commēdatitia.
Epistola petitoria
Epistola munifica
Epistola demonstratiua siue laudatiua ꝛ vituperatiua
Epistola eucharistica siue regratiatoria.
Epistola amatoria
Epistola lamentatoria
Epistola consolatoria
Epistola expositiua
Epistola gratulatoria
Epistola exhortatoria
Epistola dissuasoria
Epistola inuectiua
Epistola expurgatiua
Epistola domestica
Epistola communis
Epistola iocosa
Epistola commissiua
Epistola regia
Epistola mixta.

Hoꝝ aūt geneꝝ quodlibet et suas habet species vt locis suis in sequentibus studiosis horum patebit lucidissime.

See an Account of "Francisci Nigri Grammatica Latina", printed at Venice 1480, in Beloe's Anecdotes &c. Vol. 4. p. 410. — This Edition printed at Saint Germains — by Peter Levet.

Opusculum scribendi epistolas francisci nigri incipit feliciter.

Franciscus niger/Venetus doctor Clarissimo viro Jacobo geroldo: Styro Cnitelfeldensi: Patauini Gymnasii Moderatori excellentissimo Ac vtriusqz virtutis cultori felicitatem.

n Uma pompilius qui post romulū secūdus Rhomani regni monarchiam regiosqz fasces felici sydere cōsecut⁹ est: licet cū in sabinis esset solitudinē tantū vniusqz egerie sue ceteris spretis ꝯfabulatione delegisset: nec vnq̄ populari se instituto miscere voluisset: ad sūmū tn̄ regni apicē deuect⁹ qd vnicuiqz gētis sue ordini necessariū foret: sūma sēper vigilātia exequi curauit. Vn̄ z rhomani moris z vetustatis īstaurator est appellatus: z post mortē diuino (vt creditur) stēmate donatus Hoc tu cōsiderans Jacobe gerolde vir clarissime: licet superioribus annis dum priuatam vitam ageres: tue tantū vtilitati primū insudās vt stoicum virū decebat: bonarum oīm artium studio indulgeres: nec alienis ī negociis impeditū esse delectaret: ne odiosus videreris alioꝝ censor fieri velle. Cū tn̄ ad honoratam istam moderationē tuam primū ascendisti: in qua non tantū videbas tibi iuris vtriusqz moderamina suscipienda esse quo te duce facili⁹ ad eius apicem possēt viri studiosi pertīgere Sed cū etiam multi occurrerent qui hoc in humili dicendi gn̄e quod familiare dicimus tanq̄ arduū qddā munus aggressuri. difficiles videbātur posse ꝓficere. Tu sane illorū laborem miseratus qb⁹ maxime necessariū fore videbas: si ad iuris tā diuini q̄ humani anfractus ꝯtēderēt: nō solū oratoriā illā sublimēqz facundiā haurire sz hāc quoqz inferiorē: ex cui⁹ vestigio ad illā facilior sit cōsensus. Me rogasti vt q̄ hoc in gymnasio tuo publicas humanitatis lectiones ꝓfiteret: humanū etiā hoc negociū tuo amore susciperē: quo z tibi gratificarer: z ad hoc familiare scribendi gen⁹ aspirātib⁹ meo labore ꝓdessem. Ego autē q̄ tuis in me pluris maximisqz bn̄ficiis tibi adeo deuinctus sū vt si vitā esset ꝓ tua dignitate effundā vel minimā adhuc non videar meritorū tuoꝝ ptē assecutus vt tue morē gererem volūtati studiosisqz iuuenib⁹: meo labore aliq̄d emolumēti afferrez familiarem quandā scribēdi artem reperire conatus sū. longe quidē ab illa forensi et graui semotam quam cū in vnū corpus redegissem ad te vir integerrime bonis auibus mittere decreui

qui cũ semp bonaꝝ artiũ studiosus extiteritis: quib⁹ nõ minus ipse splendoꝛis reddere studuisti: ꝙ ille tibi: cũqȝ sẽper doctos viros adeo excolueris: ac pientissime cõplex⁹ sis: vt te vtriusqȝ ꝟtutis pentẽ oĩs merito academia iam appellare nõ dubitet: michi dign⁹ visus es cui opusculũ hoc nostrũ cõmendaretur: vt illud a maliuoloꝛũ moꝛsib⁹ tuereris Ad te igiť venientẽ suscipe libellũ: et inter reliquos codices tuos (quos et plurimos et doctissimos in celeberrimã bibliothecã tuã vndiqȝ collegisti) hũc quoqȝ nostrũ: tanꝙ illoꝛũ seruulũ collocato. Non enĩ indignũ erit: inter tot sapientissimos viros quoꝝ monumẽta splendidissimo pluteo tuo seruãtur: famulantẽ quoqȝ nostrũ accedere codicillũ: cui scio vtrãqȝ felicem seruitutẽ futuram. Opus aũt ipsũ facile cõsequemur: si pꝛimo epistolaꝝ genera declarabim⁹ ad que singule quibus nunc potissimum vtimur: species deducuntur. Secundo si clausulaꝝ ad tales epistolas facientiũ elegantiam bꝛeuiter exponemus. Postremo si vnicuiqȝ viroꝛum oꝛdini accomodatos titulos vnico tanꝙ axiomate absoluem⁹ Sed iam bonis auibus suscepte pꝛouincie: nostriqȝ instituti sumatur exoꝛdium.

Francisci nigri veneti doctoꝛis: pꝛo nouitioꝝ adolescentiũ ad pedestrem: oꝛatõeȝ aspirantiũ vtilitate: Clarissimo viro Jocobo geroldo. styꝛo: Cnitelfeldẽsi: patauini gymnasii moderatoꝛi excellẽtissĩo: ac vtriusqȝ virtutis cultoꝛi ischnos dicendi modus: pientissime sacratus inchoat.

Pꝛefatio.

Scribendarum epistolarum iniciũ lȝ multi variis causis scribãt: ego illud tñ verius existimauerim: qđ in turpilianis fabulis vetustissimis memoꝛie traditũ accepim⁹. nõ alia scilȝ de causa epistolam fuisse repertam: nisi vt absentes amicos hoc tantũ remedio p̃sentes redderem⁹: eoꝛũqȝ litteras intuẽtes: interualla locoꝝ ac tempoꝛum interpolatã aliqten⁹ per amiciciam instauraremus: que cum potissimũ ĩ diuturna consuetudine fundamẽta iacere soleat. eaꝗ pretmissa: non paꝝ quidem labefactari videtur. Diuinam igitur non immerito epistolam appellauerim: que diuino fũgens officio diuinum quoqȝ in nobis opus efficiat.

Epistole diffinitio: genera ac species: cũ suis regulis ꝛ exẽplis Libellus pꝛimus.

Epistola est oratio pedestris: que absentes amicos pñtes facit tā ad voluptatē ꝙ ad vtilitatē tū publicā tū priuatā: diuinitus excogitata Epl'arum aūt gña sūt vigīti primū scꝫ ꝯmēdatitiū. scdꝫ petitoriū tertiū munificū. quartū demonstratiuū. quintum eucharisticū sextū amatoriū. septimū lamētatoriū. octauū ꝯsolatoriū. nonū expositiuū. decimū gratulatoriū. vndecimū exhortatoriū. duodecimū dissuasoriū. tertiūdecimū inuectiuū. quartūdecimū expurgatiuū. qntūdecimū domesticū. sextūdecimū cōe. decimum septimū iocosū. decimūoctauum ꝯmissiuū. decimūnonū regiū. vigesimū ꝛ vltimū mixtū. Cōmendatitiū gen⁹. caput primū

Commendatitium genus est illud qd̄ fit ī alic⁹ certe psōe ꝯmēdatōeꝫ. ad demōstrātiuā vl' iudicialē cāꝫ accomodatū. hui⁹ aūt gñis sūt due spēs. Una. s. epētica. Alia ꝟo diceanica.

Cōmendatiua

Epentica — Diceanica
Ciuilis — Criminalis

Epētica epl'a ꝯmēdatitia ē illa q̄ scribit' in alic⁹ certe psone cōmēdatōeꝫ p aliq̄ dignitate ꝯsequenda. Cui⁹ eple t'lis ē regula

Regula. Si ꝯmendatitiā epl'aꝫ q̄ epētica dr̄ scribē voluerim⁹: illam in ptes quattuor diuidem⁹ In quaꝝ pria ab ea psōa beniuolentiā captabim⁹ ad quā scribim⁹: laudātes illā vl'a liberalitate siue munificētia qua in oēs vtit' vñ nobis maxima exoriat' fiducia ad ipsā veniendi cū spe id facile obtinēdi qd̄ cupim⁹. vl' etiā ab alia ꝟtute et maxie ab illa cui⁹ ē is plen⁹ quē ꝯmēdare volumus: dicentes eā psonam sp fuisse assuetaꝫ talib⁹ viris fauere: cū ipsa ex eoꝝ numero sit In scdā ꝟo beniuolentiā captabim⁹ ab eius psona quā ꝯmēdare intēdim⁹ ipsam maxie laudātes: dicētes quoqꝫ ipsā pp̄ter ꝟtutes suas oib⁹ eē gratissimā. ꝛ nobis p̄cipue / ꝙ ei⁹ ꝯsuetudie diutius vsi fuerim⁹ In tertia aūt rēipsā exponemus quā īpetrare cupimus illā esse iustam honestam ꝛ facilē arguētes ꝛ ex qua maxiꝫ sit honoreꝫ ꝯsecutus ille ad quā scribimus si voluerit illi amico nr̄o fauere quē ꝯmēdamus. In vltia ꝟo parte vel aliquod premiū pollicebimur. vel potius ppetuam seruitutē nr̄am offeremus si qd̄ petimus ꝯseq̄ dicētes ꝙ quicquid in ipsum amicū factum fuerit

tanꝙ in nos ipsos factum existat. Propositio.
Cōmendet Cesar semproni⁹ pro equestri dignitate ꝯseqnēda
Exemplum. pars i.
Nō audere īuictissīe cesar tā familiaritad maiestatē tuā scribē ne temeritatis vitio notād⁹ essem: nisi te oīꝫ hūanissīꝫ/oīmqꝫ adeo benignissim eē ꝓspicerēvt: eos etiā quos nūꝙ videris nō cesses indies tua tibi bnficētia deuīcere: vn̄ fit vt ego quoqꝫ ad te venire nō dubitē cū sūma spe id obtinendi: qđ a te potissimū impetrare cupio ꝛ ¶ Sēpronio nāqꝫ viro strēnuissīo mltos annos vtor valde familiarit: q ꝛ suo splēdore ꝛ vtriusqꝫ ꝟtutis insignib⁹: oī populo mō adeo grat⁹ ē: vt que illi ꝓferāt hēant nemīnē ꝫ ¶ Js ei cū ānis exactis: hac in expeditōe tua pan nonia multa qdā ac ꝑclara de strategmata ꝑsliterit. qb⁹ apud oēs milites tuos maxiaꝫ sibi gl'iaꝫ cōꝑauit: emerit⁹ nūc miles in p̄riaꝫ qetā reuerti cupiens: vellet meritā milicie sue laureā ꝯseq̄ ꝓin̄ me exorauit vt eū tue maiestati ꝯmēdarē ꝛ ¶ Ego igit̄ q ei⁹ petitionē iustam eē ꝛ hōestā video: vt is scꝫ digno laboꝝ suoꝝ p̄mio ꝯdonet̄ q reliqui magis ad ꝟtutē accēdat̄: tue illū inuictissīe maiestati sūmope cōmēdo: vt cū eū militari stēmate decorauerit: ꝛ meam intelligat cōmendationē non fuisse vulgarē: et tibi īmortalē gr̄aꝫ sit hitur⁹. Uale. Diceanica ciuilis. Diceanica ep̄la cōmēdatitia est illa q scribitur in alic⁹ certe ꝑsone ꝯmēdatiōe ꝓ aliquo negocio expediēdo. hui⁹ aūt ep̄le spēs sūt due vna. s. ciuilis ꝛ altera criminalis.
Diceanica ep̄la ꝯmēdatitia: q ciuilis dr̄ ē illa q scribit̄ in alic⁹ certe ꝑsone cōmēdationē: ꝓ aliqua forensi cā expediēda: cuius epistole talis est regula. Regula.
Si ꝯmēdatitiā ep̄laꝫ diceanicā q ciuilis dr̄ scribē voluerimus illam sil'iter in ꝑtes quattuor diuidem⁹. Jn quaꝝ p̄ria beniuo lentiā captabim⁹ ab ea ꝑsona ad quā scribim⁹ laudātes ipsā a sūma iusticia ꝛ eqtate: dicētesqꝫ inde nobis maximā spē fuisse exortā: ꝙ amici nr̄i causā ꝯmēdatā suscepit. Jn scđa ꝟo beniuo lentiā captabim⁹ ab ea ꝑsona quā cōmēdare volum⁹ laudātes ipaꝫ ab oī ꝟtute: quā ei poterim⁹ tribuē et dicētes ꝙ ꝓpt t'les ꝟtutes suas nō solū nobis: sꝫ etiā oī ppl'o sit gratissim⁹. Jn t'tia ꝟo beniuolentiā captabim⁹ ab ipsa re de qua scripturi sumus: laudātes ipsā a iusticia ꝛ eqtate facilitate ꝛ āplitudine ꝛ ab vti litate: dicentes maxiꝫ iudici futuꝝ honorē si eam susceperit ex pediēda. Jn vltia ꝟo ꝑte petem⁹ qđ īpetrare intēdim⁹: dicētes

prio amicũ nostrũ mariaʒ spẽ hr̃e ꝙ ppꝺea amorẽ nr̃m sit ei cõ mẽdat⁹: deĩn rogabim⁹ vt hec spes eũ ñ fallat pmittẽtes aliqđ pmiũ: vt in pcedẽti ep̃la tactũ est. Propositio.
Cõmendet iudici põponius: p forensi negocio suo expediẽdo.
Exemplum. pars i.
Tãta est iusticia ꝛ eq̃tas tua excellẽtissie iudex: q̃ nõ mihi solũ sꝫ oib⁹ etiã ciuib⁹ istis notissia ẽ: vt sñ alti⁹ pꝛocinio viri possit q̃sqꝫ itrepid⁹ ad te ꝯfugẽ: cũ sũma acertissima spe: etiã ꝯ acerrimos aduersarios suos victoꝛiã obtinẽdi vñ pt̃er amorẽ ac beniuolentiã illã: qua iter nos vterqꝫ nr̃m deuict⁹ est nõ mediocris etiã michi fiducia suggerit: ꝙ si aliquẽ tibi lr̃is meis ꝯmẽdauero q̃ iniuste ab aduersario oppꝛimat̃: eq̃ssimũ illũ fauorẽ tuum pstabis ꝛ ¶ Cũ igit̃ põponio viro optio p multos ãnos vtar familiarissie q̃ sigl̃ari ꝟtute sua oib⁹ ꝙ gratissim⁹ est: cui⁹ ꝟtus nõ obscuro nec vario sermone: sed ꝛ clarissia ꝛ vna oĩꝫ voce pdicatur Cũqꝫ is magna q̃dã negotia ꝛ ãpla expedita hẽat corã excellẽtia tua pagẽda: ꝛ ex q̃b⁹ magnũ posset et honorẽ ꝛ dec⁹ ꝯseq̃ me rogauit: vt ei⁹ tibi hec negocia vellẽ p lr̃as ꝯmẽdare. Cõfidens se litteris istis apud te gratiosũ foꝛe ꝫ ¶ Ego igr̃ qui talẽ viꝝ marie diligo: tũ ppter ei⁹ ꝟtutẽ/tũ mariaꝫ pbitatem eius causas tibi sũmopere cõmendo: rogoqꝫ vt oib⁹ viribꝫ eũ ita tractes: vt intelligat amicitiã nr̃am inter nos aliq̃d valuisse: cui ipse perpetua erit seruitute deuinctus. Vale.

Diceanica criminalis.

Diceanica epistola cõmendatitia: q̃ criminalis dr̃ est illa: q̃ scribitur in alicui⁹ certe psone ꝯmendationẽ p aliqua crimiali cã expediẽnda cui⁹ epistole talis est regula. Regula.
Si cõmendatitiam epistolã diceanicam que crimialis dicitur scribere voluerim⁹ illam similiter in ptes quattuoꝛ diuidemus Jn quaꝝ pꝛia nõ ãplius aperte: sed occulte beniuolentiã captabim⁹ per insinuationẽ: laudãtes pꝛio personam illã ad quam scribim⁹. dicẽtesqꝫ illã penit⁹ abhoꝛrere ab illo vicio cui⁹ fuerit notatus ille quẽ cõmendare volumus. deinde dicentes nobis etiam sũmopere displicere quod tali viro obiicitur aggrauãtes illum quantũ poterim⁹. Jn sc̃da vero dicemus ꝙ licet sup hac re deliberauissemus nihil penitus scribere. tñ cõsiderãtes bonũ aliq̃đ vel vtilitatẽ publicã seu pꝛiuatã q̃ possꝫ ex tali viro pcedẽ cũ excepto hoc vitio cui⁹ insimulat⁹ est: alias sit bon⁹ ꝛ hõestus conabimur ipsũ paulatĩ laudare: ꝯcludẽtes ꝙ hõ nõ res sit inspiciẽda. Jn tertia aũt cũ oib⁹ viribus nostris talẽ viꝝ cõmẽda

bimus exponẽtes q̄ta sit inde utilitas secutura. In ultĩa vero offerem⁹ ipsũ nõ ãplius eẽ talia factuꝝ: sed potius sp ꝟtutib⁹ et bonis operibus vacatuꝝ: offerentes similiter et opam nr̃az et talis viri nunq̄ illi ad quẽ scribimus esse defuturam.

Propositio.

Cõmendet̃ Cesari milo. ꝙ q̄uis claudiũ interemit a capitis tñ mulcta liberetur.

Exemplũ. pars i.

Noui Cesar inuictissime: q̄tũ sp ab ineũte etate ab oĩ penitus scelesto facinore fueris alienus: ita vt nullũ vnq̄ volueris flagitiosũ viꝝ in hac tua ciuitate coalescere: et illũ p̄cipue q̄ ab omni pietate semotus: in ꝓprios conciues suos parricidiũ ꝯmittere ausus fuerit. 2 ¶ Vñ 2 ego quoq3 non solũ homicidas a me penitus alienos feci. sed eos tanto magis abhorrui: q̄to crudeliores sũt in ꝑturbanda hoĩm societate: que sp ab oĩb⁹ mirifice tutanda est. hinc effectũ erat vt nullo pacto vellẽ etiã rogatus in milonis fauorẽ ad tuã maiestatẽ scribere: nisi me cetere ei⁹ ꝟtutes coegissent q̄ tot 2 tante sũt vt eas vix nũerare audeam
3 ¶ Is enĩ excepto hoc facinore q̄d etiam inuitus patrauit tanta sp fide ĩ rẽp. nr̃am vsus est vt sepissime ꝓ eius salute seruanda nõ opes solũ: s3 et ꝓpriũ sanguinẽ exponẽ nõ dubitarit
4 ¶ Quod cũ mecũ ipse ꝯsidero nõ michi videt̃ hoc casuale facinus tantaꝝ ꝟtutũ p̄mia abolere debere: suam proinde maiestatẽ exoro: vt nõ rem sed hoĩem ip̄3 inspiciens: tanto viro dignetur veniam p̄bere qui et nunq̄ deinceps in tale facinus est lapsurus 2 ꝓ te (vt semp antea fecit) aĩam ip̄a3 si opus fuerit est libentissime expositurus. Vale.

Petitoriũ genus. Caput secundum.

Etitoriũ genus est illud quod fit ꝓ alicui⁹ certe rei ĩpetratõe: q̄vl̃ ĩ aliq̄ gr̃a ꝯseq̄nda vel in aliquo munere obtinẽdo ꝯstituta est. cuius igr̃ gñis species sũt due. Vna sc3 gr̃e/alt̃a ꝓ rei.

Petitoria.

Gratie — Rei.

Petitoria epl̃a gr̃e est illa q̄ ad aliquẽ amicũ scribit̃ ꝓ alicuius rei incorporee impetratione: cuius epistole talis est regula.

Regula.

Si petitoriã eplaz grē ad amicū/aliquē scribē voluerim⁹ vel in doctrina vl' in ꝯsilio seu in aliquo ꝑcinio impetrãdo. in qnqꝫ ptes tles eplam diuidere debem⁹. Jn quaꝝ pria oportebit nos dãtis facltatē declarare: ne forte se excusare possit: qd si qret id faceret. Jn scdaꝯo petitionis nre honestatē ꝛ iusticiã oñdemus ne forte si excusans amic⁹ ille ad quē scribim⁹: diceret se factuꝝ si equū esset Jn tertia aūt rei petite modū ꝛ facilitatē apiemus vt eo libēti⁹ eã ꝯsequamur. quo facili⁹ fieri poterit. Jn quarta ꝓo premiū pollicebimur vel in aliquo ꝑcio ꝯstitutū si mercēna ria fuerit psõa vel potius in seruitute ppetua offerēda vt bonū virum decet. ¶ Propositio aūt q̄ quita pars est his supiorib⁹ partibus intericietur vbi aptior esse videbitur.

Propositio.

Petatur a Cicerone patrociniū: in cã valerii quã corã iudicib⁹ acturus est. Exemplū pars i.

Jncredibilis illa facūdia tua: marce tuli q̄ in oīꝫ oculis mirifice elucescit: ita vt nullū ꝑter te censeat citas nra oratorē hre: q̄ et in forēsib⁹ causis sapiētia/iusticia/ꝛ eqtate vtat ꝛ in cetis reb⁹ pagēdis: nō min⁹ sibi apd oēs splēdoris ꝛ glorie addiciat. me nūc potissimū ad te venire ꝯpellit: cū sūma fiducia id ꝯsequēdi qd anim⁹ meus exoptat ꝛ ¶ Est nanqꝫ michi cū aduersario meo iustissima qdã ꝯtrouersia ꝙ cū ab eo hereditate spoliatus sim: petovt in eã volente sic iusticia reducar: ille aūt neqssimo in me aĩo pturbatus suis studet cauillationibus me ab illa re- mouere. ꝫ Tuãigr in hoc casu sapientiã requiro q̄ in senatu corã iudicibus oratōeꝫ habitura: nō solū me ab hiis aduersari calliditatib⁹ absoluat: sꝫ etiã i optatã hereditatē inducat. Qd pfecto tibi facile futuꝝ ē si ad patris mei testamtū aduerteris q̄ ꝑter oēs me vnicū sibi heredē legauit: ꝙuis patrui callidita te vrgente videar ab hac penitus hereditate alien⁹ qd si feceris vt spero ꝛ opto post legitimã mercedē tuam q̄ tibi liberaliter a me exponetur: me semꝑ hēbis cui cui tãꝙ minimo seruo posses in omnibus tuis votis ac desideriis iubere. Vale.

Petitoria rei.

Petitoria epla rei ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit ꝓ alicui⁹ rei corporee: cuius epistole talis est regula.

Regula.

Si petitoriam epistolã rei ad amicū aliquē scribere voluerim⁹

p aliquo munere impetrando.istã similiter eplaz in partes qn qz diuidemus In quaꝝ prima beniuolentiã captabimus ab ea psona ad quã scribim⁹ laudantes ipsã prius a liberalitate.deiñ potissimũ ab auctoritate illius rei ꝯcedende quam petimus In scda ꝑo demõstrabim⁹ petitionis nr̃e honestatem vna cũ sũma ipsius rei petite necessitate sine qua vix facere possum⁹. In tertia autẽ ostẽdemus tali viro facile eẽ nobis illud tribuere qd peti mus ꝛ in hoc loco aperiemus ipsi⁹ viri facl'tatẽ.nõ solũ in tali re sz etiã ĩ maiore multo eroganda. In qrta pterea pmiũ aliqd pollicebimur.vel in pcio ꝯstitutũ:vel potius in aliq seruitute q animum nostrũ gratũ ostendat. Ipam demũ ppositionẽ inter partes istas put nobis meli⁹ videbitur interponemus sicut in superiore preceptum est.

Propositio.

Petamus a titio digestoꝝ op⁹.qd nobis maxime affectamus

Exemplum. pars .i.

Noui sp titi eã eẽ ingenii tui ꝯditões:vt ad ꝟtutẽ aspirãtibus viris nõ opibus solũ.sz etiã sãguie ipo (si opus foret) benignis sime subuenires.hacqz de cã nõ mediocre tibi apd oẽs nomen ꝯparasse.nec minorẽ qqz diis grãm ꝯstitutũ qui te tot tãtisqz opibus stipauerũt vt facile etiã pter hanc bñficentiã tuã possis oib⁹ suppedita ferre. ꝛ ¶ Hinc est: ꝙ cũ iã p ml'tos annos iuri cesareo opam pstem:ac nõ possi ppt libroꝝ inopiã ad eius apicẽ puenire:statuerĩ ad tuam opẽ ꝯfugẽ sine qua aut nichil penit⁹ hoc in gymnasio ꝯseq potero:aut tandẽ inceptã puitiã deserere cogar. ꝫ ¶ Cũ igr̃ tibi bonis viris ꝛ ad ꝟtutẽ anhe lantibus tam facile fit opem subministrare:ꝙ velle ꝛ posse:cuz psertim etiã multos tue fidei ꝯmẽdatos e limo (vt ita dixeri) ad celũ vsqz sustuleris ꝶ Tuã piñ bñficentiaz exoratam veli vt michi digestũ vnũ dignet̃ elargiri quo iceptũ studiũ pficere possi:ꝛ tibi nõ mediocrẽ gl'iaz adiũgẽ. ꝩ ¶ Qd si feceris vt spo ꝛ opto:tãti ĩ me bñficii tui memoriã nullavnꝙ delebit obli uio:sz tibi poti⁹ si debitas grãs agẽ vel referre nõ potero:sũ tñ ĩmortales habiturus. Uale

Munificũ gen⁹.caput tertiũ

Unificũ gen⁹ẽ illud qd fit p alicui⁹ certe rei erogatõe q vel aliqua grã elargiẽda vel ĩ aliquo munere ꝯdonãdo ꝯstituta ẽ:hui⁹ igr̃ gñis spẽs sil'r sũt due:vna.s.grẽ:alta ꝑo rei.

Munifica

Gratie

Rei

Munifica ep̄la grē ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit̄ p̄ alicuius rei incorporee erogatōe. cui⁹ ep̄le talis est regula ¶Regula

Si munificā ep̄laȝ grē ad amicū aliquē scribē voluerim⁹ vt in doctria vel ꝯsilio seu ī aliquo p̄rocinio erogādo: illā ī tres ptes diuidem⁹. In quaꝝ p̄ria captabim⁹ beniuolētiaȝ ab ea p̄sona ad quā scribim⁹ demōstrātes q̄ ꝑpt amorē ꝛ beniuolentiā qua in eaȝ sum⁹ affecti: deliberauim⁹ tl̄eȝ grāȝ ei ꝯferre: qualē ip̄e p l̄ras suas petiuerit: vł q̄lē nos scim⁹ ip̄si eē necessariā. In sc̄da ꝑo exponem⁹ mun⁹ nr̄m: qđ ip̄si amico volumus erogare ip̄sū q̄to hōestius potim⁹ laudātes ad hoc vt ip̄si gratū sit vt ab ip̄a reuideamur beniuolētiaȝ nobis ꝯstituere. In tertia aūt ꝛ vltia offerem⁹ eidē amico opam nr̄am in ceteris reb⁹ q̄libentissime accomodataȝ dūmō possum⁹ ei rē gratam facere. declarantes hoc esse amici officiū vt in rebus omībus debeat alteri amico opam suam p̄bere. ¶Propositio.

Polliceat̄ Cicero p̄rocinīū suū valerio in causa forensi quam coram iudicibus acturus est Exemplū pars i.

Accepi tuas l̄ras valeri clarissime: ex qb⁹ ītellexi q̄to desiderio afficeris: vt tibi in ꝯtrouersia tua p̄rocinīū meū p̄stare veliȝ qđ p̄fecto me facere cogit nō solū cause tue iusticia ꝛ eq̄tas (q̄ oīm viroꝝ bonoꝝ fauorē merito ꝯsequi debet) sȝ etiā amor ille ꝛ beniuolētia singl̄aris qua sp̄ ab ineūte etate in oēs tuos: in teq̄ȝ p̄cipue affectus sum ꝛ Tibi ꝓīde nō solū patrociniū meū in hac tua causa polliceor: veꝝ etiā oēm offero fauorem quē amicissimus quisq̄ȝ debet alteri amico cōicare: ita vt nullū penitus laborem recusatur⁹ sū dum tibi gratificari possiȝ qđ adeo libēter exeq̄ conabor: vt si res mea ꝓp̄ria agerēt. sȝ hoc melius fieri q̄ scribi aut dici volo. ȝ In ceteris aūt rebus que per me tua gratia effici poterunt offero me tibi in omībus adeo deuotū vt scias me nihil gratius exequi posse q̄ qđ tue sensero gratū esse voluntati cui oēm operam meam in omnibus optatis tuis q̄ libentissime paratam offero. Uale.

Munifica rei.

Munifica epistola rei est illa que ad aliquē amicū scribitur p̄ alicuius rei corporee erogatione. cuius epistole talis est regula ¶Regula.

Si munificā epistolam rei ad amicū aliquem scribere voluerimus p̄ aliquo munere erogādo. istam similiter epistolā in partes tres diuidemus. In quaꝝ prima captabimus similiter beniuolentiā ab ea persona ad quā scribimus declarantes quod

ꝓpter amorem ꝛ beniuolentiam: qua in ipsā sumus affecti deli berauerimus ei tale munꝰ facere quale ipse a nobis ꝑ litteras petiuerit: qꝛ maxīe scimus ipꝫ tale donū nō solū ei gratissimū futuꝝ: sed etiam maxīe accōmodatum. In scđa vo conabimur omnibus viribus nostris ipsū munus nostrū cōmendare: cum omni tn̄ modestia et sapientia: ne videamur ipsū laudantes de nobis iactanter loqui: et similiter in hoc loco conabimur ondē ꝙ hoc tm̄ fecerimus ea de causa quia sumus valde inclinati ad faciēda q̄ scimus tali amico esse vtilia et grata. In tertia vo et vltima offeremus similiter in ceteris rebus oēm opam nrām amico accomodatam: dūmodo sciamus illi gratificari: ꝛ aliqđ emolumenti afferre.

Propositio.

Mittat titius digestoꝝ opus archadio: qđ ipse ab eo per lrās exposuerat. Exemplū. pars i.

Littere tue quas ꝓximis diebus accepi/me adeo ablectarūt archadi charissīe vt iter ceteras molestias meas: hec mihi maxīa ꝑfecto ꝯsolatio fuerit. Cum p̄cipue nichil aliud affectem ꝙ tu tibi me gratificari sentiam: et maxīe cum video iam diu te lrīs et bonaꝝ artiū studio adeo deditum esse: vt quem tibi p̄feram: habeam ꝑfecto neminem: qđ michi tanto gratius est quanto maior est amor et beniuolentia: qua in te afficior. q̄ te etiam in dies exoptat i maiorem viꝝ euadere ꝛ Quapropter cū a me per litteras easdem petieris digestoꝝ opus vt eo facilius possit inceptum studiū ꝑficere: quo maior tibi dabitur cōmoditas studendi: deliberaui equidē desiderio tuo satisfacere. Vn̄ expedito subito hoc nūcio cui ad te litteras istas dedi misi libētissīe tibi opus quod tantopere cupiebas vt eo in tuis studiis adeo familiariter vti possis: qđ ꝛ tibi vtilitatē maximam et michi nō minorem leticiam adiūgat. nam ꝑfecto quanto magis te diligo tanto maiore afficior cupiditate: te aliqn̄ in huiuscemodi artiū nraꝝ palestra victorem videndi. ꝫ ¶ Si quid est p̄terea: qđ tibi gratum efficere possum et periucūdum tuum est precipere meum aūt exhilari fronte mandata tua exequi cui etiam oēm operam meam offero in omnibus optatis tuis ꝙ libentissime accomodatam. Vale.

Demonstratiua genus caput quartum.

Demōstratiua genus est illud qđ fit in alicuiꝰ certe ꝑsone laudem vel vituperiū. huius igr̄ generis sūt species due vna scilꝫ laudis. altera vero vituperii

Demonstratiua

Laudis — uituperii

Demōstratiua epistola laudis ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit pro alicuius persone ꝯmēdatione: cuiꝰ epistole talis est regula

Regula.

Si demōstratiuā epistolam laudis ad aliquē amicum scribere voluerimꝰ vel in eius laude ad quē scribimus vl' alteriꝰ ꝑsone de qua mentionē facere volumus: illā in ꝑtes tres diuidemus In quaꝝ pria declarabimꝰ ꝙ lꝫ vires nr̄e nō sint sufficiētes ad laudandū tantū viꝝ qꝛ eiꝰ ꝯditōes sup̄ant oēm modū scribēdi tn̄ vt faciamus officiū nostꝝ nō possumus nō aliq̄d scribere: et ī hoc loco accipiemꝰ illā excusatōeꝫ circa talē audaciā scribēdi que nobis videbit̃ esse ꝯuenientioꝛ. In secunda v̄o incipiemus ipsam ꝑsonā laudare ab aliqua v̄tute vel disciplina/q̄ laudabilioꝛ sit in tali viro quem laudamus: et etiam vl'ibus clausulis vtemur: dicēdo eius cōditiones tales ꝛ tantas esse ꝙ nō facile possumꝰ tali stilo scribendi illas cōplecti. In tertia aūt ꝛ vltia dicemus nos voluisse hec pauca dicere: que quasi nulla sunt respectu illoꝝ q̄ dici possunt: sicq̄ꝫ declarabimus oīa hec dixisse nō assentationis sed veritatis causa incitatos: et vt aliq̄ꝑtulum gratū animū ostēderemꝰ erga talē viꝝ quē ꝯmēdauimꝰ: offerendo similiter oēm operam nostrā ipsi amico penitus in oībꝰ suis optatis paratam.

Propositio.

Laudet̃ Callimachus vates: apud illustrissimū dn̄m ac senatū venetum.

Exemplum. pars i.

Licet onus longe meis viribus impar hodie susceperim. Serenissime princeps: vosq̄ꝫ nobilissimi patricii: vt ꝑ litteras meas vobis callimachi vestri laudes exponerē: que tot et tante sunt vt profecto nesciam a quibus potissimū iniciū suscepturus sū: que ve facile omnem dicendi scribendiq̄ꝫ facultatem superant Est tn̄ officium meū qui eiusdē milicie disciplina teneoꝛ: hunc strenuissimū sapientissimūq̄ꝫ militem sūmis laudibus extollē qui etiā imbecille huic epistole mee facile poterit ꝯueniens argumentū p̄stare. ꝛ ¶ Est ꝑfecto tale tm̄q̄ꝫ Callimachi mei īgeniū/talis doctrīa/acreꝝ pene oīꝫ expiētia vt pares admodū sibi paucos nr̄a viderit etas q̄ tā in publicis ꝙ priuatis lectionibꝰ suis tante ē huic gymnasio vestro vtilitati: tāto splēdoꝛi ꝛ

ornamēto vt facile eo instituēte ceta italie gymnasia: q̄ hūanā disciplinā ꝓfiteāt̄ et superat ⁊ excellat. Sed nollem diu in tāti viri laudibus exponēdis imorando epistole modū nescius excedere: ꝓinde in aliud tēpus reliqua nō scribēda: sȝ poti⁹ dicēda reseruabo quo et fidei ⁊ veritati inseruiā et vobis tantū virum melius intelligendū noscendūqȝ prestem cui etiāvt ceteris laude dignis facere soletis: et gratiā ⁊ fauorem vestrū benignissīe tribuatis. Ualete.

Demonstratiua vituperii.

Demōstratiua epistola vituperii est illa que ad aliquem amicū scribit̄ ꝓ alicui⁹ certe persone vitupatione. Cui⁹ epistole talis ē regula. Regula.

Si demonstratiuā epistolā vitupii ad aliquem amicū scribē voluerimus ī alicui⁹ certe persone vitupationem illā similiter in tres ꝑtes diuidemus. In quarꝫ pria beniuolentiā captabim⁹ a persona nostra: demōstrātes ꝙ nō velimus scribere ꝯtra talē personā eo ꝙ naturalr̄ delectemur aliis detrahere. sed assignabim⁹ aliquā rationabilem causā ꝓpter quā sumus incitati ad talia scribenda. In secūda vero vituperabimus ipsā personam contra quā scribere intēdimus cum omni modestia ⁊ honestate ita vt non videamur hoc facere ꝓpter odiū vł malignitatē: sed potius propter veritateȝ tutandā: vel q̄a ipsa dum insupbiam eleuat̄ et neminem vult apud se pati potius digna est tali vituperatione vt deīceps desistat ab ista superbia. In tertia aūt ⁊ vltima excusationē capiemus cū ea persona ad quā scribimus: si fortasse cū tali scriptura aures suas offēderim⁹ dicentes nos ideo hec ad eā scripsisse quia intelligimus eius integritatem. ⁊ ideo volum⁹ super his omibus eā iudicem cōstituere: offerēdo nosipsos et oīa nostra ipsi amico accōmodare.

Propositio.

Uituperet̄ Catilina apd̄ Ciceronē: q̄ ipse ī patriā ꝯiurauerit .i pars Exemplum.

Non est cōsuetudinis mee. Cicero carissīe vt aliis detrahendo (quod pleriqȝ facere ꝯsueuerūt) mihi famā gloriāqȝ cōparare studeā: et his precipue quorꝫ scelesta facinora mihi minus nocē possunt: immo et sepius ab inimicis meis lacessitus ad vltimū vsqȝ perpessus sum. Sed cum videam scelestissimū Catilinam qui sibi oēs ciues nostros perpetua quadā seruitute deuictos existimat: non solū ī primatū bonū sed etiam in publicum scelestissime cōiurasse: nō possū me penitus cōtinere quin eius tib'

scelera aperiã: ne fortasse diu occulta magis nocerent. ⁊ Sci
as pide Cicero charissime pter reliq̃ huiusce nebulonis vitia: q̃
oib⁹ ꝑfecto notissima sunt. hoc quoqz deterrimũ adiungi quod
dieqz noctuqz scelestissimus iste carnifex oẽs nepharios viros
ambit vt eos in bonoꝝ viroꝝ pronicem inducat. hoc eni oib⁹
ciuibus nostris adeo manifestũ ẽ: vt sole clari⁹ elucescat. cũ pre
sertiz etiã publicis mihis multos affecerit: qui eum tanq̃ vene
nosum serpentem effugiũt: proinde eradicandũ esset hoc malũ
mi Cicero ne grauius inualescens offẽderet ⁊ Nõ scripsi hec
ꝑfecto vt aliquo in eũ odio vl' maliuolẽtie mee satisfacerẽ quã
penitus sẽper abhorrui: sed vt te hiis rebus tanq̃ seuerũ iudicem
cõstituens inducerem tandẽ ad pestem istam ex nostra ciuitate
tollendam. tibi in omibus etiam operã meam offerens q̃ libentissime paratam. Uale.

Eucharisticum genus. caput quintum.

e Ucharisticum genus est illud quod scribit ad aliquẽ amicũ in gratiarũ actionib⁹ referendis pro aliquo bñficio suscepto. et hui⁹ generis species sunt due. Una scz pro munere Altera vo pro beneficio.

Eucharistica.

pro munere — pro beneficio.

Eucharistica epistola ꝑ munere ẽ illa q̃ ad aliquẽ amicũ scribit in graꝝ actionib⁹ ꝑ aliqua re corporea elargita. Cui⁹ epistole talis est regula.

Regula.

Si eucharisticã epistolã ꝑ munere aliquẽ ad amicũ scribẽ voluerimus vt ei gratias meritas agam⁹: illã in ptes tres pricipal'r diuidem⁹. In quaꝝ pria beniuolentiã captabim⁹ re ipa quã ab amico suscepim⁹. dicẽtes ipam eẽ tãti pcii: q̃ nõ facile possum⁹ ei debitas grãs agere. In scda vo beniuolẽtiã silit ꝯstituem⁹ a ꝑsona nrã declarãtes q̃ vires nre nõ sint sufficiẽtes ad corrñdẽdum hũanitati ei⁹ viri ad quẽ scribere intẽdimus. cũ ipsa supet oẽm modũ dicẽdi siue scribẽdi. In tertia aũt ⁊ vltia tales grãs referemus quales poterũt vires nostre offerẽtes silr oẽz operã nostrã tali amico in omnibus suis votis paratam.

Propositio.

Grãs ago titio arcadius: ꝑ digestoꝝ opere sibi ab eo elargito.

Exemplum. pars i.

Cũ tui in me numeris magnificẽtiã ꝛ liberalitatẽ cõsidero tui charissime video quante sint a me tibi gratie nõ solũ agẽde: verũ etiã referẽde sed nõ possũt exigue ingenioli mei vires hoc opus pficere qd nõ solũ ipas exuperat: sꝫ etiã facile oẽs dicẽdi scribẽdi ve materiã vincit. vnde qd michi potissimũ faciẽdũ sit: penit⁹ ignoro. si enĩ tali grãrũ actiõe discedã: ingratitudini michi maxime ascribẽdũ erit. si vero grãs agere tẽtauero: nec mentẽ verba sequãt nõ minori vitio fortasse tribuendũ qd nõ possit animus me⁹ sui gratitudinẽ p se ferre. Cũ igitur asseq̃ neq̃aꝫ qd cupio ne ab officio meo penit⁹ discessisse videar: illud saltẽ ad animi mei gratitudinẽ demonstrãdum: ingenue pfitebor me nõ hr̃e quo pacto p tãto in me bñficio tuo tibi meritas gratias agam ꝫ Dabo tñ operã: vt si qua in re tibi pdesse possũ: nusq̃ labori⁹ vel vigiliis parcã: sed potius tanto libẽtius oẽm tibi seruitutẽ meam deuoueam quanto in me fueris beneficẽtior. Vale.

Eucharistica pro beneficio.

Eucharistica epistola p beneficio: e illa q̃ ad aliquẽ amicũ scribitur in grãrũ actionibus: p aliqua re incorpea elargita. Cui⁹ epistole talis est regula.

Regula.

Si eucharisticã epistolã p bñficio aliquẽ ad amicũ scribere voluerimus vt ei meritas grãs agam⁹: vel p cõsilio: aut doctrina seu patrocinio dato: illã similiter in partes tres diuidem⁹. In quarũ prĩa beniuolentiã captabim⁹ a nobis ipsis demõstrãtes qd nesciamus: a quibus verbis potissimũ debeam⁹ incipere. vt p tãto suscepto bñficio gratias agam⁹. q: ingenii nostri vires nõ sint sufficiẽtes ad id pagendũ. In scda vero beniuolentiã cõstituemus ab ipsa re: laudãtes eam quantũ poterimus. Et dicẽtes ipsã nobis maxie fuisse necessariã: et ideo accidisse gratissimã. In tertia aũt gratias agem⁹ quales poterimus demõstrãtes animum nostrũ valde esse inclinatum ad omnẽ gratitudinem demonstrãdam: et in hoc loco similiter offeremus oẽꝫ operam nostram huic tali amico q̃libentissime accommodatam.

Propositio

Gratias agat ciceroni valerius. p patrocinio impẽso in eius causa coram iudicibus.

Exemplum. pars .i.

Incertum est michi pfecto Cicero: a quibus potissimũ verbis tibi grãs agam: p tanto in me beneficio tuo: qui nõ solũ causã meam benignissime tutandam suscepisti: sed etiã illã facilima quidẽ atqꝫ citissima victoria expediuisti: cum enim hoc tuũ in me meritum cõsidero: deficiunt sane vires que se vident a tãt⁹

bn̄ficentia tua supari z Sicut enī necessariū erat hoc officiū tuū qd̄ mea multis qd̄e curis liberauit ita z gratissimū accidit z piucūdū.vn̄ efficit̄ vt maxie cupiā pares tibi grās referre.sed cū hoc nr̄i nō sit opis cui⁹ p exiguū ē ingeniū illud tn̄ ad animi gratitudinē apiendā absolutā. Qd̄ cū imortale sit futuꝝ i me hoc bn̄ficiū tuū:imortales tibi quoq3 grās me cogat hr̄e: nam pfecto nō solū referre s3 nec agere qd̄e audeo satis.dignas:de dāq3 tibi p̄terea oēm facultatē meā oēm opam me q ipsū totū cui⁹ seruitutē volo tibi perpetue esse dicatam. Uale

Amatorium genus.caput sextum.

Amatoriū genus est illud quod fit i amoris nr̄i demōstratione ad aliquē amicū quē amare cogamur.z hui⁹ gn̄is spēs sūt due.vna .s. honesta:altera vo turpis.

Amatoria.

Honesta — Turpis

Amatoria ep̄la q honesta dr̄ est illa q ad aliquē amicū scribitur p amoris nostri declaratione quo honeste i ipsū fuerimus affecti.cuius epistole talis est regula Regula.

Si amatoriā epistolā q hōesta nūcupat̄:ad aliquā psonā scribē voluerimus illā pꝛīcipal̄r i tres ptes diuidem⁹.Jn quaꝝ pꝛima beniuolētiā captabim⁹ ab ea psona ad quā scribim⁹.laudātes v̄tutē vel pbitatē suā pp̄ter quā dicem⁹ oēs esse inclinatos ad illū nō solū amandū:s3 etiā obseruādū Jn scd̄a vo declarabim⁹ qd̄ etiam nos pp̄ter talē istius viri v̄tutē z optimas ꝯditiones sim⁹ incitati ad ipsū diligendū. Jn tertia aūt q̄to aptius poterimus exponemus amorē z beniuolentiā nr̄am erga talē virū et silr̄ in hoc loco ei offerem⁹ oēm animū nr̄m oīb⁹ suis votis q̄libētissime paratū Rogabimusq3 ipse etiā velit esse talis animi erga nos qꝛ nos statuerim⁹penitus amiciciā istā ppetuā fore quam etiam volum⁹ assidua cōsuetudine z meritorum alternatione confirmari. Propositio.

Exponat Curio amorem suū erga Ciceronem: quē sūmopere diligit. Exemplū pars i. Tot z tante sūt virtutes tue.Marce tuli:q passī clarissima oī3 voce p̄dicātur vt oī3 iudicio tanq̄ fulgentissimū sidus: inter nr̄e ibecillitatis tenebras mirabilit̄ elucescas. Nā vt cetera omittā q in oim oculis ppl̄oꝝ te mirabilē efficiūt null⁹ē q nesciat q̄ta eloq̄ntia q̄taq3 dicēdi facūdia valeas:ita vt pes ad mod̄ tibi paucos nr̄is tp̄ib⁹

cõsecut9sis. z Taceo sñiaꝝ grauitatẽ:illãqꝫ incredibilem aĩ tui sapientiã q̃ tibi imortalitatẽ iam debitam ꝯpauit. Taceo phĩam vtrãqꝫ q̃ nomen tuũ adeo celebre reddidit vt null9 sit: qui Ciceronem vtriusqꝫ ꝟtutis florib9 vallatũ: nõ amet nõ venerer nõ obseruet:ĩde effectũ est vt ego quoqꝫ q̃ ab ineũte etate ꝟtuti semꝑ inuigilaui sim maxie ad te amandũ incitatus z licꝫ tanti viri amiciciã hr̃e adhuc mĩe ꝓmerit9 sũ cupio tñ hoc mihi a diis imortalib9 potissĩꝫ p̃stari vt quẽ oẽs amant:colunt: admirant illi9 ego talẽ beniuolentiaꝫ acq̃ram:qualẽ si michi euenere sensero:hẽbo ꝑfecto nõ mediocres ipsis sup̃is gr̃as ꝫ

Tibi igr̃ primũ cordis hui9 ardorẽ effero:quẽ tu ĩ oĩb9 optatis tuis senties ꝑfecto patissimũ:offero amiciciã: q̃ nr̃a faciẽte cõsuetudine sit ꝑpetuis tp̃ib9 ꝯseruanda/ac mutuoꝝ bñficioꝝ alternatiõe cõfirmanda:quã si tu(vt spero)benigno corde suscepis:dabo sane operam:vt minime ingratam sentias. Uale.

Amatoria turpis.

Amatoria epistola q̃ turpis appellat:ẽ illa q̃ ad aliquã amicaꝫ vel pulchrã puellam scribit ab amatore suo ꝑ amoris sui declaratione cuius epistole talis est regula. Regula.

Si amatoriam ep̃laꝫ q̃ turpis dr̃ ad aliquam puellam scribere voluerim9 illam potissimũ ĩ ꝑtes.iiii. diuidem9. Jn quaꝝ pria beniuolẽtiam captabim9 ab ea ꝑsona ad quam scribimus laudantes ipsam triplici laude.primo scꝫ a virtute vel morali vel lr̃ali si lr̃is fuerit imbuta.scd̃o a genere si fuerit generosa: vel a fortũa z diuitiis.si ex humili genere nata fuit.tercio a pulchritudine q̃ maiorẽ habet ꝯmẽdatõeꝫ z efficatiã ĩ amore. Jn scd̃a ꝑo beniuolẽtiam captabim9 a persona nostra demr̃antes prio sine aliqua arrogantia ꝯditoẽm nostram ꝓpter quã etiaꝫ ipsa puella incitet ad amorẽ nr̃m.deiñ ei q̃tũ honeste poterim9 declarãtes amorẽ z beniuolẽtiã:qua ĩ ipaꝫ afficiamur. Jn tertia aũt rogabim9 ipaꝫ vt penitus velit acq̃escere p̃cib9 nr̃is z nos sil̃r amare queadmodũ eam amam9 laudãtes hũc amorẽ z dicẽtes ipaꝫ eẽ rẽ poti9 diuinã q̃ humanã:sil̃qꝫ adducẽtes aliq̃d exẽplũ aliaꝝ puellaꝝ:q̃ in amore posite:felicẽ vitã sũt ꝯsecute Jn quarta z vltia adducem9 ipsam puellam in timorẽ alicui9 damni si noluerit talẽ amorẽ seq̃: z sil̃ cõfirmabim9 ꝑ exempla aliq̃ꝝ femiaꝝ q̃ nolẽtes amori adherere: crudelit̃ vitã finierũt deducentes ipam amicam nostram in talem timorem z cõclu siue inducentes ipaꝫ ad amorem ne aliq̃d mali ei cõtingat:cui etiã offerem9 oẽm opam nr̃am cũ omni honestate ei paratam

Propositio.

Scribat ad tysbē pyram⁹ ꝓ amoris sui declaratione: vt illā in amorē inducat. Exemplū pars i.

Nō sine cā effectū ē suauissima tysbe: vt oēs in te ppl'i nr̄i coniūctos oculos hēant: te amēt/te mirenť te obseruēt. Cū eni ex vna pte ꝯsiderāt duplicē illā ỽtutē tuā q̄ te sp adeo illustrauit vt null⁹ sit q̄ p̄stantiorē doctrinā ꝓfiteať. nec suauiores morū institutōes p̄ se ferat. Cū diuitias secūdāqꝫ sp ac facilē fortunā admirāť/q̄ tibi ꝛ gn̄is nobilitatē: ꝛ nobilitatis ornamēta subiecit. Ex altera subito pte occurrit singl'aris illa ꝛ diuina poti⁹ q̄ hūana formositas q̄ te merito nō i hoc sc'lo natā sed de celo ꝓlapsā testať. Cōspiciūt eī faciē illā tuā serenissimā: q̄ etiā nubilosū possꝫ illustrare celū. Cōspiciūt sydereos illos oc'los tuos: q̄ oēꝫ penit⁹ ītuēdo possūt amouere dolorē ac luctuosos aīos in sūmum gaudiū traducē. Cōspiciūt deniqꝫ cādida colla parios lapillos facile sup̄ātia: mirāť castigatā frōtē: purpureū lumen flauos crines oīaqꝫ peit⁹ mēbra decoraqꝫ ꝯspiciēdo: nō possūt nō laudare: laudādo nō amare: amādo deniqꝫ nō obseruare ꝛ Hic ego iter ceteros equales meos satis fortūat⁹ adolescēs: ꝛ fortasse etiā fortūatissim⁹ futur⁹ si amorē tuū cōsequi merit⁹ fuero: cū tales ꝯditōes tuas aīo ꝯplecto: nō solū ad te amādā colēdā ꝛ obseruandā īpello: sꝫ ꝓ te etiā amori cogor nec vigilans nec dormiens q̄escē possū ita vt cū ex vna pte me socii felicē appellēt: qr cū satis hōesta ỽtute nō mediocris quoqꝫ accessit ꝛ fortūa Ego tn̄ poti⁹ me infelicē existimē cū tibi placere nō possī i qua solū oēs spes meas ꝯstitutas eē volui ꝫ Uerte igr̄ aliq̄ntulū benignissios in me ocellos tuos ỽgo pudicissia: ꝛ hūc tibi seruulū ab ineūte etate dicatū pietissie suscipias: nō eī hūana res sꝫ diuia poti⁹ ē amor nec tibi parꝝ videať amori pere cui nō solū hūani p̄ricipes sꝫ ꝛ diuina quoqꝫ colla subicere. Et caue ne fortasse amorē despicias: tui mali cā sis memēto daphnes: memento sirigis quaꝝ alta phebi: altera ỽo panis amorē spnēs crudelit vitā finiere. tu aūt t'es fugiēs penelopē imitare q̄ amoris sui ꝯstātia viro seruās felicissimos dies vixit: mihiqꝫ adhereas quē tibi senties in oībus q̄ libentissime paratū q̄ ad honorē ꝛ pudiciam tuā facere videanť: dū fuerit hec mihi vita superstes. Uale.

Lamētatoriū genus caput septimū

Lamentatorium genus est illud quod fit ꝓ alicui⁹ mali nr̄i demōstratione: apud aliquem

b.ii.

amicū apud quē lamētantes sperāmus recipere ꝯsolationē et huius generis species sūt tres.vna scȝ ꝓ iiuria: altera ꝓ re perdita:tertia vero pro exilio.

Lamentatoria.

Pro iniuria — Pro re perdita. — Pro exilio

Lamētatoria epl'a ꝓ iniuria suscepta ē illa q̄ ad aliquē amicū scribiť apd̄ quē lamētamur de ꝯtumelia nobis illata vt ipe sit iudex vel forte remediū inueniat. cuius epistole talis ē regula

Regula. Si lamentatoriā eplaȝ ꝓ iiuria suscepta ad aliquē amicū scribere voluerimꝰa quo remediū speramꝰ:illā in tres ptes diuidemꝰ.Jn quaꝝ pria beniuolētiā captabimus ab ea ꝑsona/ad quā scribimꝰ ꝯmemorātes amiciciā ⁊ beniuolētiam nr̄am ꝓpter quā simꝰ incitati rebꝰ nr̄is tam ꝓsperis q̄ aduersis ipsū facere certiorē sperātes ꝙ scd̄ȝ veri amici officiū ipe existiabit fortunā nr̄am sibi esse cōem.Jn scd̄a ꝟo beniuolentiā nobis ꝯstituemꝰ a ꝑsōa aduersarii deducēdo ipsū q̄tū possumꝰ in odiū illius ad quē scribimꝰ ⁊ narrādo primo q̄ta et quot beneficia in ipsū intulerimꝰ.et tn̄ recitādo Jpsius ingratitudinē erga nos simulqȝ explicando illā iniuriā qua a tali iimico fuerimus affecti.Jn tertia aūt aut petemus auxiliū/ vel cōsilium suꝑ tali re ab ea persona ad quā scribimus: aut ipaȝ ꝯstituemꝰ iudicem suꝑ ingratitudine inimici nostri q̄rendo ab ea rn̄sionē ꝯsolatoriā vt talem iniuriā equo aīo ferre possimꝰsimulqȝ offeremus illi oēm opam nostram q̄libentissime paratam.

Propositio.

Lamētetur appius apud Cesarem:qd̄ a cicerone fuerit iiuria effectus. Exemplum. pars i.

Amor ⁊ beīuolētia singlāris qua ī me afficeris cesar amātissīe hoc potissīȝ:tpe ad te vt scribā me īpellit ꝓ aliq̄ ꝯsolatōe optā/da ī bis potissīȝ rebȝ q̄bꝰ aduersā michi sentio esse fortunā:naȝ amici officiū eē scio:vt tā in ꝓsperis q̄ aduersis sp cōcȝ iudicet eē casū.Cū igr̄ diebꝰ istis a cicerone graui fueriȝ ꝯtūelia affectꝰ statui rē oēȝ ad te scribere.:vt ꝑ lr̄as tuas būc dolorē aliq̄tulū leuare possis.Scis cesar carissime:q̄tū semp suꝑioribus tpībꝰ elaborauerim:vt huic nebuloni non solum honorem sed etiam vtilitatē afferrem cū p̄cipue me faciente:ad preturam primum deinde cū sūmo suorum ornamēto:ad cōsulatū euectus fuerit Sed neqȝ honoꝝ istoꝝ memor ingratꝰ bō:nec boni viri officiū

sectatus cū mihi esset cā forēsi ī ɔtrouersia corā senatu ppłoqȝ rhomano vt iniqtatē suā oīb⁹ apiret non solū michi opam suā negauit quā solȝ oībus etiā ignotis īptiri: sed acriter ī me iuectus ē ꝑ aduersario meo dicēs: ita vt deducta re in ꝑsuasionē a cā penit⁹ deciderīȝ Hec ego pass⁹ sū mi cesar tāq̄ laboꝝ meoꝝ p̄mia quos ꝑ igratissīo viro isto dieqȝ noctuqȝ suscepi ꝛ Sȝ q꜠ adhuc inest anim⁹ ab ista snīa iniqua ꝛ iniusta appellare hec ideo ad te scripsi vt p̄ter lraꝝ tuaꝝ ɔsolationē quam expecto: ipsū etiā Ciceronē moneas vt si mihi operā suā p̄stare nō intēdit q̄uis id facere debit⁹ sit: michi tn̄ nolit esse īpedimento: qđ facile faciet si tibi id placere senserit cui me totū trado et dedo Uale.

Lamentatoria pro re perdita.

Lamētatoria ep̄la ꝑ re ꝑdita est illa q̄ ad aliquē amicū scribit apud quē lamentari volum⁹ vel de amissione substantie vel de amissione alicui⁹ ꝑsone q̄ mortua sit vel de perditione honoris aut dignitatis cui⁹ epistole talis est regula. Regula.

Si lamentatoriā epistolam ꝑ re amissa ad aliquē amicū scribē voluerim⁹ cui narrare intēdim⁹ vel amissionē substātie aut dignitatis nr̄e ad hoc vt ab eo aliquod auxiliū recipiam⁹ vel ꝑditionē alicuius ꝑsone q̄ fuerit extincta vt ꝑ lr̄as amici ɔsolationē recipiamus ipsā ep̄laȝ silr̄ in tres partes diuidemus In quaꝝ prima beniuolentiā captabim⁹ ab ea ꝑsona ad quā scribimus declarātes q̄ ꝓpter amorē et beniuolentiā ei⁹ in nos velimus ei narrare casū fortune nostre vt possum⁹ ab ea vel auxiliū vel ɔsolationē recipere In scđa expcnem⁹ aduersitatē nostrā que nobis acciderit deducendo quantū possumus rem ipsā in cōmiserationē. In tertia ꝯo et vltima petemus vel auxiliū vel cōsolationem rebus nostris dicentes nos multū sperare in ip̄o ꝛ rogantes q̄ talis spes nō decipiat nos: simulqȝ offerentes eidem amico oēm operam nostram libenter accomodatam.

Propositio.

Lamētet Cicero apud Seruium sulpitiū de morte tullie filie sue. Exemplum.

Uellē serui charissīe vt ī tā acerbo ꝛ graui casu q̄ me dieb⁹ istis afflixit tu etiā īter ceteros aīcos mihi affuisses sū ei⁹ certissim⁹ q̄ nō solū eq̄ doluisses sȝ etiā ī laudādo dolore meo nō modicū ꝓfuisses. Qđ q꜠ locoꝝ ac tēpoꝝ interuallo īpediēte effici n̄ potuit dabo tn̄ opam vt saltem per litteras illud tibi significare possū qđ me dieb⁹ istis male habet in eo amore atqȝ beniuolētia nr̄a

cōfidens q̄ a teneris annis vna cū etate creuit ꝙ sortē istā meā vt bonū amicū decet tibi iudicabis eē cōez ꝛ Sis serui aman tissime in hac reip. nr̄e oppssione quot ꝛ quātis calamitatibus fuerim⁹ affecti: ita vt ꝑ beatos illos existiare soliti sumus q̄ sine aliquo magno malo vitā cū morte ꝯmutauere: sꝫ tñ ī oīb⁹ hiis miseriis vnā consolatōez q̄ facile oēs a me curas penit⁹ amoue bat/ sꝫ nūc eo magis ī lachrymis ꝛ luctu tabesco quo crudelior ī me fuit inuida mors q̄ tali me oblectatōe priuauit. mortua est spes mea/ ꝯsolatio mea/ vita mea/ ī qua oēs alios merores faci le deponebā. nec scio quā debeā in hoc miserādo casu ꝯsolatōez recipe: nisi ad te ꝯfugiā q̄ oīꝫ doloꝝ meoꝝ leuamen existis ꝫ Hec igr̄ ad te scribo nō tm̄ vt mecū doleas qd̄ bonū amicū de cet: sꝫ vt ꝑ lr̄as studeas hūc dolorē meū si nō penit⁹ tollere ali quātulū saltem leuare cū ꝑcipue hoc a te solū expectem: q̄ etiaꝫ ceteras calamitates meas tua soles prudētia remouē/ cui ego me totū trado et dedo. Uale.

Lamentatoria ꝓ exilio.

Lamētatoria epl̄a ꝓ exilio ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit apd̄ quē lamētari volum⁹ de exilio nr̄o. cui⁹ epl̄e talis est regula.

Regula.

Si lamētatoriā epl̄aꝫ ꝓ exilio ad aliquē aicū scribē voluerim⁹ a quo sperem⁹ ꝯseq̄ āt auxiliū ī restitutōe nr̄a āt ꝯsiliū vł ꝯsola tionē ip̄aꝫ epl̄aꝫ silr̄ in ꝑtes tres diuidem⁹. In quaꝝ p̄ia eodē mō beniuolentiā captabim⁹ ab ea ꝑsona ad quā scribim⁹ demō strātes ꝙ maxie ꝯfidam⁹ ī amore ac beniuolētia sua ꝙ oēꝫ istā fortunā existiabit sibi eē cōem. In scd̄a vo primū demr̄abimus bn̄ficia q̄ ītulerim⁹ in p̄iaꝫ vel bonitatē nr̄am sine arrogātia vt intelligat amic⁹ nō nr̄a culpa venisse in exiliū: oñdem⁹ deiñ cui culpa factū sit vt tale exiliū patiamur deducēdo rem oēꝫ in aliquos aduersarios quos in odiū conabimur adducē demr̄an tes eoꝝ īgratitudinē ꝛ iniq̄tatē. demū oñdem⁹ nos in iusticia ꝛ eq̄tate ꝯfidere ꝙ aliqñ etiā in p̄iam restituemur fracta neq̄tia aduersarioꝝ nostroꝝ. In tertia aūt ꝛ vltia petem⁹ illud auxiliū vel consiliū aut ꝯsolationē quā petere intēdimus ꝯmēdantes nosmetipsos ipsi amico ad quē scribim⁹: cui etiā nos ꝛ oīa bōa nostra ꝙ libentissime offeremus.

Propositio.

Lamētetur Cicero apud Lentulū de exilio suo qd̄ ꝓpter odiū clodii patitur.

Exemplū. pars i.

In oīb⁹ calamitatib⁹ meis semper solitus sū mi Lentule ad aīcos meos cōfugere quoꝝ vel opera vel ꝯsolatiōe subleuat⁹ possim

aliquātulū respirare. Qđ cū te nō amicū michi solū existimem sed etiā amicissimū: q̄ sēper vtranqȝ fortunā meā tibi iudicasti esse cōem statui per has ad te litteras q̄d michi diebus istis euenerit scribere: vt cōsilio ꝛ operā tua adiutus et cōsolationē ꝛ remediū etiā i tātis malis inueniā. ȝ Scis Lentule charissime q̄ntū semꝑ ꝓ reip. dignitate seruanda elaborauerim: ita vt non opes solū libenter exposuerim sȝ et sanguinē ipsū dū ei possem aliq̄d vtilitatis afferre nec min⁹ ēt ab ea sū adiut⁹ eleuatus cō seruat⁹. Sed maliuoloꝝ neq̄tia q̄ nullū potest bonū sustiere me adeo īpetiuit vt q̄cq̄d in rēp. ꝯtuleri illđ totū vnico die ꝑdideri Insurrexit in me Clodi⁹ vir iniq̄ssim⁹ q̄ lȝ multa a me quondā bn̄ficia susceperit: ingratitudine tn̄ cec⁹ meritoꝝ oblitus vt me penitus pessūdaret p̄ria est figmenta machinat⁹ q̄ apđ populū ꝓ ꝯtiōe deducens illisq̄ȝ deductis nefariis q̄busdā testib⁹ fidem faciens me miseꝝ atqȝ innocentē ciuem ex patria pepulit. qđ me tanto dolore affecit: vt penitus vitā michi acerbam putem ȝ Et ꝑfecto dolori succūbi cogerer nisi hec vna spes me solaretur q͛ spero q̄n̄qȝ futuꝝ vt infringat̄ maloꝝ iniq̄tas ꝛ ego a tātis tandē malis emergere possiȝ. qđ vt facili⁹ et citi⁹ eueniat peto a te ꝯsiliū/auxiliū et opē. tu ei potes michi adeo opitulari vt mihi nichil sit p̄terea req̄rendū cui ego oīa mea bona domū familiā/meqȝ imprimis ipsum cōmendo trado ꝛ dedo. Vale

Consolatoriū genus. Caput octauū.

Consolatoriū gen⁹ ē illđ qđ fit ꝓ alicui⁹ mali solaīe qđ cū ab amico per lr̄as vel ꝑ nūciū intellexerimus cupimus ip̄m ꝯsolari: et hui⁹ gn̄is species sunt tres. Una scȝ ꝓ iniurie: altera ꝓ re perdita. tertia v̄o ꝓ exilio.

Consolatoria

Pro iniuria — Pro exilio.

Pro re perdita

Consolatoria epl̄a ꝓ iniuria suscepta est illa q̄ ad amicū scribit̄ quem cōsolari volum⁹ ꝓ iniuria quā ab aliquo passus sit deducentes ip̄ȝ i vīdicte vel remedii spem. et hui⁹ ep̄le talis ē regl̄a

Regula.

Si ꝯsolatoriā epl̄am ꝓ iniuria suscepta ad aliquē amicū scribē voluerim⁹ quē cōsolari intēdim⁹ ꝓ ea iniuria qua fuerit ab aliquo affectus ip̄aȝ in ꝑtes tres diuidem⁹. In quaꝝ p͛ia q̄ solet a nobis epitasis appellari declarabim⁹ q̄ntū nobis molestū fuerit intellexisse iīuriā illā qua iste amic⁹ noster fuerit grauat⁹ et

ſiꝉ declarabimꝰ amorē ⁊ beniuolētiā qua ī illū afficiamur ꝓpꝉ quā ſimꝰ coacti ad oēꝫ fortunā cōeꝫ exiſtimādā. Jn ſcđa ꝟo q̄ a nobis cataſtrophe đr demōſtrabimꝰ ꝙ ꝓpter hoc nō ſit dolēdū cū ꝑcipue ipſe fuerit offenſꝰ ab hoīe nulliꝰ ꝑcii: et in hoc loco beniuolentiā captabimꝰ a ꝑſona aduerſarii deducēdo ipꝫ in odiū et demōſtrādo iniq̇tatē eiꝰ ⁊ dicēdo ꝙ huiꝰcemodi viroꝝ iiurie nō ſint exiſtimāde qꝛ de facili poſtea ſuꝑāꝉ: ⁊ ſiꝉ demōſtrabimꝰ in hoc loco quātū ſit ſperandū ꝙ fracta iſtiꝰ aduerſarii neq̇tia tandē ipſe amicꝰ ad quē ſcribimꝰ ſit priſtinā dignitatē ꝯſecuturus. Jn tertia aūt et vltima conabimur ipſum amicum ꝯſolari ꝓmittētes ei operam nr̄am nunꝙ̄ defuturam dum ipſe poſſit omnem dignitatem ſuam vendicare.

Propoſitio.

Cōſoleꝉ appiū ceſar ꝓ iniuria qua fuit in ſenatu affectus a Cicerone. Exemplum. pars i.

Accepi lr̄as tuas appi clariſſie: q̄ michi ꝑfecto tantā meſticiam attulere quantā req̇rebat amor ſingꝉaris ⁊ beīuolētia illa qua ab ineūte etate ī te affectꝰ ſū: ex his eī intellexi ꝙ̄ iniq̇ter fueris a cicerone īpeditꝰ ita vt ī cā tua forēſi q̄ tibi erat cū aduerſario corā ſenatu agenda ꝯ̄ oēꝫ iuſticiā ⁊ eq̇tatē victoriā amiſeris. qđ cū primū ſentirē nō poterā hoc michi ꝑſuadē qꝛ ſp ītellexerā te multa bn̄ficia in ciceronē ꝯtuliſſe ex q̇bus ipſe tibi oīm iudicio debitus erat: vnde nō cadebat ī alicuius opinionē vt te offēdē poſſet Sed poſtꝙ̄ eiꝰ iniq̇tatē ex tuis litteris percepi nō potui nō ſūmopere dolere tua preſertim cauſa cuiꝰ ego exiſtimo oēm mihi fortunā eſſe cōem ⁊ Cū aūt ꝯſidero eiꝰ q̄ te offendit malignitatē q̄ illi potiꝰ ꝙ̄ tibi tandē ⁊ decori ⁊ dāno futura eſt. nō mediocrē ī hoc dolore capio ꝯſolationē: ille enī cū primū tanta in te cognitus fuerit vſus ingratitudine in oīm ꝯſpectu ppꝉoꝝ erit fabula nota. tu aūt ꝓ tua equitate ⁊ iuſticia q̄ diu oppreſſa eſſe nō poteſt cum victoria glorioſum triumphum acquires.

ʒ Quem vt citius conſequi poſſis dabo primum operam vt in tuum ſi potero fauorem illum deducam: ſin minus fiet non tibi opibus ſtudio fauore mente deniqꝫ vnꝙ̄ deero vt poſſis optatū tuū ꝙ̄ feliciſſime conſequi cui me etiam ipſum totū trado/commendo/et dedo. Uale

Conſolatoria pro re perdita

Cōſolatoria epꝉa ꝓ re ꝑdita ē illa q̄ ad aliquē aīcū ſcribiꝉ quē ꝯſolari volumꝰ: aut ꝓ amiſſione ſubſtātie aut ꝓ amiſſione alicꝰ ꝑſone q̄ mortua ſit: vel ꝓ perditione dignitatis. cuius epiſtole

talis est regula. Regula. Si ꝯsolatoriā eplām ꝑ re perdita ad aliquē amicū scribē voluerim⁹ q̄ vel substantiā suā amiserit vel aliquā p̄sonā ꝑdiderit q̄ mortua sit:aut forte digni tatem suā ꝑpt maliuoloꝝ inuidiā amiserit illā sicr in tres ptes diuidem⁹ In quaꝝ p̄ria q̄ sicr epitasis appellat̄ declarabimus ꝙtū dolorē ꝑpessi fuerim⁹ cū talē fortunā vl' causā ipi⁹ inimici intellexerim⁹ quē nostrū ꝑpriū existiauim⁹ ꝑpte r amorē ꝛ beni uolentiā qua in ipsū afficimur:ꝛ in hoc loco conabimur ipꝫ do lorem augere ꝙtū possum⁹ In scd̄a vo q̄ sicr catastrophe ē ap pellata ꝯuertem⁹ oēꝫ orōeꝫ nostrā ad ꝯsolationē ondēdo duas tres ant plures rōnes ꝑpter quas ꝑbem⁹ nō esse dolendū: ꝛ sic ꝯcludem⁹ipꝫ amicū debere oēm mestitiā relinq̄re ꝛ ꝯsolationē ex hac re capere. In tertia aūt ꝛ vltia conabimur deducē amicū ad quē scribim⁹ in aliquā spem: ꝙ scꝫ oīa ista mala sint:futura meliora simulqꝫ offeremus illi oēm opam nr̄am ꝙlibētissime paratam. dum possimus ei esse ꝯsolationi ꝛ vtilitati.

Propositio.

Cōsoletur Seruius sulpitius Ciceronē qui ī luctu ꝯstitutus ē propter obitum tullie filie sue.

Exemplum pars i.

Ingenui ꝑtin⁹ M. tull. ꝛ dolore affect⁹ lachrymas ꝯtinē neq̄ ui cū p̄mū ex lr̄is tuis tristē de obitu filie tue nūciū accepi. co git eni amicitia nr̄a mutuaqꝫ beniuolētia q̄ a tenellis ānis cū etate crescens iā me edocuit amicoꝝ cas⁹ oēs existiare. Jā eniꝫ cogitatōe ꝯcipe michi videor cuiusmōi gladi⁹ paterna viscera torqueat q̄b⁹ cogitatōib⁹ imature amisse filie desideriū cor la cerat atqꝫ vexet. vnde efficiat̄ vt nichil tibi reliquū sit nisi vt la chrymis ꝛ luctu tabescas ꝛ Sed q2 nō semper merendū est ac dolore succumbendū perinde aqꝫ nulla relicta sit ratio q̄ mo lestiam ac merorē istā leuare possit nō sum alienū arbitrat⁹: si quid ad te scribere tentē quādo corā loquendi nō datur copia. vt te in tam acerbo luctu versantē ꝛ ꝑ dolore minus viā rectā prospicientem ꝛ exhortari aliꝙtulū queam ꝛ eo vnde aberratū est:reducam. Quid queso ē q̄d tanto tēporee doleas:ꝛ merore afficiaris:filia tua mortua ē q̄a mortalis erat:ea lege in initio ꝑcreata ꝛ genita:natura nāqꝫ nata:natura quoqꝫ extīcta ē. nō ergo mirū tibi videri debꝫ si quod semel natū effloruit rursū id ipꝫ defloruerit ꝛ iter mortuū sit. Dolorem itaqꝫ tuū mitiga ꝛ bonis rationibus innixus aliena ostende te virū:explica prudē tiaꝫ tuā. virtute nūc opus est. Sic intelligāt hii q̄ te nō viderūt

te talē eē quē nos q̄ te nouim⁹ p̄dicam⁹. Uidim⁹ ei aliq̄n sc̄daȝ te pulcherrie tulisse fortūaȝ fac quoqȝ intelligamus aduersā te quoqȝ eq̄ ferre posse ne ex oīb⁹ v̄tutib⁹ hec vna tibi deesse vide atꝰ ȝ Hec ad te scripsi marce tullii nō q̄d iis te egē existimarē noui ei modestiā ꝛ prudentiā tuā sȝ feci tū officii mei grā: tū v̄o vt quāti te faciā facile itelligē posses. cui etiā oēȝ opā meā offe ro in oibus votis tuis q̄lubentissime patā dū tibi ꝛ tuis p̄desse possim. Uale. Consolatoria pro exilio.

Cōsolatoria ep̄la p̄ exilio ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit̄ quem cōsolari volum⁹ p̄ exilio suo ī quo ꝯstitut⁹ sit p̄pter inimicoꝝ̄ maliuolentiam. cuius epistole talis est regula Regula.

Si ꝯsolatoriā ep̄laȝ p̄ exilio ad aliquē amicū scribē voluerim⁹ quē ꝯsolari itēdim⁹ p̄ exilio suo ī quo cōstitut⁹ sit p̄pter iniq̄ta tem ꝛ odiū inimicoꝝ suoꝝ illā sil'r ī tres ptes dīdem⁹ Jn quaꝝ p̄ia q̄ sil'r epitasis appellat̄ declarabim⁹ q̄tū dolorē recepim⁹ cū p̄riȝ itellexerim⁹ talē fortunā ipi⁹ amici ad quē scribim⁹ quā sil'r dicem⁹ existiare nobis eē ꝯēȝ p̄pt̄ amorē et beniuolentiam qua ī ipȝ amicū sum⁹ affecti. Jn sc̄da v̄o captabim⁹ p̄mū beni uolentiā ab ea psona ad quā scribim⁹ laudātes ipaȝ ab oī p̄bi tate et v̄tute. deiñ captabim⁹ beīuolentiā a psona aduersarioꝝ deducēdo ipsos ī odiū ꝛ declarādo qual'r iste amic⁹ nr̄ nō p̄pter suā culpā sȝ tm̄ p̄pt̄ inimicoꝝ inuidiā sit a sua p̄ria depuls⁹. Jn tertia v̄o ipȝ deducem⁹ ī spē q̄d sit aliq̄n in p̄riā restituēd⁹ ꝛ ad hoc pollicebimur ei opam nr̄am minime defuturā sȝ cū oībus virib⁹ nostris elaboraturos vt possumus ei p̄desse ꝛ vtilitatem afferre. Propositio.

Consolet̄ Cicero lentul⁹ p̄ exilio suo q̄d p̄pt̄ Clodii odiū et ma liuolentiā patit̄. Exēplum. pars i.

Nō possȝ tibi p̄ lr̄as exponē cicero q̄tū doloris q̄tūqȝ mesticie susceperiȝ cū p̄mū ex tuis lr̄is intellexi te p̄pt̄ odiū ꝛ maliuolē tiaȝ iniq̄ssimi clodii exdulcessīa p̄ria pulsū fuisse. nō eni solum intestino crucior dolore ex hoc acerbissīo casu tuo sȝ vix me a la crimis ꝯtieo quotiēs ī eā cogitatōeȝ venio vt te illa potissimū p̄ria extorrē sentiā p̄ qua etiā p̄priū sāguinē sepissīe exponē nō dubitasti q̄d me⁹ amor facere cogit. quo in te maxie affect⁹ sum ꝛ Et p̄fecto vix possȝ merorē istū sedare nisi p̄ri⁹ īnocētiā tuā excogitarē q̄ oīb⁹ sp̄ hūanis oībus benign⁹ nullū vnq̄ laboreȝ recusasti quē tā ad publicā q̄ priuatā vtilitatē spectare sētires sȝ poti⁹ p̄ virib⁹ tuis sp̄ insudās vt oīb⁹ p̄desses nichil vnq̄ nō laudabile pegisti Et tn̄ maliuoli nebulonis inuidiā ad hāc ca

lamitatē solū deueneris et nō tua culpa q̄ cū iter oēs scelestos viros scelestissim⁹ existimet̄ q̄uis hoc nūc ī te factiose cōsecutus fuerit nō tñ diu scel⁹ suū poterit tueri ꝫ Euigila igr̄ aliq̄ptulū ab isto tuo merore et spera hec aliq̄n fore meliora q̄ futura esse breui q̄dē tp̄is spacio cognosces vt īfracto īpetu leuissimi hoīs tuā pristinā dignitatē ꝯseris: qđ vt facili⁹ obtīeas: ego tibi oēꝫ opaꝫ meā studiū fauorē mentē deniqꝫ oēm polliceor vt qđ tibi honori et vsui esse cognoscam ꝑ te exequi contendam. Vale.

Expositiuū genus caput nonū.

Expositiuum genus est illud quod fit quotiēscūqꝫ ad aliquē amicū nr̄m scribētes aliq̄d exponere volum⁹ qđ ipsū lateat. et hui⁹ gn̄is spēs sunt tres. vna scꝫ testimonii / altera historie / tertia v̄o noticie

Expositiua.

Testimonii — Historie. — Noticie.

Expositiua ep̄la testionii ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit̄ apud quē vel in loco publico vel priuato volum⁹ sup̄ aliquo negocio testimoniū exponere. cui⁹ epistole talis est regula Regula Si expositiuā ep̄laꝫ testionii ad aliquē amicū scribē voluerim⁹ aut ꝑ testionio publico aut priuato: sup̄ aliq̄ cā reddēdo illā in ꝑtes tres potissīꝫ diuidem⁹. Jn quaꝝ p̄ria beniuolentiā captabimus a ꝑsōa nr̄a declarātes q̄ tā ꝓpter fauorē iusticie ⁊ eq̄tatis quā nolum⁹ aliquo pacto opprimi ꝓpt̄ ignorātiā v̄itatis q̄ etiā ꝓpt̄ amorē ⁊ beniuolentiaꝫ qua afficimur in ipꝫ amicū ad quē scribim⁹ aut ꝑ quo scribim⁹: volum⁹ declarare veꝝ testimoniū sup̄ ea re sup̄ qua fuerim⁹ req̄siti. Jn scđa v̄o breuit̄ / dilucide / et accomodate explicabim⁹ ip̄m testioniū nr̄m nichil aberrādo si possum⁹ a v̄itate ⁊ tñ in ipsa v̄itate dicēda vbi erūt loca magis facīētia ad fauorē amici nr̄i tūc ī illis maxīe ꝑsistem⁹ et plusq̄ in aliis ad hoc vt amico ꝓdesse possum⁹ Jn tertia aūt ⁊ vltima dicem⁹ ea v̄a esse q̄ scripserim⁹ siliqꝫ in hoc loco offeremus oēm opaꝫ nr̄am vel ꝑsōe publice vł priuate q̄ hoc a nobis testioniū petiuerit dūmō possum⁹ ipsi rem gratā ⁊ vtilē facere.

Propositio Exponat Cicero testioniū apđ Cēsores ꝯ clodiū q̄ die violatoꝝ sacroꝝ ī vrbe fuerit Exēplū pars i.

Req̄situs a vobis iudices q̄ super eo ꝯtrouersia sentiā q̄ iter dignissimū matronaꝝ ordinē ⁊ appiū Clodiū versat̄ de violatis

bone dee sacris an ne ipse eo die in ciuitate fuerit quo sacra di
cunt esse violata:an poti⁹ affuerit licet hec mea sp ↄditio fuerit
vt neminē vnq̄ offēdere voluerim:ne tñ eq̄tas ipa atq; iusticia
quā semp amaui et ꝑ qua etiā mori possem v̄itatis abscōsiōe
ledat oia nobis verissima fatebor q̄ ad huiusmodi cause delu
cidatione attinere vident ꝛ Petitis a me iudices vobis signi
ficem fuerit ne nudiustertius in vrbe Clodius quo potissimum
die bone dee sacra violata esse ferūt.ego vt veꝝ fatear Clodiū
vidi mane totū apud duūuiros agere:demum ob octaua hora
apud pōpeiū cenasse. Postea v̄o p totā quasi diem circa cesaris
edes vagantē inspexi. postremo ad horam noctis tertiā cursu
rapido se domū ↄferentē:qua v̄o ex causa:illud nō ausū affirma
re. Hec sūt q̄ a me scire cupiebatis ꝛ q̄ ego v̄aci sermōe ꝑtuleri
nā poti⁹ vellem mortē oppetere q̄ v̄itatē iusticiāq; ledere.si q̄d
p̄terea ē q̄d me vobis cognoscetis gratissimū futuꝝ iubete ecce
me ad oia vota vestra q̄libentissime paratum. Ualete

Expositiua historie.

Expositiua epl'a historie ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit ꝑ ad-
monitione alicui⁹ rei geste de qua volum⁹ ip̄; certiorē reddere
cuius epistole talis est regula. Regula.

Si expositiuā epistolā historie ad aliquē aicū scribē voluerim⁹
quā volum⁹ certiorē reddē de aliqua re gesta et noua illā sil'r in
tres ptes diuidem⁹. Jn quaꝝ pria beniuolentiā captabimus a
psōa nr̄a declarātes q̄tū sum⁹ incliati ad scribendū ipi amico
de reb⁹ nouis q̄ vel i rep.vel priuata accidūt cū maxie intelliga
mus ipsū eē ꝑcupidū haꝝ reꝝ intelligēdaꝝ: ꝛ p̄cipue cū hoc sit
boni cui⁹ officiū vt velit sepi⁹ admoneri de reb⁹ illis q̄ i rep.vel
iu ciuitate accidūt. Jn s̄da v̄o breuiter dilucideq; narrabimus
rē ip̄a; de qua volum⁹ ip̄; amicū reddē certiorē aut res illa sit
publica de pace vel bello aut de reb⁹ in senatu gestis.aut sit pri
uata de negociis ad alteꝝ nostꝝ ꝑtinētib⁹ vel de salute ꝛ euētu
reꝝ nostraꝝ ꝑut nobis videbit esse scribendū circa nouitatē et
vicissitudinē reꝝ ac tēpoꝝ. Jn tertia aūt dicem⁹ hec fuisse q̄ ad
ip̄m amicū scribenda esse videbāt et in hoc loco offerim⁹ eidē a
mico nō p̄termittere laborē aliquē in scribēdo de reliquis reb⁹
q̄ post hac euenient:dūmō possemus ipsi rem gratā facere cui
etiā offerem⁹ opam nostrā in oib⁹ accomodatā Propositio
Exponat antoni⁹ bruto bellū indictū ꝑ tbis cui p̄fectus sit desi
gnatus Cicero Exemplū pars i.

Scio brute charissime q cupidissis res istas itelligedi q hac i rep. nra gerut cuius cu optimu mebrte esse cognoscas no potes ab ipa diu abesse: qd si fortasse etia tibi abee ptigat no pot cor tuu aliquo pacto pqesce nisi p amicor tuor lras crebro certior fias de eius statu qd cu ego sic essz itelliga vt tibi gratificare: cui in pcipua qda dilectioe piuct9 su: deliberaui id ad te scribe: qd po tissimu dieb9 istis eueit z Du ei i senatu pulcherrie starem9 reddite sut ex athiochia lre/ qbz significabat ptbos i agrcilicu incursione fecisse: oiaqz idies penit9 deuastare qd cu itellexisse senat9 subito decreuit vt siguli snias rogaret eet ne bellu ptbis inducendu: an poti9 cu eis pace ineudu qr no sine magno reip. dispedio videbat illis posse obsisti: sup qua re cu multe varieqz esset patr snie: tade deliberatu e vt ptbis bellu idiceret eiqz rei qr neo videbat nec sapetia grauior nec fide maior q tata possz puitiaz sustine Marc9 cicero pfect9 e. Jaqz ei exercit9 arma co meat9 decret9 vn expectam9 ifra paucos dies eupatore ipz ex vrbe ad expetioez sua pfectur Tu interi deos exora vt hic faue ant iceptis quo rep. nra n solu seruet sz et a mirifice augeat z Hec sut q dieb9 istis hoc i senatu gesta sut de qb9 te putaui cer tiore faciendu si qd pterea acciderit qd sit notatoe dignu facia te de oib9 sepissie certiore cui etia oez opam mea offero in oib9 tuis optatis qlibetissie paratam. Vale Expositiua notitie.

Expositiua epla notitie e illa q ad alique amicu scribit que cer tiore redde volum9 de pditoe alicui9 psone qua ipse scire deside rat cuius epistole talis est regula. Regula.

Si expositiua eplaz notitie ad alique amicu scribe voluerim9 cui cupim9 declarare pditoez alicuius psone qua ipse scire desi derat illa siliter i tres ptes diuidemus. Jn quar pria beniuole tia captabim9 ab ea psoa ad qua scribim9 declarates q ex quo ex lris ei9 intellexerimus ipz scire desiderare pditione tlis viri fuerim9 valde diligetes in ea pqrenda zq tande intellexerim9 oia quecuqz circa negociu istd erat intelligeda. Jn scda vo bre uiter z dilucide declarabim9 ea q scribere inteodimus apientes pticulariter oez pditione illius viri vel etia illi9 rei cuius ipse amicus ad que scribim9 notitia hre voluerit qd si forte de no bisipsis alicui notitia dare voluerimus premissa prima parte capiem9 beniuoletia a nobisipis nos excusado si aliqd de nobis dixerimus qd tn dicem9 facere no ex arrogatia sz solu vt psona ignota illi apiam9 q eam scire desiderat et tuc qto modestius poterim9 coditione nram narrabimus vt ab amico noscamur

In tertia aũt dicem⁹ hec fuisse q̄ de tali viro vel tali re intelligē potuerim⁹: ꝛ ꝙ si alia ꝓ ipso amico facere possum⁹ parati sum⁹ ad oĩa eius optata cui etiaꝫ offerem⁹ operam nostram in oĩb⁹ libentissime paratam. Propositio.

Exponat Cicero Cesari ꝯditōeꝫ appolini rhodi oratoris: cuius ipse noticiā hr̄e cupit Exemplū pars 1.

Nichil ē tam arduū tamqꝫ difficile mi cesar q̄n illō libētissiā frōte subirem vt tibi rē gratā facerem: q2 sic me cogit amor singularis [illegible] quo in te affec⁹ sū: sicqꝫ me cogunt maxima ꝑclarissiaqꝫ bn̄ficia tua: q̄b⁹ ꝛ ātea semꝑ me cumulasti ꝛ ĩdies non cumulare desinis Petis a me vt oĩ diligētia exploratam appolinii rhodi ꝯditionē ad te scribā feci id sedulo: teqꝫ de his q̄ scire cupis certiorē reddo ꝛ ¶ Est eni is appoloni⁹ quē tu scire desideras vir oĩm iudicio singl'aris qui nō tm̄ in oratoria facultate quam ipse manifestissime ꝓfitetur: sꝫ etiā in phīa nō mediocre sibi nomen ꝯpauit ex rhodo nanqꝫ cū ꝓrimis dieb⁹ istis in hoc atheniense gymnasiū cōmigrauerit q2 neminē reperit q̄ rhetorica instituta diligēter enodaret a philosophia ad istam pedestrem orationem se ꝯuertit: in qua tantam profecto studētibus vtilitatē adiecit vt videre facile videar iterꝫ palladē ex cerebro iouis natam in hanc vrbem descendisse. ꝫ

Plura de hoc hoīe ad te scribere possem: sed ex aliis etiā plura intelligere poteris: hoc vnū addo ꝙ si talem oratorē in vrbem euocaueris n̄ priuate solū sꝫ publice etiā vtilitati nō parꝫ ꝯsules Si q̄d ē ꝑterea qđ me tibi obsequi cupis iubeas ecce me ad oĩa penitus vota tua libentissime paratum. Vale.

Gratulatoriū genus caput decimū

Ratulatorium genus est illud quod fit quotiēscūqꝫ ad aliquē amicū nr̄m scribētes volum⁹ illi gratulari ꝓ aliquo suo bono ꝯsecuto. ꝛ huius gn̄is spēs sūt due Una ꝓ fortuna: altera vero pro salute.

Gratulatoria

Pro fortuna — Pro salute

Gratulatoria epl'a ꝓ fortuna ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit cui volum⁹ gratulari ꝓ aliq̄ dignitate vel ꝓsperitate ꝯsecuta cui⁹ epistole talis est regula. Regula.

Si grat'latoriā epl'aꝫ ꝓ fortūa ad aliquē aicū scribē voluerim⁹ cui volum⁹ ꝯgratulari: vel ꝓ aliq̄ dignitate cōsecuta vel ꝓ ali/

quo gaudio seu leticia quã ipse ꝓspa fortũa fuerit assecut⁹ illaꝫ
in tres ptes diuidem⁹. Jn quaꝝ ꝑma beniuolentiaꝫ captabim⁹
ab ea ꝑsona ad quaꝫ scribim⁹ ipaꝫ sũmope laudantes ⁊ oñden
tes ꝙ meritis ⁊ ꝟtute sua fuerit ꝯsecuta talẽ dignitatẽ vl' ꝓspi
tatem. Jn scđa vo demr̃abim⁹ ꝙtũ hoc nobis fuerit gratũ beni
uolẽtiam captantes a ꝑsona nr̃a: ⁊ declarantes ꝓpter amorem
⁊ beniuolentiaꝫ qua in tleꝫ ꝑsonam afficiamur nos fortunam
istam ꝓpriaꝫ existiare. Jn tertia aũt deũ rogabim⁹ vt hec digni
tas siue felicitas sit illi ppetue laudi ac vtilitati futura: silꝫ in
hoc loco offeremus illi oẽm operã nr̃am ꝙlibentissime accomo
datam: dũmodo possum⁹ circa hanc dignitatem suam ei aliqd
vtilitatis afferre.

Propositio.

Congratulet̃ curioni Cicero ꝓ tribunitia ptãte quã merito cõ
secutus est. Exemplum pars i.

Nescio michi poti⁹ an tibi gratuler Curio ꝓ tribunitia ptãte
tua quã nuper ꝟtutib⁹ tuis ꝓclarissimisꝫ tuoꝝ institutis cõpa
sti: tibi enĩ nõ mediocrẽ video gl'iaꝫ accessisse cui tantũ honoris
gradũ iuuenili ꝑferti hec in etate tua ascẽdẽ licuit vt nõ min⁹
oĩm de te opinionẽ supaueris ꝙ equaueris: nec id qdẽ imerito
tantã nanqꝫ tibi apd oẽs existiatione ꝯcitasti vt laus tua non
obscuro nec vario sermone: sꝫ ⁊ clarissia ⁊ vna oĩm voce ꝓdicet̃
Michi aũt ñ parꝝ decoris ⁊ ornamẽti adiũxisti cui tali stẽmate
decoratum liceat amicũ habere q ⁊ suo splendore hanc nõ solũ
amicitiã illustrare possit: veꝝ ei maxio sit futurus emolumẽto
⁊ Tibi igr̃ tueqꝫ ꝟtuti gratulor ꝓ hac dignitate tua tã optia
ꝙ bñmerita: quam licet nũꝙ ambitiose quesiueris vtriusqꝫ tñ
ꝟtutis tue splendore sẽper ꝓmereri studuisti: michi vo gaudeo
cui tantũ laudis accesserit nec id quidem iniuria: oĩa eniꝫ sunt
amicoꝝ (vt aiunt) cõia quorum etiam animi adeo dicũtur esse
cõiuncti vt vn⁹ idemqꝫ spiritus duo corpora regat ac idẽ sit in
duobus sensus eadẽqꝫ volũtas ꝫ ¶ Dii quoqꝫ te faustũ fel
cemqꝫ cõseruent: quoꝝ arbitrio omnia gubernãtur ac ad melii
ora sp dignioraqꝫ (vt meritus es) te prouehant vt ⁊ tibi ⁊ tuis
gloriam immortalem acqras ⁊ reip. tandem bonus ac honest⁹
ciuis euadas: quã cũ diu felicissime gubernaueris i eius tandẽ
sinu faustissime quiescas,

Gratulatoria

Gratulatoria epl'a ꝓ salute ẽ illa q ad aliquẽ aicũ scribit̃ cuivo

lumus gratulari.aut ꝑ salute post egritudinẽ cõsecuta:aut qa ex aliquo loco saluus redierit:cuius epistole talis est regula.

Regula.

Si gratulatoriã eplam ꝑ salute ad aliquẽ amicũ scribẽ volue rimus illã silr ĩ tres ptes diuidem⁹ Jn quaꝝ pria beniuolentiã captabim⁹ a psona nr̃a declarãtes qñtũ pri⁹ de amici egritudĩe doluerim⁹ vl de ei⁹ salute dubii fuerim⁹ si a nobis fuerit sepat⁹ Jn scd̃a vo declarabim⁹ qnto gaudio affecti fuerim⁹ cũ de eius salute vl ĩcolumi reuersione ĩtellexerim⁹ ⁊ tũc ei de tali salute ꝯgratulabimur deũ rogãtes ꝙ hãc pri⁹ ĩcolumitatẽ suã diu ser uet deĩn ipsũ deĩceps ab oĩ malo tueat. Jn tertia aũt offerem⁹ eidem amico omnem operam nostram vt in aliis fieri cõsueuit

Propositio.

Cõgratulet eustachius andronico ꝑ salutis sue pristine ĩstau‑ratione. Exemplum. pars i.

Quanto dolore affectus fueri dieb⁹ istis:eustachi charissĩe cuꝫ primũ ex amicoꝝ meoꝝ lr̃is ĩtellexissẽ te ĩ grauẽ quẽpiã morbũ ĩcidisse p lr̃as qdẽ tibi significare nõ possẽ.existiaui ꝑfecto hãc michi egritudinẽ tuã esse cõem ꝑ eo amore ac beniuolẽtia qua in te sũmopere affectus sum ⁊ ¶ Sed qnto maior fuit exacta mestitia tãto maior nũc letitia successit ⁊ ĩtellexeri te iã dei op timi bonitate iuuãte ĩ pristinã salutẽ fuisse restitutũ Gratulor igr̃ tibi pri⁹ ꝑ ista ĩcolumitate tua ĩstaurata deũqꝫ exoro:vt diu te saluũ seruet atqꝫ supstitẽ vt nos oẽs amici tui cupim⁹ ⁊ per‑optam⁹ q̃ tuo amore adeo deuicti sum⁹ vt nunꝙ possumus ab eo auelli. 3 Nos quoqꝫ scias: diuina fauẽte pietate: saluos oẽs esses atqꝫ ĩcolumes:et oĩb⁹ votis tuis ꝙlibẽtissĩe paratos dũ tibi possimus esse et honori et vtilitati ꝙ maxime. Uale.

Exhortatiuũ genus Caput vndecimum.

Exhortatiuũ genus est illud quod fit quotiẽscunqꝫ psonã aliquã ad aliqd pagendũ volu mus cohortari et hui⁹ gñis spẽs sũt due.vna scilꝫ ad leticiã:alta ad dolorem Exhortatoria.

Ad dolorem — Ad leticiam

Exhortatiua epla ad letitiã ẽ illa q̃ scribit ad amicũ quẽ exhor tari volumus ad aliqd pagendũ qd illi in gaudiũ honorẽ ⁊ vti litatem futuꝝ sit.cuius epistole talis est regula.

Regula. Si exhortatiuā ep̄laȝ ad leticiā ad aliquē amicū scribē voluerimus quē cohortari volum⁹ vel ꝟtutes capessendas vel ad gaudiū ꝑ aliqua re suscipiendū siue ad aliq̄d aliud pagendū:q̄d in eius vtilitatē redūdet illā in p̄tes q̄nq̃ diuidem⁹. In quaꝝ p̄ria beniuolentiā captabim⁹ ab ip̄a re declarantes quantū ipsi amico ad quē scribim⁹ sit futura vtilis res ipsa ad quā ipsū exortari studem⁹. In scd̄a ꝑo beniuolentiā sil̄r captabim⁹ a reipsa laudātes ip̄aȝ ab hōestate ⁊ iusticia ⁊ demōstrantes ipsā eq̄ssimā esse ⁊ quocūq̃ ꝓbatissimo viro dignā ad hoc:vt ipse amicus facili⁹ icitet̄ ad id faciendū ad q̄d ipsū cohortamur si senserit aliq̄d inde sibi honoris ꝓfectuꝝ. In tertia ꝑo demōstrabimus rē ipsā esse possibilē et facilē ad pagendū: q̄a natural̄r q̄to res ē facilior tāto libēti⁹ a nobis suscipit̄ cū natã nr̄a a labore ꝓcliuius sit ad libidinē ⁊ voluptatē. In quarta ꝑo ōndā huiusce rei necessitatē dicentes q̄ necessario amicū oportea͞t tale q̄d pagē ne forte in aliq̄d dānū vel dedecus incideret. In vltīa deniq̃ ꝓponem⁹ q̄d volum⁹ ip̄ȝ amicū facere dantes eiusmodū rem ipsā pagendi: et hec ꝓpositio appellat̄ q̄ tñ inter ceteras ꝑtes est ponenda vbi magis ad ꝓpositū facere videat̄.

Propositio.

Exortet̄ fabius papyriū ꝑtextatū ingeniū adolescētem ad ꝟtutes capescendas. Exemplum pars i.

Nihil vnq̄ fuit papyri charissime q̄d tam publicis q̄ priuatis reb⁹ maiori vnq̄ emolumēto fuisse legam⁹q̄ ea potissi̇ȝ virtus q̄ nō solū priuatas domos veꝝ et publica quoq̃ impeira regē gubernare atq̃ imprimis augere solita est.hic ⁊ athenieses doctissimos viros rem suā publicam merito īter ceteras p̄stantissimā reddidisse comperimus. Nec min⁹ quidem clarissimorū virorū prudentia sapientissimoq̃ ꝯsilio rhomanā scim⁹ remp. conseruatā atq̃ mirifice ampliatā. Preterea eiusdem virtutis splendorem quo quisq̃ potissimū ei familiaris non minimum quidē honestatis est:est enī tanta virtutis gratia:tāta gloria ⁊ auctoritas vt facile ex ignobili quēq̄ nobilē:⁊ ex mortali īmortalē reddē possit ȝ ¶ Ad hāc igr̄ ꝟtutis laudem ꝑ singulari in te beniuolentia mea meis litteris te incitare disposui:nō q̄ ad illam te aut sponte satis incitatū esse diffidam:sȝ vt amorē in te meū apud te testificatum relinquam ⁊ ¶ Nec profecto tibi ad virtutē capessandā difficilis aditus patet:hanc enī tibi facilime comparabis si hoc statueris quaꝝ laudū gloriam ada-

maris qb⁹ artib⁹ he laudes ꝯpātˀ: in his potissiꝫ eē elaborandū
Decꝑides q̄to tibi hac maxīe tēpestate necessaria sit cū cadēti
reip: tali sit op⁹ defēsore: q oī ꝟtute vallatus: eā in pristinū sta
tum veteremqꝫ libertatē merito sit vendicaturus Vale.

Exhortatiua ad dolorem.

Exhortatiua eplā ad dolorē ē illa q̄ scribit ad aliquē amicum
quē exhortari volum⁹ ad lachrymas et merorē ꝓ aliq fortuna
aduersa vel publica/vel priuata. et hui⁹ epistole talis ē regula

Regula

Si exhortatiuā eplāꝫ ad dolorē ad aliquē amicū scribē volue/
rim⁹ quē ad lachrīas vel luctū incitare volum⁹: ꝓ aliquo casu
aduerso q̄ nobis vel amicis priuate acciderit vel publice etiaꝫ
euenerit illā in ꝑtes quattuor diuidem⁹. Jn quaꝝ pria beniuo
lentiā captabim⁹ ab ipsa re demōstrātes q̄tū sit iustū ⁊ hōestū
aut ꝓ aīcoꝝ aduersitatib⁹: aut ꝓ publicis incōmoditatib⁹ dolē
cū ꝑcipue huiuscemodi calamitates debeam⁹ cōes existimare.
Jn secunda vero narrabim⁹ casum ipsū: propter quē volumus
ipsū amicū ad dolorē cōmouere. Jn tertia aūt cū ꝟbis accomo
datis exhortabim⁹ ipsū ad dolorē ꝓ tali re suscipiēdū. Jn q̄rta
ꝟo ⁊ vltīa demōstrabimus quantū sit necessariū ī huiuscemōi
calamitatibus dolere: vt post dolorē succedat cogitatio et cura
ꝯsulendi ipsis rebus ꝓmittētes etiā operam nostram in oībus
fore paratam: dūmodo possimus aliquid prodesse

Propositio.

Exhortet planciū Cicero ad dolorē capiendū ꝓ reip. rhomane
oppressione. Exemplū. pars i.

Cum iure tam diuino q̄ humano cogante post pientissimū in
deos obseq̄ū quicquid in nobis est/illud totum patrie reiqꝫ pu
blice debeatur ꝓ cuius nō solum ꝓsperitatib⁹ letari: incōmodi
tatib⁹ qꝫ lugere debem⁹ sed ꝓ qua etiā sanguinē effundere: si
opus est debiti sumus non sum ab officio boni ciuis alienum
arbitratus: si expositis calamitatibus nostris: te ad nobiscū la
chrymādū incitauero ⁊ ¶ Scias plance charissime pristinā
illam dignitatē ⁊ auctoritatē nr̄am qua mirifice hoc in senatu
pollebam⁹ cesaris nūc iniq̄tate penit⁹ eē sublatā: q̄ monarchiā
iperii ꝯsecut⁹: nō solū patres ab vrbe ꝓtulit: sed nec alicui viro
bono liberꝝ āpli⁹ nomen reliq̄t. ꝫ Quis igr̄ est tā ferre⁹ ciuis
qui se a lachrymis ꝯtinere possit. amissa nanqꝫ dignitate nr̄a
qd reliquū nobis ē nisi vt ī luctu ⁊ squalore iacem⁹: flem⁹/plo

ramus/vlulam⁹ tota die:teqꝫ lachrymaꝝ istaꝝ et iā volumus socium habere. Necesse enī est vt gemitus augeātur:lachryme excrescant plorat⁹ crebrior fiat;hec enī fortassis aīaꝝ quedam irritamēta fuerint ꝙdiu iniuriā istā pati nequnt:qḋ si quis ad hanc laudabilem ꝓuinciā aīm adiacerit nō recuso laborē sed poti⁹ ad omne capitis periculum subeundū oēm opam meam vitam deniqꝫ ipsam libētissime paratam voueo. Uale.

Dissuasiuum gen⁹ Caput duodecimū

Dissuasiuū gen⁹ est illud qḋ fit quotiēscūqꝫ ad aliquē amicū scribim⁹ quē si viderimus inclinatū ad aliqḋ peragendū ab eo volum⁹ deducere. et hui⁹ generis species sunt similiter due:vna scꝫ a leticia.altera ꝟo a dolore

Dissuasiua

A leticia — A dolore

Dissuasiua epistola a leticia ē illa q̄ scribitur ad aliquē amicū quē si viderim⁹inclinatū ad aliqḋ reꝑhēsibile gaudiū ipꝫ ab eo conabimur retrahere.et hui⁹ epistole talis ē regula Regula Si dissuasiuā epistolā a leticia ad aliquē amicū scribē voluerimus cui dissuadere intēdim⁹ ne in aliquā indebitā letitiā ꝓrūpat vel ad aliqḋ faciendū ꝓperet qḋ ipse sibi bonū futuꝝ existimet illā silr in ꝑtes qnqꝫ diuidemus Jn quaꝝ pria ondem⁹ rei ipsi⁹ inutilitatē si fecerit eā et oīb⁹ mediis demōstrare conabimur ipāꝫ oīno eē dānosā. Jn scda ꝟo aperiem⁹ remipsā esse penitus iniustā et inhonestam et minime viro bono condecentē ita vt ꝑ hec media ipꝫ amicū nrm inducam⁹ad hoc vt reipsam existimet nullo pacto esse faciēdā. Jn tertia aūt ꝓponem⁹ quo pacto sit ab ipso amico ꝑagendū vt a tali re facienda desistat ⁊ simul rei ipsius modū aperiem⁹ quo debeat in ipsa reip. ꝓcedē Jn quarta ꝟo demonstrabimus quantū sit ipsi amico facile a tali facienda desistere:ita vt per hanc facilitatē citi⁹inducatur ad persuasionē. Jn qnta ꝟo et vltima declarabim⁹ necessitateꝫ ipsam propter quam sit coactus a tali leticia desistere simulqꝫ ipsi amico offeremus omnem operam nostram si valuerit ꝑsuasionibus nostris morem gerere.

Propositio.

Dissuadeat Curioni Cicero in letitiam ꝓrumpere quia cesar monarchiam obtinuerit imperii.

Inuētata fuit: dignissiaq3 vniͦcuiusq3 phil osophātis opinio Curio charissie nihil viro bono iutiliͦ eē nichilue dāno suis ꝙ de sue reip. oppsione gaudē ꝑ cuiͦ ꝯseruatiōe ꝗto q̄s maiorez laudē ac glīaz ꝯseq̄t̄ tāto maiori nota dignͦ efficit̄ q̄ i eā aliq̄d attētare studuerit r Adde p̄terea q̄d nichil vnq̄ viro digno i honestiͦ nichilue turpiͦ existiari pōt ꝙ i reip. sue casibͦ letitiā p̄ se ferre ꝑ qua si q̄s etiā pulcherrimū sanguinē exposuerit nō modicā sibi gloriā et laudē ꝯpabit. 3 Cū igr̄ intelligā te pro cesaris victoria tm̄ gaudii suscepisse vt vix te ab eiͦ publica ostē tatiōe ꝯtinere possis: dolui certe te i tm̄ dilapsū fuisse facinͦ vt etiā in malis tue patrie gaudere possis. ꝑīn te hortor vt ab ista letitia vana r turpi desistē velis x Facile enī tibi i oēs letitiā istā in lachrymas ꝟtere cū p̄cipue optimͦ semꝑ ciuis fueris exi stimatͦ cuiͦ officiū ē illā pulcherrimā mortē ducere que ꝑ p̄ria suscipit̄ v Adde etiā ꝙ in tātis totq3 reip. ꝑturbatōibus tibi necesse est nō solū ab hac animi hilaritate discedere sed r ppetu as lachrymas piclitāti patrie ꝯdonare: vides enī ꝗta etiā tibi sint mala in hac publica calamitate patienda: nisi corde et aīo ingemiscens cadētibus rebus nature ꝯsulueris q̄d vt facias te rogo r ad id ꝑagendū oēm tibi opam meā paratam deuoueo. Vale.

Dissuasiua a dolore.

Dissuasia epl̄a a dolore ē illa q̄ ad aliquē amicū scribit̄: quē si viderimus inclinatū ad aliquē rep̄hensiiblē dolorē vl̄ minime laudabilē ip̄s ab eo deducere conabimur. r huius epl̄e talis est regula.

Regula.

Si dissuasiuā epl̄az a dolore ad aliquē aicū scribē voluerimus cui dissuadere intēdimͦ ne ꝑpt̄ aliquā cās i merorē deducatur quē ipse forte incōsiderate suscipit. illā sil̄r i ꝑtes q̄nq3 didemͦ In quaꝝ p̄ria declarabimͦ ꝗtū sit iutile vel dānosū ipsi amico nr̄o in tali casu dolorē oñdē cū p̄cipue hoc nō sit viri sapientis officiū vt i rebͦ aduersis dolere debeat. In scd̄a ꝟo demr̄abimͦ ipsi amico nō esse honestū vel laudabile si ꝑpt̄ ipsā rē doleat et hic si voluerimͦ aliquā rōem adducemͦ ꝑpter quā probemus turpe esse ipsi amico nostro si in dolore diutius moret̄ In tertia autē conabimur/omnibus mediis quibͦ nobis possibile fuerit ipsū amicū tali dolore deducere r in gaudiū potius r ꝯsolatōez inducere. In quarta vero demonstrabimus hoc facile esse si vo luerit amicͦ ad leticiā se vertere et ab ipso dolore discedere. In q̄nta vero et vltia ostēdemus quantū sit ipsi amico ad quē scri

bim⁹ necessariū vt a tali mesticia penit⁹ discedat adducēdo aliq̄ rōem q̄ videatur ad ꝓpositū facere. nā epistola ista ē quasi simi lis epl'e ꝯsolatorie: de qua supius mētionē fecimus ꝛ simł' etiā in hoc loco si nobis videbit' offei em⁹ ipsi amico oēs opam nr̄az dū possumus ipm a tali mestitia vel dolore remouere: ꝛ i aliqd gaudiū deducere. Propositio.

Dissuadeat marco antonio brutus: in luctu tabescere ꝓpt iulii cesaris interitum Exemplum. pars i.

Hoc ē officiū optimi cui⁹q3 ciuis marce antonii charissie vt nō solū rēp. suā ꝛ bonū cōe diligat: sed illd etiā ꝓ virili sua q̄rere et q̄sitū mirifice ꝯseruare conet' ꝓ quo tutando etiā si op⁹ fuerit q̄ libētissime sāguinē ip3 effūdere cupiat: qd q̄ facere neglexerit: vel acriter puniri debeat: ꝛ a senatu alien⁹ cēserit ꝛ ¶ Nō ei laudabile ē imo turpissimū ꝛ detestādū facin⁹ ꝓ priuato bono publicū ꝛ cōe spnere ac spnēdo destruere: imo ꝛ q̄ hoc facere pre sūpserit penas luere dec3: ꝛ nullū morte sua aicis luctū relinq̄re 3 ¶ Cū igr̄ ꝓpt cesaris iterēptionē videā te i merore ꝛ luctu ꝯstitutū nō possū nō sūmope mirari: cū p̄serti te sp bonū ꝓbatis simūq3 ciuē cognoueri q̄ nō solū de rep. tua sp bn̄mereri studui sti sed oēs in eā crudelissie delinquētes tanto p̄secut⁹es odio vt tanq̄ i matrē tuā seuiētes fuissēt: eos sic tibi īimicos existiaue ris. recipe igr̄ priorē aīm tuū in patriā: ꝛ ꝓ eq̄ssimi tyrāni nece noli tantope ꝯmoueri q̄ nullā viris bonis libertatē relinquēs pulcherrimā reip. faciē i turpissia3 ꝯuertar ꝝ ¶ Facile nāq3 est tibi viro prudētissimo a dolore ꝛ luctu ad leticiā poti⁹ ꝛ ꝯso lationē ai3 deducē cū p̄cipue videas tali occupatore extīcto pri stinā iā sibi libertatē ipa3 recupasse v ¶ Cogita p̄terea q̄tū hoc p̄serti necessariū sit vt relicto merore serenissimā patrie tue faciem oñdas q̄ tuis subsidiis fulta: possit aliq̄n ex tantis cala mitatib⁹ respirare qd vt facili⁹ facere possis dabim⁹ opam oēs nos amici tui: vt i rebus oībus nostra officia sint tibi q̄libētis sime parata. Uale.

Inuectiuum genus. Caput i3.

Inuectiuum genus est illud quod fit quotienscūq3 personam aliquam vel amicam vel in imicam reprehendere volumus: pro aliquo crimine sceleris vel ignorantie. et huius generis species sunt due. Una scilicet criminis. altera vero contentionis.

Inuectiua

Criminis — Contentionis

Inuectia epl'a criminis ē illa q̄ ad aliquā p̄sonā scribit.āt aicā aut inimicā quā p aliquo scelere vel flagitio siue remisse: siue excādescenter volumus accusare. cuius epistole talis ē regula.

Regula.

Si inuectiuā epl'az criminis ad aliquā p̄sonā scribē voluerim⁹ p̄io scire debem⁹: q̄ si p̄sona ipsa ad quā scribim⁹ ē nobis aica remissa inuectione vtendū erit ⁊ p̄ri⁹ v̄bis asperis accusandū: deiñ ī bona v̄ba desinēdū. Si v̄o iimica fuerit p̄sona: tūc ī tres ptes potissimū ipaz epl'am diuidem⁹ In quaꝝ p̄ria beniuolētiā captabim⁹ a p̄sona nr̄a declarātes q̄ ad talē inuectionē nō volūtarie: sz coacte sim⁹ ipulsi et qd̄ sepenūero a tali iimico lacessiti ad vltimū vsqz ppessi sumus. sz nūc āplius pati nō possim⁹ cū p̄cipue ipius p̄sone vitia ī alicui⁹ dānum v̄terent̄ si nō essent accusata et castigata. In scd̄a v̄o remipsā rep̄hendendā addu-cemus simulqz rōnes oēs q̄ ipsi inuectioni videbūt̄ accomoda te. In tertia v̄o si amica erit nobis p̄sona ad benignū aliquem sermonē cōuertemur ipsā monentes vt a tali facinore desistat qd̄ si feceris oēz ei opā nr̄am offerem⁹ q̄ libentissime paratā: si v̄o inimica erit p̄sona beniuolentiā iteꝝ a nostra p̄sona ꝯstitue mus dicētes nos āplius nolle in ipsū inimicū inuehi ne potius ppter odiū id fecisse q̄ ppter veritatem: sed qd̄ in aliud tēpus cetera volumus dicenda reseruare. Propositio.

Inuehaturi Cicero in luciū catilinā q̄ in patriā rēp. cōiurare pararit Exemplū. pars .i.

Nichil est luci catilina qd̄ me magis hac tēpestate solicitet/et intolerabili pene dolere ꝯficiat q̄ qd̄ ⁊ multoꝝ sermonib⁹ ⁊ lr̄is intellexi te scz in patriā tuā p cuius deberes libertate libenter vitā effūdere ꝯiurationē parare qd̄ profecto inter cetera vitia scelestaqz facinora tanto detestabilius est: quanto bonum cōe priuato meli⁹ nobiliusqz censet̄. vnde nisi me amor sūmus quo in tp̄e afficior: mutuaqz beniuolētia nostra impelleret potius michi tacendū quā ad scribendū existimarem: volui tamen hec pauca ad te mittere vt qnidnam potissimum hac in re senseriz apud te testatū relinquerem ⁊ Quis furor: q̄ insania: que ve potius dementia te ad tantū scelus pagendū ꝯmouere pōt

Tu ne patrie filiꝰ vel eius mēbrū̃ scelestas audebis ī matrē vel potiꝰ corpus tuū manꝰ inferre lugentesq; pueros: lachrymātes matronas: luctuosos ciues: lugubrē senatū: destructā rēp. deorū q; ꝓfanata poteris cernere tēpla: et qbꝰ q̄so oculis ista ꝯspicies Sed regiā inquies dignitatē quero dn̄atū cōcupisco. Et q̄ per deū imortalē pōt esse dignitas tali merito noīe decorāda quis dn̄atus honestus qui reip. lachrymis honorūq; ciuiū depopulatione paretur. ille quidē iudicio meo est honor existimādus illa merito dignitas appellanda q̄ in remp. collatis meritis acqrit Nihil est enī qd maioris fructus glorieq; esse possit nec quicq̄ ex omibus rebꝰ humanis est ꝓclarius atq; p̄stantius q̄ de rep. bene mereri. Tu aūt reip. oppssiōe imortalē tibi laudē parare speras. falleris (mi chi crede) catilina ac longe deciperis. Uide ne dū tibi imortalitatē q̄rispitā amittas atq; exiguā hāc existimationē quā tibi oliq; ꝯcitasti fedissimo noīe deturpes ac dehonestes. Repelle igitur a te inclementissimā vel potius nefariā mentem istam ac reip. incūbas. q̄ te tuosq; dignis ac preciosis quidē possit muneribus dignitatibusq; exornare vt omnibus gratus oībusq; iucūdus existēs in dulcissime tandē patrie sinu susceptus diu faustus felixq; viuere possis: quod si facere volueris vt spero et opto omnem tibi operam meam offero in oibus tuis optatis q̄libentissime paratam. Uale.

Inuectiua ꝯtētionis

Inuectiua epistola cōtentiōis est illa q̄ ad aliquā ꝑsonā scribit cuiꝰ ignorātiā reph̄endere volumꝰ super aliquo loco humano sup quo est nobis cū ea cōtentio. cuiꝰ epistole talis est regula.

Regula

Si inuectiuā epistolam cōtentionis ad aliquā personā scribere voluerimꝰ cū qua nobis sit ꝯtrouersia super aliquo loco studioso vel humano et ipsius in ea re ignorantiā reph̄ēdere vel accusare curauerimus illam in partes tres similiter diuidemꝰ. Et q̄uis possumꝰ ipsā epistolā dirigere ad eā personam ad quam scribimus: melius tn̄ est q̄ ipsam mittamus ad aliquā tertiam apud quam tanquā iudicem res ista agatur. Sed vtcunq; sit in pria parte epistole ostendemus sicut in superiori factū est q̄ non sit officiū vel cōsuetudo n̄ra in tales controuersias venire cum potius semper pacē et q̄etem amauerimus: et quod sepe numero prouocari ad vltimū vsq; simus perpessi: Tamen dicemus in presentiarū tantum esse aduersarii nostri insolentiā q̄

pcipue tendit ad honorē nrm denigrādū qd nullo pacto āpli⁹ tacere possum⁹ sz poti⁹ oīno velim⁹ rem istā agē apd ipsā psonā ad quā scribim⁹ vt pp̄ter bonitatem ꝛ pstantiā suā velit sup ea iudiciū ferre. In scda pte narrabim⁹ breuit ꝛ dilucide rē ipsā sup qua ē int nos exorta ꝯtrouersia silqz declarabim⁹ rōes nostras ipsas ꝯfirmādo ꝛ p oppositū rōes aduersarii cōfutabimus. In tertia aūt dicem⁹ multa etiā alia nobis dicenda esse q̄ tñ dicere nolum⁹ ne videamur poti⁹ odio q̄ vitate faciēte ei⁹ ignorātiaz accusare rogabimusqz amicū nrm vt sup his reb⁹ imperitiā aduersarii nri ne iudicet silqz illi ꝯmēdabim⁹ nos ꝛ ei offeremus omnem operam nostram in omnibus paratam.

Propositio.

Inuehat in batillū gellius q̄ impsonale verbū dicit numeris ꝛ personis carere Exemplum pars i.

Nihil vnq̄ a me magis alienū eē volui obseruādissie doctor q̄ alienis detractiōibus delectari q̄ pfecto iniquū sp ꝛ maliuoluz hois aīm p se ferūt sed poti⁹ ab inimicis meis ꝛ emulis sepissime lacessit⁹ ad vltimū vsqz ppessus sum ne inqnatissimus ꝛ impudentissim⁹ eoꝝ maledictis rñdere conat⁹ aliqd ī me simile esse ondere qd me ad rñdendū alliceret. Sz cū dieb⁹ istis varias in me batillus ꝯtūelias cōiectare nō cesset q̄ nō solū ad litterariā ꝯtrouersiā sz ad honoris quoqz mei offēsionē ptinēt: statui nō āpli⁹ silere sz apd te iudicē pitissimū huiuscemodi ꝯtrouersiaz agere. Clamitat ignorātissim⁹ iste nebulo vbū impsonale nūeris ꝛ psonis carere cū īpsonale a psonaꝝ carentia pcipue dicat nec sibi aliquo pacto psuadē pōt impsonali vbo nūeros ꝛ personas accidere. qd lz mltis possz rōib⁹ ꝛ auctoritatib⁹ approbare vnā tñ potissimū adducā q̄ īter ceteras facilior existimat. Certū eni est vbo psonas et numeros accidere: accidētia autē nō cōia sed ppria sūt vniuscuiusqz ptis orois ita q̄ oib⁹ speciebus sub suo genere ꝯtentis ꝯuenire debent vt Prisciano placuit: ergo numerus ꝛ psona etiā vbo impsonali accident vel impersonale vbū nō erit sed cū impsonale vbi species sit relinquet ipm etiā numeros et personas habere. Nec obstat ei⁹ denoīatio q̄ scz a personaꝝ carentia impersonale dicatur. nā sicut mute dicunt littere nō q2 oīno voce careant: sed qd ad similitudinē ceterarū litteraꝝ sint tanq̄ mute cum vocē minimā habeant: ita ꝛ īpersonale dicit nō q̄ sine personis sit sed q̄ ad similitudinem psonalis illas distinctas habētis sit tanq̄ sine personis cū eas con

fusas habeat ʒ Plures q̇deȝ et a'ias posset huiusce ignoran tissimi hoīs ineptias scribere quas debita opera pretermittere statui ne illas carpēdo odiose poti⁹ ꝙ veridice id facere viderer Tu igr̄ sup his reb⁹ sētētiā feres q̄ latinitatis nostre lumen ex istis ⁊ me tibi ꝯmēdatū habebis cui ego oēȝ opā meā offero in omnibus votis tuis ꝙ libentissime accomodatam. Vale.

Expurgatiuū genus. Caput decimūquartum.

Expurgatiuū genus est illud quod fit quotiēscūqȝ aliq̇d nobis obiectū expurgare volum⁹ vel quū circa rem aliquā q̄ nobis posset opponi excu sationeȝ nr̄am exponere conamur. et huius generis spēs sil'r sunt due. vna scȝ criminis: altera vero contentionis.

Expurgatiua

Criminis — Contentionis.

Expurgatiua epistola criminis ē illa q̄ ad aliquā psonā scribit amicā vl' inimicā a qua fuerim⁹ aut remisse aut excādescēter ꝓ aliquo scelere vel flagitio accusati. cui⁹ q̇dē ep'e talis ē regula.

Regula.

Si expurgatiuā epistolam criminis ad aliquā personam scribē voluerim⁹, p'io scire debem⁹ ꝙ ista epistola dupliciter fieri pōt. vno scȝ modo remisse et altero excandescenter. ¶ Remisse scri bitur hec epistola qn̄ apud amicum nos volumus excusare pro aliquo crimine cuius etiā ipse nos remisse insimulauerit ⁊ tūc hec epistola poti⁹ excusatoria dicit̄. Excādescenter aūt hec ep'a scribit̄ qn̄ aut apud inimicū nos defendere volumus ab aliquo crimine obiecto aut apud aliquā tertiā personam qđ vsitatius est Sed quocūqȝ modo fiat ipsa epistola eam in tres potissimū partes diuidere solem⁹. In quaꝝ p'ia per aliquā rationabilē causaȝ aut veram aut saltem verisimilem nos excusam⁹ ab eo crimine quod fuerit obiectū dicentes aut hoc nō esse veꝝ qđ ab ipsa persona scribatur aut per imprudentiā vel ignorātiā ⁊ nō maliciose id fecisse quod nobis vitio ascribitur. In scđa ꝟo aut remisse aut excandescenter secūdum epistole misse naturā ipaȝ personam ad quam scribimus vel tali vel alio vicio criminabi mur dicentes quod boni viri officiū est anteꝙ alios repḣendat seipȝ inspicere: ne cecus cecū illudat. In tertia aūt et vltima si remissa fuerit epistola ꝓmittem⁹ amico nostro in tale crimen ampli⁹ nō esse lapsuros sil'qȝ cohortabimur eū ne ⁊ ipē in talē culpā incidat cui⁹ eū accusauerim⁹ quia eodem illū crimine cō

demnabimus cui etiã offerem⁹ oēm opam nostram in omibus suis optatis merito paratam Sed si excãdescēs fuerit epistola cohortabimur personam: ad quã scribimus vt deinceps a detra ctione desistat qa si q̄ vult dicere perrexit que non vult fortasse audiet. Vel si ad terciam psonã scribatur epistola possum⁹ silr inimicũ admonere vt a male dicēdo se abstineat: deiñ excusabi mus nos si ꝯtra viri boni officiũ iimico detraxerimus dicētes ꝙ hoc ex iniqtate non fecerimus sed potius vt suis maledictis finem aliquando imponeremus.

Propositio.

Expurgat se. L. catilina a cõiurationis crimine cuius fuerat a Cicerone insimilatus.

Exemplũ. pars i.

Ea semp fuit ꝯditio mea patres cõscripti vt maliuolos penit⁹ hoies alieneqꝫ fame seuissimos obtrectatores abhorrem: nihil qꝫ magis viro bono detestabile existimarem ꝙ mordaci quodã liuore aliena carpere ac lacerare hacqꝫ tãdiu in sentētia pmãsi ꝙ a plerisqꝫ sepenũero lacessitus ad vltimũ vsqꝫ perpess⁹ sum. Sed cũ diebus istis ab inuidissimo huiuscemodi rabula oimqꝫ bonorũ inimicissimo assiduis obtrectationibus ꝓuocatus sum dissimulaui quo ad potui me si maledictis oibus respōderē in idem ꝓcacitatis vitiũ inciderē quod impudentissimus iste scur ra non erubescit cum tantũ adhuc quotidianis me ꝯuiciis suis lacerare nõ desistat bona cũ vestra venia patres cõscripti in vo cem tandē erũpere statui Atqꝫ vno (vt aiunt) laborer duas erũ nas soluere. et maledictis scꝫ carnificis huius respōdere ⁊ eius vobis scelestissimã ꝯditionē aperire quo manifestius scire possi tis ꝙtũ sit eius callidissimis dictis fidei adhibendũ. Exclamat bonorũ omnium inuidissimus iste calumniator catilinã bonũ optimũqꝫ ciuem in patriam coniurasse que quondam nõ ope ribus solũ sed ⁊ sãguine ꝓprio a suis sēper ꝓgenitoribus serua ta est. Exclamat inqlin⁹ cõtra patriciũ rem scꝫ publicã suã suã inꝙ cuius ab vrbe condita ad hec vsqꝫ tempora membrũ semp extitit destruere conari tanꝙ alter alteri inter se corporis artus rebelles essent. ¶ Huic ne sceleri patres conscripti reddendũ censetis: q tanꝙ cõperta foret hec coniuratio in ꝯiurationē in uehitur qua q̄so ꝯiectura: qb⁹ signis: quo ve mouente id pcipe re potui: nisi fortasse suorꝫ cõscientia scelerum quod in se videt delyrus senex in aliis suspicet q nullũ vnꝙ bonũ ciuem amare potuit sed oibus sp infensus die noctuqꝫ isidias parare ꝯtēdit

quo se oibus vilissimis arpinas pferre possit. Uidete qso pres conscripti qtum sit huic pessimo viro fidei adhibendu: vt aliq tisper ad eius scelesta facinora me conuertam. Nuper eni cum albis pedib9 hac se in vrbe ptulissz: ac iani qda eloqntia sua fre tus pauperrimoru i se aios puertisset. suis adeo illecebris spoli auit vt nihil ipis apli9 reliqu fecerit. Hic ex iopia subito i ma ximas diuicias dolose excreuit: hic dom9: hinc agri: possessiões serui cliẽtes q oia ta cito sibi parare no potuissz: nisi isidiis qb9 abudat pauprime plebs bona surripuissz. Ex hac igr fedissima opulẽtia tanta supbia excrebit vt patricio quoqz ordini infes9: no illi solu molest9 esse: verũetia eu p viribus destruere conet. At tingerem pfecto reliqua nefada huiusce nebulonis facinora: z plima qde nisi beignissias aures vras tali pmeoratiõe offẽdẽ dubitarẽ: vidi eni graui9 auditoru aios offendere q aliena fla gitia aperte dicere q eos q pmisere: pinde ea dedita opera sub ticebo. vestru tn est res istas equo aio cognoscere: ac ciuẽ vestru ab huiusce rabule insidiis liberare.

Expurgatiua contentionis.

Expurgatiua epistola ptẽtiõis ẽ illa q ad aliqua psona scribit a qua repheũsi fuerim9 sup aliquo loco humano: sup quo fuerit inter nos cõtentio. cuius epistole talis est regula.

Regula.

Si expurgatiua eplaz ptentiõis ad aliqua psona scribẽ volue rimus a qua fuerim9 rephẽsi sup aliquo loco sup quo iter nos fuerit aliq ptrouersia. Scire pri9 debemus q vtplurimu talis epistola scribit ad aliquaz tertia personam put epistola supior apud qua huiuscemodi ptrouersia tractatur sed nichilominus potest ad ipsa persona propriam dirigi ad quam scribere inten dim9. Sed vt cuqz sit epistola ista sitr in tres potissimu ptes di uidet. In quaru prima faciemus pri9 exordium declarãtes qua causa simus incitati ad respondendu illi ad quẽ scribẽ volum9 vel de quo loqui intẽdim9 z q licet no sit nostra psuetudo alter cari et precipue cu hoibus malis et ignorantibus tamen ne ta cendo videamur consentire suis detractionibus voluerim9 illi rndere. Et tuc adducem9 rões aduersarii nostri quas ipe scri pserit et illas confutabimus prout melius poterimus. In scda vero parte ex opposito demonstrabimus aliquam ignorantia aduersarii nostri que omibus sit manifesta: z tn cum omni mo deratiõe conabimur in ipm inebi ostẽdentes eu penit9 eẽ lraru

oīm vel reꝝ expertem. In vltia aūt dicem⁹: ꝙ lȝ plura essent de tali hoīe dicenda q̄ ipsius ignorantiā aperuissent tn̄ nolumus ea oīa recitare. ne videamur poti⁹ ꝓpter odiū ꝙ ꝓpter rei ꝟitatem in ipsū iuehi sitꝗȝ dicem⁹ nos voluisse hūc amicū nr̄m tāꝙ reꝝ istaꝝ iudicē ꝯstituere vt ipse intelligat qua cā fuerim⁹ ad scribendū incitati: cui etiā offeremus oēm opam nostrā oībus eius amicis votis ꝙlibentissime ꝑatā ꝛ penitus accōmodatā.

Propositio

Expurget se batillus ab ignorātia cui⁹ fuerat accusat⁹ a gelio

Exemplum. pars i.

Accusat⁹ a gelio sepenūero ignorātie doctor excellētissime: nō solū sup q̄busdā hūanis locis: i q̄b⁹ iā p multos dies inuicē disceptauim⁹: sȝ fere sup oīb⁹ q̄ doctū viꝝ itelligē decet. lȝ igratis in hāc (vt ita dixerim) sanguinariā palestrā descendā: nō possū tn̄ differre q̄n rn̄deā: ne scdʒ publii mimographi sn̄iaȝ veteres ferēdo iiurias: nouas iuitē: ꝛ ꝑfecto nihil mihi grati⁹ ē ꝙ corā excellētia tua huiuscemōi ꝯtrouersiā agitari: q̄ ꝛ toti⁹ hūanitatis ꝛ vtriusqȝ ꝟtutis laureā ꝯsecuta ē. Accusat me siplicissim⁹ iste nebulo ꝙ ꝟbū impsonale dixerim nūeris et ꝑsonis deficere tanꝙ rē falsā: et oī penit⁹ ꝟitate semotā nitiꝗȝ hoc Prisciani auctoritate ꝓbare: dicētis ideo ꝑsonas ꝛ nūeros ipersonali accidere q̄ accidētia gn̄alia debent eē oībus suis spēbus. Cui licet rn̄dere nō deberē tanꝙ ignaro ꝛ rudissimo viro: tn̄ volo ipsū liberalitatis mee ꝑticipē fieri. eiqȝ declarare ꝙ hacten⁹ ꝑcipere nō potuit. Accidētia duob⁹ modis accipiūt: scȝ ꝓprie ꝛ cōiter: si ꝓpria dicim⁹ eē accidētia ꝟbi: tūc veꝝ ē ꝙ oībus suis speciebus ꝯuenire debent: et hoc modo ꝟbū ipersonale nūeros et ꝑsonas habebit. Si ꝟo cōia tūc ꝟbū impsonale vt a ꝑsonali distinguat numeris (vt ego existio) ꝛ ꝑsonis carebit ꝛ ¶ Hoc volui ipi cōdonasse mun⁹. Sed in reliquis cū tali viro silentiū potius ꝙ orōem michi statuo laudabiliorē nō enī michi esset honori cuȝ tali viro diutius cōtēdere. qui etiā prima grāmatice rudimēta ignorat quiqȝ nihil vnꝙde se boni ꝑstitit: nisi plagiario quodā furta multa etiā enormiter elaborata: que oīa si narrare vellē viderer potius ex maliuolentia ꝙ rei ꝟitate in ipsū inuehi. ⁊ Dimittā igit̄ qd̄ dicendū erat in aliud tempus apiendū si me ledere ꝑseuerabit: tua tn̄ ꝑstātia bene cognita vtriusqȝ sentētia sapientissimū vt eius moris est: iudiciū feret cui me in omnibus votis suis offero paratissimum. Uale.

Domesticũ genus Caput.xv.

Domesticum genus ē illud quod fit cō muniter qñ de rebus nr̄is domesticis ac familiarib⁹ aliquē amicū admonere ītēdimus. ꝛ hui⁹ gñis spēs sūt due. vna scʒ de ꝓprio statu/altera vero de negociis.

Domestica

De ꝓprio statu — De negociis

Domestica ep̄la de ꝓprio statu est illa que ad aliquā ꝑsonā scri bitur quā de salute aut egritudine nostra vel aliena admonere volumus. cuius epistole talis est regula.

Regula.

Si domesticā ep̄laʒ de ꝓprio statu ad aliquā ꝑsonā scribē volu erimus quā admonere intendimus de nr̄a vel aliena salute āt egritudine illā in tres ꝑtes diuidere debem⁹ In quaꝝ p̄ia scd̄ʒ ꝯsuetudinē Ciceronis solem⁹ istā vel ei similē clausulā apponē Si vales bene ē ego q̄dē valeo. In scd̄a v̄o recitabim⁹ dilucide ac breuiter vel salutē nostrā vel salutis reparationem si egroti fuerim⁹. vel forte etiā egritudinē alicui⁹ amici vel cognati nr̄i et quo pacto se in p̄cipio egritudinis habuerit et tandē q̄bus mediis sit liberat⁹ sp̄ in oīb⁹ his deo gr̄as agentes q̄ sic fieri vo luerit. Uel etiā si casus acciderit scribem⁹ de ꝯditiōe nostra vel imperatis opibus vel indignitate quesita ita videamur de his reb⁹ amicū āmonere q̄ vt̄ letari vel dolere debeat de vtraqʒ for tuna nr̄a. In tertia aūt et vltima solem⁹ apponere huiscemōi clausulas. Uale et me ames et solitus es: vel et me nō diligas sed ames q̄ ita me dii ament ego nō solū te diligo sʒ obseruo. Possumus etiā si volum⁹ ante tales clausulas addere ope nr̄e in omibus oblationē queadmodū in oīm ferme epistolaꝝ fine seruatur.

Propositio.

Admoneat curius scipionē de salute sua quā post grauem egri tudinem reparauit.

Exemplum. pars / i.

Si vales bene est: ego quidem bonitate dei optimi in hūc vsqʒ diē satis valeo et ꝯualescere incipio. ꝛ Miratus es fortasse scipio ꝙ cū sēper antea creberrimas ad te lr̄as dare solit⁹ essem nullas tñ iam multis diebus dederiʒ ꝛ forte negligentiā ī me veritus me negligentie criminis insimulasti qd̄ vt tibi huius ce rei causam aperiam: non negligentia factū esse scias sʒ egritu dine ꝛ morbo impediente: qui cū me diebus exactis exasperate

cuiusdā febris paroxismo occupasset ī tantā debilitatē corpis deduxit vt vix mihi spūs ipse supesset adiuitā vñ de speratis reb⁹ cū iā aīaȝ deo/ miserrimaqȝ corpis mēbra medicis ꝯmendassē expectabā pauprim⁹ homo vltiaȝ horā qua mihi ex hoc mūdo migrādū esset. Sed volente deo cuius benignitate cūcta regūt nō sine tñ magna difficultate et nūerosa pecunia suū ī pristinā salutē restitutus debileqȝ quondā corp⁹ respirare cepit speroqȝ indies melius cōualescere. Hac igit egritudine impediēte non potui officio in te meo satisfacē qd tñ nūc restituta salute exeq̄ volui Te igr nūc admoneo me satis saluū esse atqȝ incolumen indiesqȝ melius habituꝝ necnō ꝑcupidū eē de statu tuo oīmqȝ tuoꝝ aliqd ꝑcipiēdi quos oēs fauste feliciterqȝ valere sēp exop to q̇b⁹ et iā me offero in omibus paratum. Uale et me vt facis ama valitudinemqȝ tuam cura diligenter.

Domestica de negociis.

Domestica epl'a de negociis est illa q̄ ad aliquā ꝑsonā scribitur quā familiariter de negociis nr̄is admonere volum⁹. cui⁹ epl'e talis est regula. Regula.

Si domesticā epl'am de negociis ad aliquā ꝑsonā scribē volue rimus quā admonere cupim⁹ de successione alicui⁹ familiaris negocii qd ad nos vel ad ipsā ꝑtineat: illā similiter ī ꝑtes tres diuidem⁹ Jn quaꝝ pria clausulā aliquā supiori similē pōem⁹ qr iste clausule maxie sūt cōes ad huiuscemōi epl'as incipiēdas Jn scd'a vo subito ad negocioꝝ nostroꝝ narratōeȝ accedemus breuiter dilucide ꝛ apte narrātes: nihil tñ ꝑtermittētes qd ad ipsā rem facere videat. Jn tertia aūt ꝯclusionē nr̄aȝ faciem⁹ di cētes ꝙ voluerim⁹ ipȝ amicū de tali negocio admonē qr scim⁹ vtrāqȝ fortunā nr̄aȝ illi eē cōeȝ ꝑpt amorē ꝛ beniuolentiā qua ī nos afficit sil'qȝ adiūgem⁹ cōmunes clausulas finales offerē do scȝ opā nr̄aȝ ipsi amico paratā ꝛ addēdo sil'es clausulas prio ribus qualis ē ista. Uale ꝛ me toto corde perames ego eni(ne mentiar)te michi charissimum habeo.

Propositio.

Admoneat Luciliū Ualeri⁹ de familiaris negocii expeditione

Exemplū pars i.

Si vales bñ est ego qdē valeor te quoqȝ valere cupio ꝛ Scio me tibi hodie lucili charissīe tm̄ iucūdiorē nūciū eē latuꝝ ꝙto maior est amor ꝛ beniuolētia in me tua q̄ vtrāqȝ sp existimauit fortunā nobis eē cōeȝ. Exagitata tandē ꝛ ꝑ aduersarios meos

variis calūniis i lōgū deducta cā mea q̄ dieb⁹ exactis me sepissi me male hēbat: ac aīꝫ meū diuerse trahens nō min⁹ timoris q̄ solicitudinis afferebat. demū calendis martiis sūmo cū oīꝫ ap plausu ciuiū ab eq̄ssimis iudicibus ꝛ sentētia nr̄a fuit expedita aduersariiq̄ꝫ nr̄i etiā maxīo clamore ꝯuitioq̄ꝫ iactati ac penit⁹ repulsi. Qua in re tā diis imortalib⁹ q̄ etiā amicoꝝ hūanitati qui michi benignissimas tulere suppetias ꝑpetuā scio me grāꝫ debituꝝ. Ab oīb⁹ igiť quas quotidie molestias patiebar libera tus tranquillū quietūq̄ꝫ aīm meū deinceps ab ea penit⁹ studia nr̄a reducā quibus scd̄e res ornanť aduerse adiuuātur referāq̄ꝫ me ad eū ꝯsuetudinis nr̄e iucūdissimū fructū capiēdū quo āte a vtriq̄ꝫ nostꝝ ꝑfrui licebat vt michi voluptatē ꝛ gaudiū: tibi vo nō min⁹ solacii adiūgā. cui etiā oēm opam meā offero in oīb⁹ optatis eius q̄ libentissime paratā. Uale ꝛ valitudinē tuā cura diligēter ac me mutuo vt facis diligas.

Cōmune genus. caput. xvi.

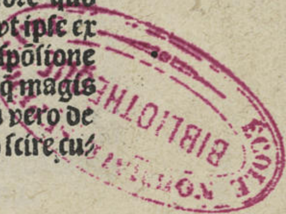
Communegenus ē illud quod fit quo tiensc ūq̄ꝫ ad amicum scribere volum⁹ vt eum ꝑ lr̄as nr̄as visitem⁹: etiā si nihil accidat qđ scribendi matiā prestet et hoc gen⁹ sit̄r in duas species diuisū est. quaꝝ vna ē de ꝓprio statu. altera vero de negociis.

Communis

De ꝓprio statu — De negociis

Cōmunis ep̄la de ꝓprio statu ē illa q̄ ad aliquā ꝑsonā scribitur quā(l)ꝫ nullū nobis argumētū scribendi datū sit) tñ ꝑ litteras visitare volum⁹ et ꝑ ipsaꝝ argumento de nostra tm̄ salute illā admonemus. cuius epistole talis est regula. Regula.

Si cōem epistolā de ꝓprio statu ad aliquā ꝑsonā scribē volueri mus quā per lr̄as nr̄as visitare intendimus ꝛ tñ nullū ē nobis scribendi argumentum relictū illā in tres partes diuidemus. In quaꝝ pⁱma a persona nr̄a beniuolentiā captabim⁹ dicētes q̄ licet nulla accidat nobis materia ꝓpter quā sim⁹ incitati ad scribendū ad ipsū amicū: tū ꝓpter beniuolentiā ꝛ amorē quo in ipsū afficimur nō possum⁹ desistere a scribendo. tū vt ipse ex litteris nostris aliquā voluptatē capiat. tū vt ex ei⁹ responsione nos sit̄r iucūditatē pcipiam⁹ cū precipue nulla sit res q̄ magis absentes amicos ꝑsentes faciat q̄ epistola. In secunda vero de clarabimus ei salutem nostrā sit̄r de eius salute aliq̄d scire cu

pientes quā deū rogabimus ꝑpetuā esse et felicē seruari. In tertia aūt rogabim⁹ ip̄z amicū ad quē scribimus vt velit sepissime nos lr̄is suis visitare ex q̄b⁹ intelligam⁹ de eius statu ⁊ salute et ex tali intelligētia iucūditatem capiam⁹. Cui etiā vt in aliis ep̄lis fieri ꝯsuetū est offeremus oēm operam nostram in oībus suis optatis q̄libentissime accomodatam.

Propositio.

Scribat ad Ciceronē curio illū de salute sua ac oīm suoꝝ certiorem faciens Exemplum pars i.

Licet nullū mihi scribēdi argumentū datū sit suauissie Cicero quo potissimū dieb⁹ istis vti possis vt ad te aliq̄d scribā q: neq̄ in publicis neq̄ in priuatis negociis nr̄is nihil sane noui ī hūc vsq̄ diem euenit. Est tn̄ tātus amor ⁊ beniuolētia qua in te afficior vt nullū vnq̄ possiz vel mīmū nūciū p̄terire quē ad te ꝑuētuꝝ putē cui lr̄as meas ad te nō tradā vt iis ꝑlectis talē ide iucūditatē cupias qualē ego quoq̄ ꝑcipio quū tuas lr̄as video ⁊ Cū igr̄ nr̄ phania sit ꝑpe diē hāc ī citatē ꝑfectur⁹ vt q̄b⁹dā negociis suis finē imponat: statui has ei ad te lr̄as dare ex q̄b⁹ intelliges me dei bonitate ⁊ clemētia cū oīb⁹ meis saluū esse atq̄ incolumen: q̄d etiā de te tuisq̄ oīb⁹ scire desidero. nā ꝑfecto nichil michi carius accidere pōt/ nihil grati⁹/ nichil ve iucūdi⁹ q̄ de tuo felici statu ac scd̄a fortūa intelligē. is euī amor hoc me facere cogit quo abineūte etate vsq̄ nr̄m deuict⁹ est. ʒ Quē vt diuti⁹ integrū ⁊ ꝑpetuū seruare possim⁹ te rogo vt etiā me aliq̄n̄ tuis lr̄is iuisere vel vt resarcita hac ꝯsuetudine nr̄a ꝑ lr̄as q̄ intuallo locoꝝ ac tēpoꝝ videt̄ aliq̄tulū labefactari possum⁹ simul beatā vitā ducere. Quod vt sepi⁹ facias te rogo atq̄ oro qui etiam vt semper feci oēm operam meā offero in omnibus optatis tuis q̄libentissime paratam.

Communis de negociis.

Cōis ep̄la de negociis q̄ etiā vulgaris appellat̄ ē illa q̄ ad aliquā ꝑsonā scribit̄ ad quā sil'r cum nullū scribendi argumētum reliquū sit. lr̄as tn̄ ꝑ ꝯfirmatione amicicie nr̄e scribere volum⁹ et de aliq̄ re occurrente q̄ tn̄ ad nos nō ꝑtineat vel pauci sit momēti ip̄az certiorē reddē cupim⁹. cuius epistole talis est regula

Regula.

Si cōez ep̄laz de negociis nr̄is ad aliquā ꝑsonā scribē volueri mus quā lʒ nl'lū sit nobis datū scribēdi argumētū: tn̄ ꝑ ꝯfirātōe amicicie nr̄e volum⁹ de aliq̄ re occurrente certiorem facere aut

de nouitate: vel negocio aliquo qd tñ ad nos nõ ptineat illã in ptes tres sĩr diuidem⁹. In quarũ pria qua cã potissiz ad scribẽdum incitati simus p exordiũ qõpiã declarabim⁹ ostendẽtes q licz nulla nobis occurrat materia q necessario nos ad scribẽdũ impellat: vt tñ absentẽ amicũ per litteras visitem⁹ ad amiciciã ɔfirmãdã q aliqñtulũ ꝓpter diuturnã absentiã videt labefactari volum⁹ ad ipsũ amicũ lrãs nostras dare quibus plectis talẽ iucũditatẽ ipse recipiat qualẽ nos ex suis litteris recipere solemus. In scda vo amicũ nr̃m accõmodatis verbis salutabimus et si qd forte dieb⁹ istis noui acciderit: illud breuiter dilucideqz ei narrabim⁹ vt videat etiã nobis cure esse amicũ ipm reddere certiorẽ de aliqb⁹ reb⁹ q nouiter in ipa ciuitate vl regione acciderit qr vtplimũ oẽs sum⁹ facile inclinati ad noua intelligẽda In tertia aũt nos oiaqz nr̃a amico offerem⁹ queadmodũ i aliis epistolis fieri ɔsueuit: nosqz illi ɔmẽdabim⁹ rogãtes q ceteris quoqz amicis nostris nr̃o noie salutes velit impartiri.

Propositio.

Scribat ad sẽproniũ lucili⁹ de rebus occurrẽtibus illũ certiorẽ faciens Exemplum. pars i.

Licet ad te antea nullas dederiz lrãs semproni charissĩe id nõ cause fuit q tui obliuionẽ ceperim sz ea poti⁹ q alios sĩr a scribẽdo retinere solet. qr scz nullũ michi scribẽdi argumẽtũ dabat: quo te lrĩs meis reuisere incitarer. ¶ Nũc aũt dẽte se scribẽdi oportunitate has breues statui ad te mittẽ qb⁹ primũ nos oẽs saluos superstitesqz in hũc vsqz diem tibi esse significo ea potissimũ dei bonitate concedente que cuncta mortaliũ negocia disponit et moderat. cuius etiam maiestatẽ exoro vt de te quoqz ac omibus tuis idem sentire possiz quos oẽs semper diuqz faustos cupio felicesqz futuros Hax aũt argumentũ potissimum quo nũc precipue ad scribendũ incitat⁹ sũ: huiusmodi esse scias Cum eni iasonis viri precipui ac singularis ⁊ non imerito iure consultorũ principis fama ɔpulsus ex patria mea in vrbẽ patauinã me cõtulerim vt eo legẽte ad cesareum ius aditũ impetrare possẽ iisqz maxie codicibus indigeã qui (vt fama refert) istic venetiis apud publicos impressores abũdanter reperiũtur te p virib⁹ meis exoneratũ veliz vt iuris ciuilis textus cũ bartholi diuinis cõmentoriis meo nomie emere cures ad meqz fideli vl nũcio trãsmittere scribasqz qd potissiiz pecunie exposueris nã per eundẽ si volueis nũciũ eã tibi remittendã curabo: habeoqz

tibi imortales q̄ sic necessitati mee operā tuā benigne pstiteris.
z Bene vale amicoꝝ optime z me nō diligas sed ames atqꝫ antonio cornelio nr̄o meo noīe plures salutes dicito ceterosqꝫ amicos oīs nostris verbis plurimū salutato quibus oīb⁹ z tibi in primis oīa mea bona meqꝫ in primis ipsum et commēdo et trado atqꝫ dedo. Jterū vale.

Jocosū genus. Caput. xvii.

Jocosum genus est illud quod fit quotiensciunqꝫ iocose z familiariter ad amicos animi causa excitādi scribere volum⁹. z hui⁹ generis species sūt due vna scꝫ de se: altera de alio. vel de tertia vel scđa persona.

Jocosa
de se — de alio

Jocosa de se.

Jocosa epistola de se ē illa q̄ ad aliquā psonā scribit: cū qua familiariter iocari volumus sup aliq̄ re q̄ in psona nr̄a acciderit. cuius epistole talis est regula. Regula.

Si iocosā epl'aꝫ de se ad aliquā psonā scribē voluerim⁹ cū qua familiariter iocari cupim⁹ i psona nr̄a: illā potissīꝫ in tres ptes diuidem⁹. Jn quaꝝ pria aut p̄e āt p̄isiūr declarabim⁹ aliquā rē ridiculā vel iocosā q̄ nobis acciderit z penit⁹ ad eaꝝ rerū ppositū faciat: de q̄b⁹ postea dicturi sum⁹ ita vt amicū ipꝫ ad risū incitem⁹: q: nulla est epistola familiarior ista. q̄ sepenumero etiaꝫ in rebus grauib⁹ z arduis aliis epistolis admisceri solet. vt dicemus in epl'a mixta Sꝫ in scđa pte epistole oportebit nos a talibus iocis subito redire ad rem seriā ne nimiū iocādo histriones eē videamur. Jn tertia aūt scđm cōsuetudinē aliaꝝ epistolarū offeremus amico nostro oēm operam nostram in omibus suis optatis libentissīe accomodatā. Sed scire debem⁹ q̄ istud gen⁹ epistole poti⁹ est mixtū q̄ simplex q̄a semp inter alias epistolaꝝ clausulas solemus huiuscemodi potius iocis miscere q̄ simpliciter totā epistolā iocosam scribere. Propositio.

Jocetur fabius cū antonio: q̄ verebatur ipsū in exercitu contra hostes potius timidum q̄ fortem futurum.

Exemplum. pars i.

Non miror antoni si i hoc acerrio bello qđ cōtra parthos suscepimus me poti⁹ timidū q̄ magnanimū futuꝝ vereris q: soleo ego nūq̄ matutinū bellū icboare nisi pri⁹ optīa facta tātatōe

bene dormiuerit vt fiāt vires tāto robustiores hac adiuuate qete q̄to pri⁹ ppt laborē fuerāt ībecilliores effecte ꝛ tñ adhuc euigilās vix stare possiq̃ȝ tibi forte talē timēdi cāȝ p̄bet Sed ne āpli⁹ hāc ībecillitatē meā verearis addā itētioni mee bonū maruis siū optiaq̃ȝ casei crustas quas gerrharb⁹ veronēsis medicus nr̄ deuorare solebat cū lōgū pedib⁹ iter aggrederet vt cōsolidatis pedū basib⁹ nichil tibi de me sit reliquū timoris ꝛ Sed cupio tecū corā iocari Illud velim itelligis expeditōeȝ mihi istā tante cure esse: vt p deū imortalē etiā ciboꝝ q̄nq̃ȝ oblitus sim vt reip. vtilitatē curare possim quā tñ dieb⁹ istis tāto sudore ꝯsecut⁹ sū vt i aciē milites sepi⁹ educēs nō obscure demōstraueri q̄d p̄rie pietati debeat ꝛ q̄d de me deinceps sperādū sit q̄ ego nūc ad te non scribo q̄a paucis post diebus ad senatū sup hac re litteras publice mittā. ȝ Tu interi bene valeto ꝛ deū exora vt res ad vota succedat q̄a nunq̄ reip. operā meam negabo: etiā si mihi millies millies moriendū esset. Iteꝝ bene vale ꝛ me scito sicut antea semper in omnibus votis ꝛ iussis tuis esse q̄paratissimū

Iocosa de alio.

Iocosa epistola de alio est illa q̄ ad aliquā p̄sonā scribit cū qua sil̄r domestice iocari volum⁹ sup aliqua re q̄ in p̄sona aliena acciderit. cui⁹ epistole talis est regula Regula.

Si iocosā ep̄laȝ de alio scribere voluerim⁹ ad aliquē amicū cū quo iocari intēdim⁹ sup aliqua re q̄ non i persona nr̄a sȝ aliena ꝯtigerit sil̄r illā i tres ptes diuidem⁹ In quaꝝ p̄ria ꝓo vl̄ ficto sȝ verisil̄i tñ ioco aut i eā p̄sonā iuehemur ad quā scribim⁹ aut in aliquā aliā de qua scribē intēdim⁹: dūmō talis iocus sit ad eas res accōmodat⁹ de q̄b⁹ postea i ipa ep̄la mētionē facere intēdim⁹. In scd̄a ꝓo subito sil̄r ad rē ipaȝ seriā ꝯuertemur ne nimiū fabulosi eē videamur narrabimusq̃ȝ ea q̄ a nobis scribēda erāt ipaȝ cū superiorib⁹ adaptādo ne videamur diuertere ab eo quod supi⁹ dixerim⁹. In tertia aūt vtemur cōib⁹ clausulis q̄ solent in domesticis epistolis ad amicos scribi q̄r hec epistola iocosa etiaȝ cū domesticis aliq̄n nūerari solet, q̄uis vt dixim⁹ potius habeat naturā mixtā q̄ simplicem. Propositio.

Iocet q̄ntilin⁹ cū valerio q̄ raras ad eū litteras dare solitus est.

Exemplum. pars i. Cōsiderāti michi diebus istis valeri charissime q̄ negligens in scribendo fores cū nullas adhuc post discessū tuū mihi lr̄as dederis facile illa icidebat suspicio in q̄ ēt bilbilitā⁹ sepi⁹ vates icidere solebat cū clientulū

nihil patrono porrigētē chyragra laborare suspicabat. ego qđ te sp ātea i scribēdo adō diligentē cognoscebā vt quē tecū ɔfer re possē haberem pfecto neminē. nūc aūt cū nullas āpli⁹ ad me lr̄as te dare videā ⁊ ad eū p̄cipue q̄ maxie ipsaꝝ pcupid⁹ ē non possū: nō suspicari te ī chyragre forsitasse morbū īcidisse q̄ man⁹ tuas quondā ad scribēdum promptissimas: tardiores efficiat. Qđ si verꝝ ē (vt opinor) ādt esclapiū ɔsulas q̄ te ab īfesto hui⁹sce mōi egritudine liberet: calamūq̄ȝ tibi nūc graue: facilē deiceps reddat. vl' si oīno incurabilis ē hec egritudo: qđ manib⁹ facere nō potes: id saltē pedū officio pficias. Sȝ cupio tecū corā iocari Illud michi ꝙ gratissiȝ feceris si post ista negocia tua q̄ animū tuū: diuerse trahunt: sepius ad me lr̄as miseris qb⁹ ⁊ de tua in primis salute ⁊ de his q̄ istic agūt certior fieri possim. Nosti enī aīm meū studiūq̄ȝ meū in his p̄cipue pnoscēdis q̄ ad rēpublicā attinēt: qđ si me crebro certiorē reddes: nichil ē qđ a te magis hoc tp̄e īpetrare ɔtēdā. Ego quoq̄ȝ in huiuscemōi scribēdi gn̄e te saturare spero p̄sertiȝ si studiū meū nō aspnaberis ȝ Vale igr̄ ⁊ si qđ est qđ mea tibi opa pdesse possit: vtere cum volueris ecce me tibi ad oīa optata tua libentissime paratum.

Commissiuum genus. caput. xviii.

Commissiuum genus ē illud quod fit quotienscūq̄ȝ ad aliquā psonā scribere volumus cui super negociis nostris expediēdis mandatū aliquod dare intēdim⁹. et huius generis sil'r sunt due species: vna scilicȝ generalis et altera particularis.

Commissiua.

Generalis — Particularis.

Cōmissia ep̄la gn̄alis ē illa q̄ ad aliquā psonā scribit cui gn̄al'r sup oībus negociis nr̄is ī aliq̄ regione: vel ciuitate expediēdis generale mandatū dare volumus. cui⁹ epistole talis est regula

Regula.

Si cōmissiuam ep̄laȝ generalem ad aliquā personam scribere voluerimus. cui super omnibus negociis nostris tā particula rib⁹ ꝙ generalib⁹ ī aliqua regione siue ciuitate tractādis volu mus generale mandatū: vel cōmissionē dare illā in quattuor partes principaliter diuidemus. In quarum prima prius tan quā per exordiū: beniuolentiam captabimus ab ea persona ad quam scribimus ostendēte quantā fiduciam habemus in ipsa

ꝑpter fidē ꝛ integritatē suā ꝙ bn̄ tractabit ip̄a negocia nostra q̄ ei volumꝰ cōmittere. deiñ ponemꝰ spē quā hēamꝰ i ipso aico ꝑpter amorē ꝛ beniuolētiā qua i nos afficit bn̄ ꝛ diligēter oīa tractabit In scd̄a ꝑo negocia nostra narrabimꝰ cuiusmodi sint ꝛ cū quo ꝛ vbi pagēda vt sciat ipse amicus noster q̄d potissimū nostra causa exequi debeat. In tertia aūt ponemꝰ auctoritatē quā tali aico tradere volumꝰ sup̄ ipsis negociis ꝑtractādis cū oībꝰ clausulis q̄ videant̄ eē necessarie ad forēses cās pagēdas. In quarta ꝑo ꝛ vltima ponemꝰ gratificatōeꝫ nr̄aꝫ dicētes nos velle ea firma tenere q̄ p̄ ip̄ꝫ amicū nr̄m fuerit i talibꝰ negociis nostris expedita adiūgētes aliquā penā vel obligationē bono rum nr̄oꝝ ꝑut nobis videbit̄ magis ꝛ ip̄is rebꝰ ꝛ amico ꝯueire Addētes deiñ diem ꝛ annū quo tales lr̄e scripte fuerint cū titu lo aut signo consueto. Propositio.

Cōmittat Scipioni Cicero vices suas in oibus negociis suis rhome peragendis. Exemplū. pars i.

Nihil est tā arduū tāq3 difficile Scipio charissie ꝙ ego tui cā nō libēter subirē q2 sic amor ꝛ beiuolētia nr̄a postulat ꝛ req̄rit. Vn̄ efficit̄ vt de te quoq3 nō miorē fiduciā habeā ꝙ in oībꝰ ne gociis meis pagēdis i q̄bꝰ mihi possis opā tuā p̄stare illā fide lissimā exactissimāq3 a te expectem. Quaꝑpter cū multa mihi sint hac i ciuitate negocia pagēda q̄ ego nūc potissimū expedi re nō possū cū regēde huiꝰ ꝑuicie pōdere sim ipeditꝰ statui ea tibi ꝯmittere vt q2 p̄n̄s oīa faciliꝰ agere potes ea ꝯmodiꝰ expe dias i quoꝝ oīm pactiōe vt nemie obstāte vicē ꝛ auctoritatem meā subeas p̄ p̄ n̄tes lr̄as tē mecū ꝑcuratorē ac nunciū specialē ꝯstituo ꝛ Et speciał̄r sup̄ ea causa q̄ michi est cū marco anto nio in ꝯtrouersia: quā etiā credo tibi notissimā eē generaliter vero ad oīa mea negocia tā istic rhome q̄ etiam alibi meo noīe tractanda ad vocandū quēcunq3 opus erit in iudiciū ꝛ sup̄ his negociis libellos ꝑducēdos testes ꝛ instrumēta ꝛ si ab aduersa rio vocatꝰ fueris ad respondendum et meo noīe obiiciendū: ad lites cōtestādas et eaꝝ sententias audiendas: ad appellandū ꝛ appellatōes ꝑsequēdas: et gn̄aliter ad oīa peragenda q̄ meri ta causaꝝ exigūt ꝛ req̄runt ꝫ Sup̄ q̄bus rebus do tibi omneꝫ auctoritatē ꝛ potestatē vt eas agere ꝛ tractare possis ac si ego ipse personaliter adessem. Promittens me oīa ac sigula q̄ p̄ te in his negociis meis gesta fuerint grata ꝛ rata habituꝝ sub o bligatione oīm bonoꝝ meorū. Tibi igr̄ omnem causam con-

mendo meqꝫ ipm tibi trado et dedo cui ꝟ olo oem opā meam ꝙlibentissie esse paratam. Uale. Ex gymnasio atheniensi kal Januariis: olimpiadis ducentesime anno tercio. Ego marcus tulius Cicero manu ꝓpria scripsi.

Commissiua particularis.

Cōmissiua epistola pticularis ē illa q̄ ad aliquā ꝑsonā scribit cui particulariter sup aliquo tm̄ negocio nostro ꝑagendo vices nostras credere volumus. cuius epistole talis est regula.

Regula.

Si cōmissiuā eplāꝫ particularē ad aliquā ꝑsonā scribē voluerimus cui particulariter tm̄ volum⁹ aliqđ simplex negociū ꝯmēdare illā silr in tres ptes diuidem⁹. Jn quaꝝ prima vt fecimus in superiore beniuolentiā captabim⁹ ab ea ꝑsona ad quā scribimus demōstrātes nos hr̄e maxiāꝫ spē et fiduciā in ipsa ꝙ ꝓpt amorē et beniuolentiā qua ī nos afficit ipse bene ⁊ diligenter oīa ptractabit. Jn scđa vo exponem⁹ ipm negociū ꝑagendū si vnū fuerit vel plura: si plura fuerit seruato suo ordine et super quocūqꝫ negocio declarabim⁹ eas pticulares clausulas q̄ vide būt eē ad ei⁹ expositionē necessarie vel poti⁹ referem⁹ huiuscemodi declarationē ad singulaꝝ causaꝝ ꝓcessus quos ad ipsum amicū dicem⁹ mittere vel in breui esse missuros sup q̄b⁹ poterit de reb⁹ ipsis certissime informari. Jn tertia aūt apponemus eā auctoritatē sup ipi⁹ negociis ꝑagendis quā ei volum⁹ cōcedere silr addēdo oēs clausulas q̄ ad causas forenses ptinere dicunt Jn quarta vo ꝓmittem⁹ nos eē oīa approbaturos q̄ ipe amic⁹ super his negociis tractauerit apponendo similiter honorum nostrorum obligationem cum tempore loco et titulo ad tales litteras corroborandas necessariis.

Propositio.

Cōmittat appi⁹ ciceroni vices suas sup sacerdotio suo ī cilicia expediendo Exemplum pars i.

Fides ⁊ itegritas tua marce tuli qua sp̄ ī amicoꝝ negociis vs⁹ es ⁊ quā ego hucusqꝫ ī reb⁹ meis a te ꝑfectā cognoui nō ꝑuā mihi īpn̄tiaꝝ fiduciā affert vt p̄ter amorē ⁊ beniuolētiā q̄ a tenell' ānis īter se vtqꝫ nr̄m deuict⁹ē ex tua hūanitate ⁊ ꝓbitate si tibi negocia mea ꝯmēdauero illa ac si tua essent diligētissie expedies ⁊ Ut igr̄ intelligas q̄d mihi nūc potissimū opa tua afferre possit: scias me hac in ꝓuincia tua dum ei preessem sacerdociū publicū gessisse qđ oīb⁹ mgr̄antib⁹ q̄ a romano senatu ꝓ ꝯsula

ri dignitate istuc pficiscũt aduenire solz: z qr ↄsuetos redditꝰ ex tali sacerdotio adhuc pcipere non potui statui hoc tibi negociũ demãdare q̃ in puĩcia pñs es z oĩa facilꝰ expedire potes. Qua ppter sup his pecuniis q̃ mihi ex hoc sacerdotio debẽt accuratissime exigendis p pñtes lr̃as te meũ pcuratorẽ acnũciũ specialẽ ↄstituo ad eas penitꝰ exigẽdas: z si fortasse ex publicis q̃storibꝰ resistentẽ quẽpiã inuenires: do tibi plenã auctoritatẽ ac si ipe psonaliter adessem ad eũ in iudiciũ vocandũ z ↄtra talẽ aduersariũ libellos pducẽdũ: litẽ cõtestandã: sentẽtias audiẽdas. z si opꝰ fuerit ab eis appellandũ: appellatiõesq₃ psequẽdas. ac oĩa faciẽda q̃ forenses huiꝰcemodi cause exigũt z reqrunt. Promittens me oĩa ↄprobaturũ q̃ sup hoc negocio p te fuerint expedita. sub obligatione oĩ₃ bonoꝝ meoꝝ tibiq₃ oẽ₃ remipã₃ atq₃ cã₃ plurimũ ↄmendo cui etiã volo oẽ₃ opã meã tibi eẽ paratã. Uale. Ex vrbe Jdibꝰ q̃ntilibꝰ ducentesime olipiadis ãno scd̃o Ego appius pulcher ppria manu scripsi.

Regium genus est illud quod fit quotiensciũq₃ scribit prĩceps epistolam aliquã vel publicã vel priuatam. et huius quidẽ generis spẽs sũt q̃nq₃ prima scilicet fidei. secũda familiaritatis. tertia edictiua. q̃rta inhibitoria. quinta vero promotiua.

Regiũ genus. Caput. xx.

Regia.

Fidei Familiaritatis Edictia Jnhibitoria Promotiua

Regia ep̃la fidei ẽ illa quã scribit prĩceps secl̃aris vl̃ spũal' ad aliquã psonã p fide alicui faciẽda. cuiꝰ ep̃le talis ẽ regl̃a. Re. Si voluerit prĩceps ep̃lam fidei ad aliquã psonã scribẽ cui fidẽ adhiberi cupiat notare d₃ φ talis ep̃la põt scribi ãt ad ipã₃ psonã q̃ talẽ fidei sibi fieri petit aut ad aliquã aliã priuatã siue publicã apd̃ quã tali psone fidẽ haberi ↄtẽdat. S₃ vtcũq₃ sit talis ep̃la i tres potissi₃ ptes diuidet. Jn quaꝝ pria apponet prĩceps nomen z titulũ suũ cũ oĩbꝰ adiectõibꝰ q̃ suo vidẽt iperio ↄueĩre Jn scd̃a ṽo apponet aliqd̃ exordiũ i quo demõstret viros pbos esse sũma laude afficiẽdos z oĩ bñficio psequẽdos. Jn tertia captabit beniuolẽtiã ab ea persona cui fidẽ facere cupit laudãdo ipã₃ ad aliqua virtute particulari et ipsam omĩbus ↄmendando ad quorum manus tales littere deuenerint/ adiũgendo sibi

fore gratissimū si talis psona fuerit ꝯmendata. vel benigno fa
uore ab aliquo affecta. Propositio.
Fidē faciat venetoꝝ princeps georgio alexādrio: de ea hūanita
te qua preditus est. Exemplū pars i.
Augustin⁹ barbadic⁹ dei grā dux venetiaꝝ ꝛ cetā: vniuersis ac
singulis: ad quoꝝ man⁹ he nr̄e lr̄e puenerit salutē ac dilectōis
affectū ꝛ Sicut dignū ē ꝛ laudabile vt q̄ vitiis ac sceleribꝰ val
lati sūt: eos pricipū nō tm̄ vīdicta castiget sꝫ maxio etiā dede-
core psequāt: ita iustū ꝛ honestū cēsem⁹: vt bonos viros virtutiqꝫ
deditos nō solū bn̄ficiis ꝛ meritis cumulem⁹ sꝫ etiā benigno fa
uore ꝛ sūmo laudum p̄conio psequamur ꝫ ¶ Qua ppt cū iā
p multos annos georgio alexādrino viro sane ī vtraqꝫ lingua
doctissio vsi sim⁹ cui⁹ eloq̄ntiā: grauitatē: sapiaꝫ: nemo ē q̄ nō
colat nō deamet no admiret̄ p̄ter ea bn̄ficia q̄ i ipꝫ merito ꝯtu
lim⁹ dignū existiauim⁹ vt eū quoqꝫ nō obscuro laudū testionio
subleuem⁹ Hūc igr̄ viꝝ oib⁹ sūmope ꝯmēdam⁹ ad quos se ꝯtu
lerit qꝛ pfecto felix nr̄o iudicio illa ciuitas existiari poterit. ad
quā ipe diuertē voluerit. Sꝫ q̄d p̄terea ī eū bn̄ficii fauoris grē
collatū fuerit illd̄ totū existiabim⁹ ī nr̄aꝫ psonā fuisse collatū.
ꝛ p tali bn̄ficio volum⁹ ei ppetuas grās hr̄e. Jn quoꝝ fidē has
publicas lr̄as fieri iussim⁹ ac nr̄i sigilli appēsione muniri. Ex
vrbe veneta kalēdis martiis āno salutis dn̄ice. M.cccc.lxxxvii
Regia familiaritas.
Regia epl̄a familiaritas ē illa q̄ scribit̄ ab aliquo pricipe tam
seculari q̄ spūali in fidē q̄ ipse aliquā psonā in suā familiarita
tem susceperit. cui⁹ epistole talis est regula. Regula.
Si voluerit priceps regiā epl̄aꝫ failiaritatis ad aliquā psonaꝫ
scribere: hoc duob⁹ modis facere poterit. vno scꝫ modo qn̄ ipsa
epl̄a dirigit̄ ad ppriā personā quā voluerit priceps in familia
ritatē suā suscipere. altero vo qn̄ epistola dirigit̄ ad aliquā vni
uersitatē vel locū ad quem talis persona se cōferre voluerit vl̄
gn̄alr̄ ad oēs tales ad quos tales lr̄e peruenerint vt apd̄ ipsos
benigne suscipiat̄ Sꝫ quocunqꝫ modo fiat illā silr̄ in tres ptes
diuidemus. Jn quarum prima secundum consuetum scribendi
modū apponet princeps nomen ꝛ titulos suos cū salutatione.
Jn secūda vero faciet exordiū declarando qualiter omnes viri
probi non solū sint in principū familiaritatem suscipiendi/sed
etiā sūmo fauore et meritis psequēdi. ꝛ tunc subiūget q̄ ppter
virtutes ꝛ optimas conditiones talis viri quem ipse cōmenda

re intendit fuerit incitatus ad suscipiendū eū i familiā suā. In tertia aūt facta fide isti⁹ familiaritatis ꝯmēdabit eū apd̄ illam vniuersitatē vł locū ad quē ipse voluerit se ꝯferre dicēs ei fore gratissimū q̄cq̄d in talē personā priuatim siue publice ꝯferet.

Propositio.

Fidē familiaritatis faciat Cardinał scī marci Joāni veneto secretario suo in galliā ꝓficiscendi. Exemplū pars i.

Marcus barb⁹ diuia fauēte clemētia sacroscte romane ecclie titulo sācti marci eps cardialis Ludouico christianissīo gallorꝝ regi salutē. z Nr̄a est ꝯsuetudo christianissime rex vt si quos iuenerim⁹ īter familiares nostros ꝟtutis florib⁹ ornatos z soli dissie fidei splēdore decoratos: eos nobis potissimū charissīos habeamus: nec vnq̄ illos cessem⁹ meritis z bn̄ficiis subleuare. p̄ter ei illud qd̄ iustū z honestū existimam⁹ tales scȝ viros sūma laude afficiēdos. accedit z nō mediocris q̄dā vtilitas īter ceteros domesticos nostros q̄ si viderint merita ꝟtutū suaꝝ p̄mia bonos viros fuisse cōsecutos: eo libēti⁹ ad ꝟtutē aspirabūt quo se potiora bn̄ficia acq̄situros sperabūt 3 Cū igr̄ Joānes venetus familiaris nr̄ vir q̄dē ingenio z doctria nemini cedens hāc i regionē tuā ꝓficiscat: sua q̄dā negocia expeditur⁹. Tue priȝ serenitati notū facimus ipȝ eē ex primis familiarib⁹ nr̄is vnū quē sūmo amore z beniuolētia ꝓseq̄mur. Cui si nr̄i gratia i rebus suis a tua serenitate opitulatū fuisse sēserim⁹ erit q̄dē adeo nobis gratū ac si bn̄ficia ipa in nosmetipsos collata fuisse letaremur. Tibi igr̄ eū ꝯmēdam⁹ tanq̄ oīm ceteroꝝ nobis gratissimū charissimūq̄ȝ tue serenitati similiter offerimus opā nr̄aȝ in omibus tuis optatis q̄libentissime paratam. Uale.

Regia edictiua Regia epl̄a edictiua

est illa q̄ scribit a principe tā seculari q̄ sp̄uali ad aliquā ꝑsonaȝ vel publicā vel priuatā ꝓ re aliqua ad publicū bonū ꝑtinēte significanda. cui⁹ epl̄e talis est regula. Regula.

Si voluerim⁹ epl̄aȝ edictiuā regiā ad aliquā ꝑsonā scribē scire debem⁹ q̄ talis epl̄a scribi potest. vel ḡnaliter ad aliquā vniuersitatē vel populū. vel particulariter ad aliquā personam publicam. vt faciūt principes ad alios principes ꝓ edicēda pace vel bello federe vel lege siue ꝓ similib⁹ z tūc ipsa epistola diuiditur in tres ꝑtes principales. In quaꝝ prima ponemus nomen principis cum suis titulis omibus prout fecimus in alius epistolis supiorib⁹ cū salutatione ad eā personā ad quam scribit epistola

In scd'a p°o ponem⁹ causā ꝑpter quā sum⁹ incitati ad talē ep̄laꝫ scribendā ostendēdo causam illam esse iustam ꝛ honestā ꝛ q̄tū poterimus conabimur partes nostras approbare ꝛ ꝑ oppositū aduersarii deprimere vt poti⁹ videamur nobiscū iusticiā ꝛ eq̄ta tē ostendere ꝙ cum eo ad quem scribimus. In tertia aūt narra bim⁹ id quod scribere intēdim⁹ si de bello personā ip̄aꝫ ad bellū inuitātes. si de pace similiter ad pacē· ꝛ sic de federe aut lege ꝓ-mulgāda addendo clausulas illas finales q̄ magis videbūt ad ꝓpositū facere ꝛ ip̄aꝫ epistolā ꝯcludere: q̄d ex supiorib⁹ epistolis satis supq̄ꝫ colligere possumus si ad eas aduerterimus.

Propositio.

Edicat cesar pacē pānonio regi ꝑ sua in eū liberalitate ac mu-nificentia Exemplū. pars i.

Federicus tertius diuina fauēte clemētia rhomanoꝝ īperator sp augus⁹: austrie: stirie: carinthie: corinoleq̄ꝫ dux: comesq̄ꝫ tiro lis ꝛ cetera. Mathie vtriusq̄ꝫ pānonie regi Salutem ꝛ Licꝫ multe cause inuicē cōcurrāt q̄ me potius ad bellū tecū gerendū ꝙ ad pacē firmādū inducant quas hic recitare michi supuacuū videtur: tu enī eas bene optimeq̄ꝫ nosti vt tibi tñ tuisq̄ꝫ oībus ostendā quantū potius mea in vos valeat liberalitas ꝙ vr̄a in me ingratitudo deliberaui penit⁹ tecū pacem firmare vt cū ab armis discesserimus possint milites nostri q̄ exvtraq̄ꝫ p̄te sum-mopere ꝯsūpti sūt ad desideratā quietē redire ꝛ dissipatas res suas aliquantulum instaurare ꝫ Tibi igitur p̄sertim tenore significo ꝙ ab hoc die ī posterū relicta omni penit⁹ discordia ac simultate q̄ prius inter nos fuerat volo tecū firmissimā pacem habere cū his tñ pactis ꝛ cōditōībus q̄ pri⁹ fuerāt inter nos vna nimi voluntate cōclusa. Teq̄ꝫ hortor vt hāc a tuis saltē deside ratam pacem velis ꝛ libentissima fronte suscipere ꝛ beneficioꝝ cōmunicationeꝫ perpetuā seruare: nos enī ex parte nostra hoc tibi volum⁹ esse pollicitum et cōstantissime obseruatū ꝙ nulla vnꝙ causa a tua beniuolentia decidem⁹ quoad ip̄am volueris nobis illesam tenere. Uale.

Regia inhibitoria.

Regia epistola inhibitoria ē illa que scribit̄ a pricipe ad aliquā personam vel publicā vel priuatā cui inhibere intendit aliquod opus vel iam inceptū vel quod prope diem incipiendū suspicet̄ cuius epistole talis est: regula.

Regula.

Si voluerit pīceps inbibitoriā eplāꝫ ad aliquā personam vel publicā vel priuatam scribē cui inbibere velit aliqͣ faciendum vel qđ iam fieri ceptū sit illam sitr in partes tres diuidere decebit. In quaꝝ prīa ponet nomen ꝛ titulos suos scđꝫ cōsuetudīeꝫ taliū epistolaꝝ. In scđa vo qđ erit exordiū epistole declarabit se intellexisse ꝙ talis persona ad quā ipē scribit vel iā inceperit vel incipere velit aliqđ opus qđ ipē pīceps nullo pacto futurū intēdit ꝛ simul ī hoc loco declarabit causā vel rōeꝫ aliquā verā aut saltē vͥsimilē ꝑpter quā ipse sit incitat⁹ ad tale op⁹ inbibēdum. In tertia aūt inbibitionē ipsā ponet vbis breuibus ꝛ dilucidis q̄ ꝑprie ad principē attinēt addendo regales minas si a tali opere faciendo nō destiterit cū oī tñ modestia ꝛ hūanitate ne videat subito velle in irā exire: quod ad prudentē et sapiētē virū non attinet: et sic absolute finiet epistolā suā: addendo tñ diem et locum quo date fuerint littere.

Propositio.

Inbibeat pontifex maxim⁹ regi ferdināđo edificatōeꝫ cuiusdā castelli infinitimis.

Exemplum. pars i.

Innocētius episcopus seruus seruoꝝ dei Illustrissimo regi appulie ferdināđo Salutem et apostolicam benedictionem. ꝛ

Ex lr̄is venerabilis fr̄is nostri cardinalis sācti petri advincula de nostro mandato totius agri pisceni gubernatoris ꝛ legati nuper intellexerimus te munitissima qđā castella infinitimis appulie terminis versus agrū picenuꝫ q̄ nostre ditioni subiacꝫ cōtra pacta et cōuētiones nostras edificare velle qđ se dicit ex multis nūciis istic veniētibus intellexisse Et qꝛ vt scit serenitas tua huiuscemodi castella que noua quapiā edificatiōe exigunt et presertim in illis locis vbi maior posset dari occasio nocendi semper in malum inducit hoīm suspicionē ideo possum⁹ satis admirari te contra nos talia moliri. ꝫ Quapropter rogam⁹ serenitatē tuā vt penit⁹ a tali edificatione desistat si nobiscū voluerit ꝑpetuā pacē habere. qđ si forte neglexeris coacti erim⁹ oēm iniuriā nostrā ꝑ viribus ꝑpulsare cū ꝑsertiꝫ vim vi repellere liceat. Sꝫ bene ꝯfidim⁹ te talia esse facturū q̄ regiā ꝑsonā tuam deceant cui etiā nos offerimus oēm opam nostrā ī oīb⁹ optatis libentissime paratam. Date apud sanctū petrū anno ab incarnatione dominica octogesimo sexto supra millesimū ꝛ quadringentesimū: Pontificatus aūt nostri anno primo.

Regia epl'a ꝓmotia est illa q̄ scribit a pn̄cipe ad aliquā ꝑsonā quā ad dignitatē quāpiam seu gradū ꝓmouere intēdit. cuius quidem epistole talis est regula. Regula.

Si voluerit pn̄ceps ꝓmotiuā epistolā ad aliquā ꝑsonā scribē hoc dupl'r facere poterit. vno scꝫ mō qn̄ ipaꝫ epistolā dirigit ad aliquē tertiā ꝑsonā cui mādat vt amicū quēpiā vel familiarē ad aliquā dignitatē ꝓmoueat. altero ꝟo mō qn̄ ad ipaꝫ ꝑsonā ꝓpriā scribit quā ꝓmouere intēdit. Sꝫ quocūqꝫ modo fiat illā in ptes tres diuidet Jn quaꝝ pria scd̄ꝫ istaꝝ epl'aꝝ ꝯsuetudinē apponet nomen et titulos suos cū breui salutatiōe. Jn scd̄a ꝟo captabit beniuolentiā ab ea persona quā ꝓmouere intēdit scꝫ laudando ab aliqua ꝟtute pticulari q̄ specialiter in ipa refulgeat et dicens ꝙ ꝓpter virtutes suas ipsa mereret oīm fauorem acq̄rere. Jn tertia aūt captabit beniuolentiā a ꝑsona ꝓpria dicens ꝙ propter istam causam ipse sit incitatus ad porrigenduꝫ ei oēm fauorē ⁊ gr̄am: ⁊ tūc subiūget ꝙ vacāte nūc tali bn̄ficio vel dignitate ipē voluerit eā tradere ipsi amico ꝙuis nō sit sufficiens vel equalis ad eius ꝟtutes ⁊ ꝯditiones remunerādas: offerendo tn̄ ei posthac oēm opā suā ita ꝙ facile intelliget ab eo magni existimari et plurimi fieri. Propositio.

Promoueat dux mediolanēsis Franciscū veturiū ad ticinensē pontificatum. Exemplū. pars i

Joānes galeatiusmaria dei gr̄a dux mediolani papie comes ac genue domi⁹ Frācisco veturio abbati leonēsi Reuerēdissio salutē ac dilectiōis affectū Eximie ꝟtutes ac singl'ares quedā aī tui ꝯditōes q̄ non obscuro nec vario sermone sꝫ ⁊ clarissima ⁊ vna oīꝫ voce ꝑdicātur adeo diebus istis ad aures nr̄as gratissime aduolarūt vt merito aīm⁹ noster iam inclinatus sit ad eū tibi fauorē in omibus rebus et optatis tuis exhibēdū quē vnicuiqꝫ familiari ac dōestico nostro exhibēdū existimam⁹ is ei medijs duxim⁹ viros bonos ad virtutē alliciēdos q̄ cū ꝟtutū suaꝝ aliq̄ se viderit p̄mia ꝯsecutos eo facili⁹ ad meliora sp̄ accendāt Qd̄ vt apti⁹ ista in te affectio nr̄a patescat vacāte nūc ticinēsis pōtificat⁹ sede te p̄ter oēs duxim⁹ huic pōtificio mūeri pficiēd vt hoc sit tibi aī nr̄i firmissimū monumentū. Ꝑ his igr̄ lr̄is nr̄is declaram⁹ te hui⁹ eccl'ie papiēsis episcopū. bn̄meritū rogam⁹ qꝫ vt hoc munusculum nr̄m grato aīo suscipere velis ꝙuis multo sit tuis meritis inferi⁹. Sed posthac si dabit facl'tas vt merita

possumus virtutib9 tuis pmia cōdōare sentiēs pfecto nos tanti sapientiā et doctrinā tuā existimasse quanti ab oībus existimāda erat cui etiāvolumus oēm operam nostrā in omnibus optatis tuis esse paratam. Date mediolani in nostro ducali palatio. Anno salutis. M.cccc.lxxxxii. 1492

Mixtum genus. Caput. 20.

Mixtum genus est illud quod fit quoti enscunqz secundū diuersorū negocioꝝ exigentiā in vno lraꝝ volumie diuersorū geneꝝ epistole ɔtinēt et huius generis species sunt due: nā aut ex duobus generibus est mixta epistola aut ex pluribus.

Mixta.

Ex duobus. — Ex pluribus

Mixta epistola ex duob9 gn̄ibus est illa q̄ duo tantū genera cō plectitur vel etiā duas species de his q̄ superi9 exposite sūt. cui9 epistole talis est regula. Regula.

Si mixtam eplaz ex duob9 generibus vel duabus speciebus ad aliquē amicū scribere voluerimus illam principaliter in ptes duas diuidem9. In quaꝝ prima ponem9 eam partem epistole scribendā q̄ magis nobis videbitur esse necessaria. In scda vero subiūgemus illam q̄ minorem in se et minus necessariā causā habet. Sed tn̄ notare debemus ꝙ in tali epistola mixta solem9 in pncipio semp facere exordiū hoc modo scilz si epistola fuerit principalis et primo scripta ad amicū declaramus ei tanꝗ per exordiū ꝙ: cū nobis multa et varia ad eū scribenda occurrant et per has litteras volumus eū de omibus admonere et tūc ptícu lariter seruando ordinem oīm scribendoꝝ singula breuiter et dilucide exponemus. Si vo scdaria fuerit epistola et respōsiua dicemus in pncipio nos recepisse ab amico nostro litteras que nobis gratissime fuerūt et ꝙ ad oīa illa particulariter rescribe mus q̄ videbūtur respōsione digna. et tūc similiter p ordinē ad omnia respondebimus. Si vo aliqd etiā nobis scribendū acci- derit illud in fine epistole scribemus offerendo ipsi amico oēm operam nostram in omibus paratam vt in aliis epistolis fieri consuetum est. Propositio.

Scribat excusatoriā simul et domesticā epistolā ad curionem Cicero ipsum de negociis suis admonendo.

Exemplum. pars i.

Accepi abs te lr̃as Curio charissime q̄ lȝ mihi iucūdissie fuerit cū ex illis itellexeri q̃ tua tuoꝝqȝ salute aliqd tn̄ molestie attu lerūt cū te videā me negligētie crimine suspectū habē qd .s. vt optabas sepissias ad te lr̃as nō dederi ꝛ pfecto ꝙquā hoc mihi molestū sit qꝛ me sētio ab oī pꝫnit⁹ culpa vacare: ē tn̄ aliꝙtulū ex altera pte iucūdū cū hec ꝑ fertiȝ lr̃aꝝ meaꝝ expostulatio nō paꝝ ī me amorē tuū ostendit. Dabo igr̄ opā vt ꝙuis neminē ꝑtermiseri quē qdē ad te puentu ꝑ putaueriȝ cui lr̃as nō de- derīȝ te etiā ī scribēdi gn̄e expleā ꝑsertim si videro officiū meū abs te n̄ vilipēdi ꝛ Sȝ de lr̃is hacten⁹ scribis ad me vt de ne gocio tuo te certiorē reddā sciās nos die noctuqȝ laborare vt expediat̃ sȝ ē tāta aduersarioꝝ tuoꝝ iniq̃tas vt res sp sic ipsis cogētib⁹ in longū ꝓtrahat̃: speram⁹ tn̄ vt demū infracta ipoꝝ iniq̃tatē tuā sis dignitatē retētur⁹. Qd aūt scribis vt ad te li bros iuris ciuilis trāsmittā faciā id eqdē libētissime: sȝ qꝛ ꝓpt hec bella intestina q̄ adhuc sedata nō sūt null⁹ hinc pōt nūcius tute discedē expectabis ad paucos dies quousqȝ pax q̄ iter ꝓtes tractat̃ ad ꝯclusionē veiat tūc voto tuo secur⁹ ꝛ meli⁹ satisfiet Si qd est aliud qd mea tibi opera ꝓdesse possit tuū est iubere meum autē mandata tua ꝙlibentissime exequi. Uale.

Mixta ex pluribus.

Mixta epistola ex pluribus ē illa q̄ plura in se gn̄a ꝯplectit̃ vl̃ plures diuersas spēs: cui⁹ epistole talis ē regula Regula Si voluerim⁹ mixtā epl̃aȝ ex pl̃ib⁹ ad aliquā ꝑsonā scribē illā in tot ptes diuidem⁹ quot erūt gn̄a vel spēs epistolaꝝ ex q̄bus ipsa erit ꝯposita ꝛ tūc a maiore spēt maioris momēti īcipiem⁹ ꝑ oīa seruādo regulā suā ꝓpt ī suo capitl̃o declaratū ē: deīn ad ꝓpiquā descēdem⁹ deīn ad minorē donec oīs reꝝ scribendaꝝ nūer⁹ ꝯpleat̃ sp ī oīb⁹ seruādo regulā suā sicut in loco suo fuit supius diffinitū. Sȝ illud addere debem⁹ ꝙ sp est faciendū tl̃is ꝙ exordiū in tali epl̃a per qd declarem⁹ ea gn̄aliter q̄ scribere intēdim⁹ vel saltē vt ꝑ ipȝ dem⁹ aliquē introitū ad ipaȝ epl̃aȝ ꝯponēdā. In fine ꝑterea epl̃e adiūgim⁹ oblatiōes ꝯsuetas ad dēdo etiā si nobis videbit̃ expōeȝ alicui⁹ negocii nr̃i qd ad ipm amicū scribē intēdim⁹ q̄ negocia nisi fuerit alicui⁹ magni mo menti sūt sēꝑ postponēda qꝛ amicoꝝ cause sūt prius recitāde ꝛ expediende ꝙ ꝓprie videamur ipsoꝝ negocia magis cordi ha bere ꝙ nostra. Propositio.

Scribat ꝯsolatoriā sil̃ ꝛ grauē ac domesticā epl̃aȝ ad ꝑōpiliū

Intellexi pōpili charissime ex amicorum nrorum lrīs q̄ mihi dieb⁹ istis reddite fuerūt patrē tuū virum optimū ex hac vita decessisse qđ mihi pfecto tāto molesti⁹ fuit q̄to mihi tu charior es cui⁹ ego existio oēz fortunā mihi eē cōez: hāc iō calamitatē tanq̄ ppriā existiaui: sz cū ex alīa pte cōsidero: q̄ bn̄ nat⁹ fuerit: q̄ optime educat⁹ qb⁹ honorib⁹ īter ceteros sui ordis viros fūct⁹ q̄ facili morbo corrept⁹/ et dū tp̄s erat vt nature cōcederet q̄ sanctissime mortu⁹: certe nihil ē qđ doleā imo d̄e poti⁹ decz vt do mario grāz hēam⁹: q̄ pri⁹ illū tātis mūerib⁹ dōauit. deiñ placidissia morte ñ ad tenebras sz de tenebris ad lucē reuocauit et Sz his omissis ad ea veiam⁹ q̄ ad nos magis attinēt. Scias dieb⁹ istis senatu nr̄o nūciatū fuisse sānites marīz ꝯ rēp. nr̄az exercitū ppasse ac quotidie i agrū nr̄m icursiōez facere. Unde centuriatis coitiis celelebratis decreuerūt p̄res vt ꝯ hostes arma sumāt eiqz rei pōpeiū nr̄z pposuere: q̄ cōsilio sapia et auctoritate nemini cedēs facillie possit rē istā cōficere. Tu si me audies excumano tuo q̄ primū i vrbē veies ne tumltuario bello ingruēte aliqđ dāni patiaris z Qđ scribis vt a debitoribus tuis pecuīas exigā: pficerē illđ pfecto libētissie. sz in hoc tā graui tumltu: ne forēsiū cāsarum: neqz senatorie actōis āpli⁹ loc⁹ ē quo usqz res ad aliqđ meli⁹ tēdāt. Sz hoc vnū tibi audeo scribē q̄ si te ad nos q̄primū ꝯtuleris: nō solū poteris priuatis sz ēt publicis fortasse reb⁹ ñ mediocre subsidiū ferre qđ vt facias te hortor rogo et moneo: tibi tñ nūq̄ defuturā opā meā polliceor. Uale.

Elegantie diffinitio ac regula que ad superiores eplas faciūt. Libellus secundus

Elegātia ē venusta vborum ꝯcinnitas: dulcē auribus afferens sonū. cui⁹ qdē gn̄ales regule sunt. xxx.

Laudabit illa orō q̄ obliqua dr̄ et a posteriorib⁹ ¶ Pria regula icipiēs dictiōib⁹ i vbū sepi⁹ q̄ i aliā orōis ptē finiat: vt cesar adept⁹ ē monarchiā iperii sūmis virib⁹: qđ elegāti⁹ dr̄ sūmis viribus imperii monarchiā cesar adept⁹ est. Scđa regula Cōmēdabit quoqz orō q̄ dictionē hēat vl' ez affirātiuā vl' negatiuā i fine vl' aliqđ isigne nomē vl' aduerbiū Exēplū primi. oēs laudāt ea q̄ vir bon⁹ facit. qđ venusti⁹ dr̄. q̄ vir bon⁹ facit laudāt oēs. Exēplū scđi. Ego neminē habeo quem magis diligā te: quod pulchrius dicit. Quem et magis diligam habeo neminē Exēplū tercii. Egregia sūt ea q̄ scribis ad me. qđ concinius est. Que ad me scribis sūt egregia. Exemplū quarti. Ego oīa di/

ligenter perfeci q̄ iussisti michi: qd̄ eloq̄uētius dicitur: Que mi chi iussisti perfeci omnia diligenter.

Tertia regula.

Nomen adiectiuū elegāti⁹ substātiuo p̄ponitur. vt virt⁹ sūma imperiū magnū consiliū vtile. melius enī dicitur summa virt⁹ magnum imperium vtile consilium et huiusmodi.

Quarta regula.

Inter adiectiuū ꝛ substātiuū sp̄ aliqd̄ ē interponendū vt maxīa virt⁹ cesaris sūma laude sp̄ extollēda est. qd̄ elegāti⁹ dr. maxīa cesaris virtus sūma semper laude extollenda est.

Quinta regula.

Quotiēscūq₃ ab opposito alicui⁹ v̄bi scd̄arii oratio incipiat qd̄ subito relatiuū sequat̄ elegāti⁹ īter relatiuū ꝛ an̄s scd̄ariū v̄bū ponit̄. vt Aeneū pompieū q̇ rhomanoꝝ auxit imperiū sūmopere diligo. Venustius enī dicit̄: Aeneū pompeiū sūmopere diligo qui rhomanum imperium auxit.

Sexta regula.

Si fuerit relatiuū ī obliquo casu positū: venusti⁹ an̄s ī relatiui casu positū postponet̄. Ut virtutes q̇b⁹ ab ineūte etate studuisti imortalitati nomē tuū ꝯmēdabūt. qd̄ elegāti⁹ dr̄ Quib⁹ v̄tuti tibus ab ineūte etate studuisti, imortalitati nomen tuū ꝯmēda bunt. Septima regula

Quādo ē aliqd̄ substātiuū cū p̄pōe aliq̄ iūctū: qd̄ sit de natura p̄cedētis vel subsequētis clausule. p̄positionē ī relatiuū v̄tim⁹ et v̄bū substantiuū adiūgim⁹. vt p̄ tua humanitate multa ī me bn̄ficia ꝯtulisti. qd̄ elegāti⁹ dr̄ Que tua humanitas est: ml̄ta in me beneficia contulisti. et sic in ceteris.

Octaua regula.

Sepius relatiuū qd̄ v̄bo primario additū ē ad scd̄ariū trāsferi mus vt cicero. q̇ eloq̄ntissimus fuit ceteris oratorib⁹ in dicēdo p̄stitit: qd̄ elegātius dicem⁹. Cicero eloquētissim⁹ fuit q̇ ceteris oratoribus in dicendo prestitit.

Nona regula.

Si aliqd̄ habuerim⁹ vel nomē vel aduerbiū insigne: elegātius illud cū q̇dē vel idē p̄ noie postponem⁹. Exēplū primi. Marc⁹ tullius orator singularis fuit. qd̄ venusti⁹ dr̄. Marcus tullius orator fuit ꝛ q̇dē singl̄aris. Exēplū scd̄i Que michi iussisti: oīa libēter p̄feci. qd̄ elegātius dr Que mihi iussisti: oīa p̄feci: et q̇dē libenter. Decima regula.

Sicut in mediocri stilo dicēdi a re nuda pri⁹ incipe opʒ: deinde illā exornare: sic i isto stilo graui ab exornatu iiciū sumere dēm⁹
Exēplū primi Pōpei⁹ oīʒ rhomanoꝝ: tū armis: tū ꝯsilio faci prīceps fuit. Exēplū scdi Oīm rhomanoꝝ: tū armis: tū ꝯsilio facile princeps magnus pompeius fuit.

Undecima regula.

Gtūs casus semꝑ ceteris preponit: vt ꝯsiliū optimi viri: qd elegantius dicitur. Optimi viri consilium.

Duodecima regula.

Si gerūdiū vbū habuerim⁹ cū suo opposito oppositū illud in gerundii casu ponem⁹ ac ābo īuicē ꝯcordabim⁹. vt veni gratia amandi virtutē. qd venusti⁹ dr. Ueni amande vtutis gra.

Tertiadecima regula

Si fuerit aliquod relatiuū inter duo substātiua illud potius cū sequenti ꝙ cū pcedenti concordamus. Ut est locus in carcere ꝙ tulianum appellatur.

Quartadecima regula.

Si dictionis alicui⁹ significationē augere volum⁹ positiuo ꝑ aut perquā ꝯpatiuo longe: suplatiuo aūt ꝙ iungere debemus.
Exemplū oīʒ Per beatus vl perquā beatus fuit cesar sʒ longe beatior augustus: ꝙ beatissimus autem traianus.

Quintadecima regula.

Noīa greca tertie declinationis si perito syllabica fuerint ad scdam declinationē referūtur vt delphin delphinis: delphinus delphini: elephas elephantis elephantus elephanti

Sextadecima regula.

Si aliqd adiectiuū habuerim⁹ significans laudem vel vitupiū vtile vel inutile illud potius in datiuū substantiui vertem⁹ cū sum/es/est: vt virtutes sūt. michi iucunditati.

Decimaseptima regula

In reb⁹ paribus tū vel et geminatū ponim⁹: in imparibus vo cū et tū sʒ leui⁹ pponitur. Exempiū primi. Cicero tū laude tuʒ reꝝ sciētia valet Uel eneas et fortis et pi⁹ fuit. Exemplū scdi Cesarem plurimū valuisse tum populus cū senatus affirmat.

Decimaoctaua regula

Si aliquā ꝑsonā āt laudare aut vitupare voluerim⁹ id trifariam facere poterim⁹ aut cū gtio qd magis poeticū ē vt marcus cato vir est magne vtutis aut cū noīatiuo et abltio vt marcus cato vir ē magn⁹ virtute: aut cū abltio solo vt marcus cato vir

est magna virtute. Decimanona regula

Sepenúero vbū infinitiuū vtem⁹ i pticipiū tā ablti q̄ accusa tiui cas⁹ si vbū aliqđ pcedat. Exēplū primi: michi op⁹ ē ↄsulere qđ meli⁹ dr̄ michi ↄsulto op⁹ est. Exēplū scđi: bonā tibi fortunā iuenire curabo: qđ venusti⁹ dr: bonā tibi fortunā inuētā curabo

Vicesima regula.

Cū adiectiuū ⁊ substātiuū in eodē casu posita acciderit substā- tiuū i gtio casu ponem⁹: adiectiuū vo in eo casu i quo poni dȝ sȝ in nūero singl'ari ⁊ gn̄e neutro locam⁹: vt mľta pecunia/ pua sapia: aliqs lr̄as. qđ melius dr multū pecunie/ paꝝ sapie aliqđ litteraꝝ. Vicesimaprima regula.

Cū pduob⁹ substātiuis idē adiectiuū adisci debeat adiectiuū in pricipio orōnis collocam⁹ ⁊ substātiuo cū ⁊ vľ tū gemiato post ponim⁹ vt cesar fuit magn⁹ vir ⁊ magn⁹ imperator qđ ornati⁹ dicitur: Cesar fuit magn⁹ vir et imperator.

Vicesima secunda regula

Cū adiectiuū ⁊ substātiȝ sil' fuerit quoꝝ substātiuū ab adiectio forātū fuerit diuerse significatōis a prio substātio i duo sūt po tius substātiua trāsferēda: vt cauendū ē ab honestate naturali discēdam⁹ qđ meli⁹ dr. Cauēdū ē ab honestate naturaqȝ disce damus. Vicesimatertia regula

Cū gerūdiū actiue vocis habuerim⁹ poti⁹ illđ in supinū abltie vocis trāsferam⁹ vt hoc ē mirabile ad videndū: qđ elegāti⁹ dr: hoc ē mirabile dictu. Vicesimaquarta regula

Si aliqđ suplatiȝ duri⁹ acciderit p eo positiȝ ponem⁹ ac ei ad uerbiū suplatiȝ adducem⁹: vt necessarissim⁹ qđ elegāti⁹ dicim⁹ maxime necessariis Vicesimaqnta regula

Si aliquē maxiopere laudare vľ vitupare voluerim⁹ laudatio nis vľ vitupatōis cāȝ i gtio ↄstituem⁹ ac huiuscemōi noīa splē dorē/ fulgorē/ gloriā/ vel laudē/ viciū/ facin⁹/ crimē/ aut scelus addem⁹. Exēplū primi M. antoni⁹ plimū eloqntia valuit qđ meli⁹ dr Marcus antonius plurimū eloquētie gloria valuit. Exēplū scđi. Luci⁹ catilina ↄiuratiōe dānatus ē qđ elegāti⁹ dr Lucius catilina ↄiuratōis scelere dānatus est.

Vicesimasexta regula.

Quotiēs noīa singl'is vľ pl'alis ⁊ singl'aris nūeri ↄnectunt vi ciniori sp rn̄dēdū ē. Si vo pluralis nūeri fuerint ad nobili⁹ trā seundū erit. Exēplū primi Cesar resqȝ publica romana merito pōpeio ifesta fuit. Exēplū scđi: exercit⁹ nr̄i romanorūqȝ turme

turpiter fugati sunt: Vicesima septima regula.
Nonunquam comparatiua pro positiuis ponuntur: vt vehementius pro vehementer: et sepius pro sepe. Vicesima octaua regula.
Subiunctiuus modus elegantius pro indicatiuo ponitur vt velim pro volo: fecerim pro feci. Vicesima nona regula.
Si verbum substantiuum habuerimus cum quod coniunctione ea remota elegantius illud ad infinitum reducemus: vt gaudeo quod tribunitiam potestatem consecutus fueris. quod melius dicitur. Te tribunitiam potestatem consecutum fuisse gaudeo. Tricesima regula.
Cum aliquod adiectiuum exornare voluerimus proferemus illud per suum oppositum addita negatione. Vt Cicero fuit litterarum peritus. quod elegantius dicitur: Cicero fuit haud nescius litterarum
¶ Tituli vnicuique personarum ordini tribuendi secundum earum conditionem. Libellus tertius.
Titulus est epithetum vnum vel plura que tam in epistolarum fronte quam in tergo vnicuique personarum conditioni accomodari solent quorum regule sunt decem et octo. Ad summum pontificem prima regula
Pontificem maximum summum rhomanum dominici gregis pastorem sacrorum antistitem christiani cultus moderatorem/christiani nominis vexilliferum patrem diuum clementissimum sanctissimum tutissimum beatissimum amplissimum pientissimumque dicemus. Cui talem in litterarum tergo titulum dare licebit Diuo paulo secundo dominici gregis pastori pientissimo rhomaneque basilice pontifici maximo optimoque. In epistole autem medio eius clementiam sanctitatem. beatitudinem amplitudinem pietatemque appellabimus
Summus autem pontifex minores quoscunque pontifices fratres reliquos autem filios per litteras publicas appellabit Vnde ad pontifices scribens inferiores sic in litterarum fronte profatur Paulus secundus diuino dei nutu ouilis dominici custos designatus: dilectis fratribus germanis episcopis salutem et apostolicam benedictionem. Cesarem vero sic aggredietur Paulus secundus diuina dispositione: christiani cultus moderator. dilecto filio federico tercio rhomanorum imperatori augusto faustoque salutem et apostolicam benedictionem. Scismaticos autem gentiles que huiuscemodi titulo salutabit. Paulus secundus dei gratia christiane plebis antistes mahumeto turcorum regi maximo sanioris mentis spiritum rectiusque consilium exoptat.
Ad minores pontifices secunda regula.
Pontifices minores cardinalem patriarcham archiepiscopum episcopi protonotarium abbatemque appellabimus quibus hos titulos adiciemus. Pontificem namque minorem in parte dominici gregis ascitum amplissimum venerandissimum. obseruandissimum pientissimumque dicentes in epistolis

larū tergo Si cardinali scribendū erit titulū assignam⁹ Petro fuscaro titulo diui nicolao. cardinali pontifici. patri pientissimo obseruātissimoq3. In epistole aūt medio ei⁹ amplitudinē obseruantiam/prestantiā/pietatemq3 appellabimus.

Si patriarche aut archiepō vel episcopo scribere voluerimus: Sic in lrarū tergo dicem⁹ Laurētio Lani. āthiocheno patriarche obseruādissimo. patri nō min⁹ pientissimo q̄ venerādo In eplē aūt medio eisdē ferme et supiorib⁹ titulis vtemur. Protonotariū vō i lrarū tergo sic aggrediemur Petro dādulo rhomane basilice ꝓtonotario nō min⁹ accuratissimo q̄ fideli dn̄o singulari. Abbates p̄terea et reliq̄ sacerdotes tali in epistolarū tgo sūt titulo decorādi. Petro cornelio diui francisci cenobitarū antistiti ꝛ religioso ꝛ optimo Itē petro nigro diuo iuliano dicate edis antistiti. flamini pientissimo optimoq3. In epistole aūt medio Reuerentiam dignitatem paternitatem appellabimus.

Ad cesarem. Tertia regula.

Rhomanorū impatorē diuū cesarē cesareā maiestatē xpiane reip. tutorem vexilliferūq3 triūphatorē patrē3 patrie augustū. inuictissi3. faustissimū pientissimūq3 dicem⁹ Cui tales in eplarum tergo tituli tribuūtur Frederico tertio diuino afflante spū rhomanorū iperatori. cesariq3 augustissimo faustissimoq3 In epistole vō medio maiestatē serenitatem āplitudinem potestatē celsitudinēq3 appellabimus.

Ad regem vel minorem principem quarta regula

Regē ducē pricipē quoq3 ac comitem regie vel ducalis celsitudinis siue dignitatis dec⁹ heroicarū cultore virtutū principatus ornametū regii culminis splendorē et vnicū frrmamentū christianissim potētissimū magnificētissimū magnanimū fortissi3 inclitū felicissimū serenissimū illustrissimūq3 appellabim⁹ Cui tales in eplarū tergo titulos adiiciem⁹/ karolo triplicis gallie regi christianissimo regiiq3 culminis splendori serenissimo illustrissimoq3 In epistole vō medio maiestatē serenitatē celsitudinem potentiā āplitudinē magnanimitatē felicitatēq3 dicem⁹.

Ad equitē aureatū. Quinta regula.

Eqte eqstris ordinis virū milicie dec⁹ reip. columē p̄rie spē āplissimā fidissimāq3 splēdissimū gnosū excellentissimū clarissimū inclitū magnanimū potentē fortē strenuissimūq3 dicem⁹. Cui in litterarū tergo hos titulos tribuemus Bernardo iustiniano splendidissio equestris ordinis viro patricio ꝓ eneto milicie de-

coꝛi:reiq3 publice firmamēto. Jn epl'e ꝟo medio splēdoꝛē gene
rositatem:excellentiā claritatē:strenuitatemq3 appellabimus

Ad patriciū sexta regula.

Patriciū senatoꝛii oꝛdinis viꝝ senatoꝛē magnificū spectatissi3
nobilē:generosū:oꝛnatissimū:clarissimū:insignē:spectabilē:in
tegerrimū:pꝛudētissimū:sapientissimūq3 dicem⁹. Cui in epl'a ꝝ
tergo hos titulos dare licebit Joāni fuscareno patricio veneto
senatoꝛiiq3 oꝛdinis viro integerrimo optimoq3. Jn epistole ꝟo
medio magnificentiā:spectabilitatē:nobilitatē: generositatē
claritudinē:integritatē:pꝛudentiam:sapientiāq3 dicemus.
Jllud quoq3 ānotatiōe dignū sensem⁹:nō tm̄ patricios veꝝ et
ꝯsulares quoscūq3 viros vꝛbiū p̄fectos ꝯsulea ꝓcōsules p̄toꝛes
honoꝛatis fascib⁹ decoꝛatos necnō et ceteros magistratus:his
plerūq3 titulis nō absurde salutādos vt sup̄ius diximus.

Ad plebeios septima regula.

Plebeios viros tripartitos reperimus:aut enī maioꝛes sūt:āt
medioximi:aut minoꝛes.
Maioꝛē plebeiū spectabilē:sapiētē:p̄stātē:p̄cipuū:singularē
officiosū.ꝯsumatū viꝝ:integerrimū:oꝛnatissimū:bn̄ficentissi3
spectatissimūq3 dicem⁹. Cui i epl'a ꝝ tergo tales titulos adiicie
mus. Jacobo philetio plebei oꝛdinis viro p̄cipuo ac singulari.
Jn epistole vero medio spectabilitatem:sapientiam:pꝛestantiā
integritatem beneficentiamq3 appellamus
Medioximū plebeiū egregiū pꝛudentē:hūanissimū: benignis
simū ꝓbissimūq3 dicemus. Cui in lr'a ꝝ tergo tales titulos da-
bimus. Hieronymo malatheno plebei oꝛdis viro hūanissimo
ꝓbissimoq3. Jn epl'e ꝟo medio pꝛudentiā humanitatē benigni
tatem ꝓbitatēq3 appellabim⁹. Minoꝛē aūt plebeiū discretū:
moꝛatū:industriū:solertē exp̄tū diligentissimūq3 viꝝ obseq̄ntē
accuratū:fidelissimūq3 dicem⁹. Cui i epl'a ꝝ tergo tales titulos
tribuem⁹. Antonio pecino architecto viro tā industrio q̄ accu
rato. Jn epl'e ꝟo medio industriā:solertiā:diligētiā:fidēq3 dice
(mus.

Ad studiosos viros ⁊ pꝛio ad theologū octaua reg'la.

Studiosos viros oēs appellam⁹ quos cuiusq3 sciē deditos sci
mus quoꝝ titulos per oꝛdinem suisq3 locis oꝛdinabimus. Et
pꝛimo de theologis. Theologū igr̄ diuinaꝝ humanarūq3 reꝝ
interp̄tem sacraꝝ lr'aꝝ cultoꝛem sacre pagine ꝓfessoꝛē diuini
cultus moderatoꝛē:diuine volūtatis expositoꝛem: sapientissi3
eximiū:excellētissimū:diuinūq3 dicemus Cui tales in litteraꝝ

tergo titulos dabimus. Paulo pgulensi sacre pagine pfessori tam sapientissimo q̄ diuinissimo. In ep̃le vo medio sapiẽtiam excellentiãq3 dicemus.

Ad iuriscõsultũ nona regula

Juriscõsultũ diuiaꝝ hũanarũq3 reꝝ iterp̃tẽ põtificii vł cesarei iuris doctorẽ vel loritã diuini vel humani iuris moderatorem vtriusq3 iuris pfessorẽ iuriscõsultoꝝ ɔsultissimũ/sapiẽtissimũ optimũ/eximiũ/excellentissimũ/eqssiz/integerrimũq3 dicem⁹ Cui i ep̃laꝝ tergo tales titulos dabim⁹ Alexãdro neuo diuiaꝝ hũanarũq3 legũ interp̃ti tã excellentissio q̄ eq̃ssimo. In ep̃le aũt medio sapiaz pbitatẽ excellẽtiã eq̃tatẽ integritatẽq3 dicemus.

Ad medicũ decima regula.

Medicũ hũane salutis moderatorẽ/auxiliatorẽ/tutorẽ/cõseruatorẽ remediũq3 medice artis pfessorẽ morboꝝ curatorẽ egritudinũ ppulsatorẽ accuratissimũ/prõptissimũ/exptissimũ/diligentissimũq3 dicem⁹. Cui tales i ep̃laꝝ tergo tituli assignant. Gerardo voñẽsi medice artis pfessori tã accuratissio q̄ doctissimo. Sz i ep̃le medio sapientiã excellẽtiã. doctrinãq3 dicem⁹.

Ad philosophũ dialeticũq3. vndecima regula.

Philosophũ sophie filiũ nate exploratorẽ rꝛũ. expeculatorẽ sapiẽtie amatorẽ. filiũq3 sapiẽtissiz. modestissimũ. excellentissiz. grauissimũ accutissimũ. speculatissimũq3 dicem⁹. Cui i ep̃laꝝ tergo tales titł̃os tradem⁹. Antonio cornelio ph̃o excellẽtissio nateq3 exploratori nõ min⁹ accurato q̄ acutissimo In ep̃le aũt medio sapiaz. modestiã. excellentiã. grauitatẽ. spect̃atõez. acumenq3 dicem⁹.

Ad mathematicũ. duodecima regula.

Mathematicũ arithmetice vel geometrie vel sideralis sciẽtie pfessorem. fatoꝝ expositorẽ. diui numis ɔsciũ. sideꝝ speculatorẽ. phetontei curs⁹ exploratorẽ vel imobilis magnitudinis metitorẽ vel discrete q̄titatis supputatorẽ accuratissimũ subtilissimũ acutissimũ prudẽtissiz pspicacẽ excellentissimũ diuinũ sapientissimũq3 dicemus. Cui tales in ep̃laꝝ tergo tituli assignãt. Dñico bragadeno mathematice artis pfessori nõ min⁹ accuratissimo q̄ doctissimo. In ep̃le vo medio acumen subtilitatem prudentiã sapiaz excellentiã pspicacitatẽq3 dicemus.

Ad musicũ vatemq3. tertia decima.

Musicũ vatẽq3 eisdẽ ferme titulis decoram⁹ celestis armonie imitatorẽ appellãtes pieridũ filiũ musaꝝ alũnũ apollini sacratũ thespiad choro dicatũ hippocreuidũ choro sacratũ pegasidũ aicũ libetridũ cultorẽ pegaseo liquore saturatuz lauro insignẽ

pallida decoratū hedera pireno fōte potū castati fōtis dōesticū
pnasii flumis nō ignaꝝ cephiri gurgitis vel flumis nō exptē
heliconie rupis accolā pnasii nemoris exploratorē cyrrhei iugi
nō alienū aonii mōtis hitatorē phebe numis intptē testudiee
lyre moderatorem. nouenaꝝ sororꝝ decantatorē parnasie edis
ciuem: sacrū diuinū: elegantissimū: facūdissimū: suauissimū: iu
cundissimū: ornatissimū: canorꝝ sonorꝝ: argutū dicentissimum:
celebratissimū: expolientissimū: altissonū: dulcissonū mellifluū
qȝ dicemus. Cui in epistolaꝝ tergo tales merito titulos tribue
mus. Joāni mario philelpho musaꝝ cultori taȝ ornatissimo ꝙ
elegāti. Jn eplē ꝟo medio diuinitatē elegantiā facundiā suaui
tatem ornatū integritatē nobilitatē excellentiāqȝ dicemus.

Ad oratorē. quartadecima regula.

Oratorē forēsiū cāꝝ tutorē latini eloquii modatorē pedestris
orōis dec⁹ prie ligue vnicū splendorē reip. ꝯsultorē sctāꝝ legū
asseruatorē canorā ꝟtutis tubā romane ligue dec⁹ facundissiȝ
disertissimū eloqntissimū. elegantissimū. limatissimū. expolia-
tissimū. amātissimū. copiosissimū: grauissimūqȝ dicem⁹ Cui in
eplaꝝ tergo tales titlos dabim⁹. Bn̄dicto brognolo oratori fa
cūdissīo romaneqȝ lingue moderatori disertissimo: eloqntissīo
qȝ. Jn eplē ꝟo medio facundiā elegantiā eloqntiā grauitatem
nobilitatem pstantiam excellentiā integritatēqȝ dicemus.

Ad grāmaticum qntadecima regula.

Grāmaticū reip. lrarie columē latini sermonis exploratorem
humani studii principē lrarie discipline moderatorē auctorem
poetaꝝqȝ iterptem humani codicis expositorē latine originis
exploratorē hūanissimū. accuratissimū. disertissimū. ornatissiȝ
copiosissimū doctissimūqȝ dicem⁹. Cui tales ī lraꝝ tergo titlos
dabim⁹. Pomponio romano vtriusqȝ lingue moderatori tam
humanissīo ꝙ ornatissimo. Jn epistole aūt medio humanitatē
elegantiam eloquentiam doctrinam excellentiam nobilitateȝ
prestantiam integritatemqȝ dicemus seu appellabimus

Ad scolasticū. sextadecima regula.

Scolasticū queqȝ deꝟtute bn̄meritū lrarie disciplie dicatūvtri
usqȝ ꝟtutis florib⁹ ornatū lraꝝ haud exptē: bonaꝝ artiū studi
osissimū eruditū doctū: studiisqȝ decus hūani dicem⁹. Cui tles
in eplaꝝ tergo titlos dabim⁹. Jacobo ꝯtareno vtriusqȝ ꝟtutis
cultori tā studiosissimo ꝙ accuratissimo. Jn eplē ꝟo medio: hu
manitatē. elegantiam eloqntiā. doctrinā. excellentiā nobilita

fem prestantiam: integritatemq3 dicemus.

Ad cognatos. decimaseptima regula.

Pat filiū vl' nepotē: charissi3: dulcissimū: pientissimū: dilectissimū: lepidissimū: suauissimūq3 appellat. Fili⁹ aūt patrē vel patruū honorandū obseruandū/ pientissimū/ pbatissimū/ humanissimū/ venerādū/ colendūq3 dicit. Quib⁹ tales i eplaꝝ tergo tituli tribuūt. Fili⁹ ad prē3. Petro cornelio: pri suauissimo pientissimoq3. Pr̄ vo ad filiū. Joāni cornelio filio charissio suauissioq3. Jn eplaꝝ aūt medio pr̄ ad filiū: pietatē/ charitatē/ amore3 beniuolentiāq3 appellabit. Jtidē fili⁹ ad prē3: sed paternitatē obseruantiam/ dignitatem/ pbitatemq3 dicere solet.

Ad feminas. decimaoctaua regula.

Feminā castitatis dec⁹: pudicicie exēplū: hōestatis speculū: pudicissimā: castissimā: integerrimā: honestissimā prīariāq3 dice⁹ Cui in eplaꝝ tergo tales titulos dabim⁹. Lucretie cornelie: femine prīarie integerrimeq3. Jn eple vo medio hōestatē: pudiciciā3: castitatē: integritatēq3 appellabim⁹ Jllō aūt sciendū ē ꝙ femine viroꝝ suoꝝ titulis decorāde sūt. Proinde ex supiorib⁹ scdō3 rei psone exigentiā: nō tm̄ in hoc sexu verū etiā in altero: vir accuratissimus qsq3 ex se poterit ꝯdecentes titulos assignare: et maxime quia multi sūt quibus diuersi sunt attribuendi tituli propter variam eorum conditionem.

Peroratio.

Jam annuēte deo magnifice Jacobe: ad peroptatū finem deductu3 est opus nrm qd eo libentius perfeci qd et illud magnificētiā tuam marie peroptari intelligebā. et plerosq3 etiā hui⁹ noue artis mee percupidos videbam quibus oībus satisfaciendam esse duxi. Et tibi precipue quem ego et amo ⁊ mirifice obseruo. Nam cum tua in me beneficia memori mente reuoluo quibus me non solum exacto tempore assidue affecisti sed etiā quotidie afficere non desinis semp cōsidero quo nā potissimū pacto tue possi3 volūtati morē gerere. Et mihi pfecto gratissi3 iucūdissimūq3 sp accidit: qcqd p tua dignitate etiā cū maximo labore meo reddē possū. Nec id qdē iiuria: quū ei magis nagis q3 idies emolior vt tecū bn̄ficiis certare possi3 tu magis magis q3 adō rn̄des vt me sp beignitate ac liberalitate ⁊ munificētia a te victū eē fatear necē sit. ⁊ merito illō poeticū figmentū i te ꝯpleri video qd illi siplicē dicūt caritatē: duplices sp sorores remittē solitā Cū eni nunꝙ vnicā euphrosinē meā recepisti quin

illi eglen thaliaq; cũ sũma bñficentissĩe remiseris. Hic actũ est vt non ego solũ qui inter ceteros oratores siue poetas minim⁹ sũ appellandus. s; et ceteri quoq; oẽs q̇ tuam hãc liberalitate; agnoscunt quotidie meditent q̇b⁹ potissimũ sis muneribus afficiẽdus. Suscipe igr̃ leto vultu exhilariq; facie q̃ tibi munera damus Et fac vt nostri memor sis: qui maxio cupimus ardore vt aliqñ intelligas hanc tibi etiã aĩam nr̃am ppetua seruitute dictatam esse. Vale.

Jacobus geroldus styrus Cintelfeldensis bonaꝝ artiũ doctor ac patauine academie moderator Excellentissimo doctori Frãcisco nigro veneto tam oratoꝝ ꝙ poetaꝝ principi felicitatem.

Excogitabã mecũ ipse dieb⁹ istis frãcisce charissime quonã potissimũ pacto tibi possem si nõ maiores pares tñ ꝓ tantis ĩ me bñficiis tuis grãs referre. Nã agere q̇dẽ satis posse ꝯfidebã / s; nõ in ṽbis ꝯsistit hũane societatis cõseruatio. Sꝫ potius in beneficioꝝ multoꝝ vicissitudine. Et ꝑfecto nihil reperire poterã ꝑstãtia dignũ ex quo intelligeres aĩm meũ tibi esse gratissimũ S; cũ in hac diutius dubitatione manerẽ: supuenit etiã ꝑstantissimũ op⁹tuũ mihi nuprime deducatũ. Jn quo tã facũdissime tanq; copiosissime nouã epistolaꝝ ꝯponendaꝝ artẽ inuenisti: vt nequeã ꝑfecto illã vel satis mirari vel etiã satis cõmendare. Vñ si prius mens mea dubia erat quo pacto possem ꝓ tãtis in me bñficiis tuis tibi pares grãs reddẽ: nũc multomagis dubia relinquit. nec penit⁹ scio queadmodũ possim tanta bñficia etiã sũma animi mei gratitudine ꝯseq̇. nã nõ ẽ ad diuine hui⁹ beneficẽtie tue laudẽ a mea remuneratione aliqua vel par vel satis ꝯpatio. hec enĩ fluxa et vana illa ṽo stabilis ⁊ ĩmortalis: et ideo nõ nisi ab ĩmortali corpore exequãda. Proinde hoc est ad aĩm deferendũ q̇d suũ erat corpis ꝑficere: animus igr̃ q̇ ꝑ se immortalis est et diuin⁹ q̇d corpus tibi nec agere nec referre põt illud ppetua ac memori mente semper habere pollicetur. Tibi igit̃ Frãcisce charissime ꝑter hanc ĩmortalẽ apud me tui memoria; si quid est quod mea opa vti volueris tuũ est precipere: meũ aũt iussa tua ꝙ libentissime exequi. Vale.

Opusculũ hoc de scribendis epistolis ꝙ diligẽtissime emẽdatũ Jmpssũ suburbiis sãcti germani de pratis Jn intersignio crucis auree ꝑ Petrum Leuet Finit.

bo2x

¶ Ars epistolandi Francisci nigri in laudem hexasticon
Franciscus niger hic que cerpsit numine dio
Palladis ex adito: perspice quisquis ades
Solus nam ipse dedit quam pmisere priores
Artem scribendi: cum breuibus titulis.
Grates cui dignas fac reddas candide lector
Tantis promeritis: ex pietate datis

Ars elegantissima scribendi epistolas Francisci nigri eiusdē familiarib⁹ epistolis lucidissime declarata: maxie in generibus ante assignatis: Ad que tñ singule quibus nunc ptimur species reducūtur.

No. 19,178.

HANOVER-SQUARE ROOMS.—Under the immediate Patronage of their MAJESTIES, [a]nd the Royal and Right Hon. the Directors of the Ancient [C]oncerts.—A GRAND CONCERT will be given on [W]EDNESDAY EVENING, June 20, for the Benefit [o]f the ROYAL ACADEMY of MUSIC. The Orchestra [w]ill be considerably enlarged for this occasion, and will be [c]omposed of the whole power and talent of the Ancient [C]oncert Band and Choral Department, combined with that [o]f the Royal Academy of Music. Further particulars will [b]e duly announced. Tickets, 10s. 6d., to be procured only [a]t the Royal Academy of Music, 4, Tenterden-street, Hanover-square.

GRAND MASQUERADES, 1832.—The Nobility, Gentry, and Public are respectfully informed [th]at the THIRD MASQUERADE for this Season will be [h]eld TO-MORROW, the 29th of May, at the Theatre [R]oyal, Adelphi, limited to Two Hundred Subscribers, at [O]ne Guinea each, every Subscriber having Three Admission [T]ickets. Admission only in Character, Mask, or Domino, [t]o be had at Obbard's Masquerade Warehouse, 16, Tavistock-[st]reet, Covent-Garden. Private Boxes, for Eight Persons, [t]o view, Two Guineas each. Admission to the Boxes, 7s. [e]ach. The Supper, by Grogan, will be munificent, at 6s. [p]er head. The Wines of superior quality, at 6s. per bottle, [&]c. Admission to the Gallery, 2s. each. Subscriptions [r]eceived by Mr. Campbell, Box Office, Adelphi; or by [M]r. Massingham, No. 4, Adam-street, opposite; by N. [G]rogan, 6, Princes-street, Cavendish-square; and at the [L]ibraries as usual.—The doors will be opened at Ten o'Clock.

CITY of LONDON NATIONAL SCHOOLS.

Patroness—Her Most Gracious MAJESTY.

[V]ice-Patroness—Her Royal Highness the Duchess of KENT.

Visitor—The Lord Bishop of LONDON.

The ANNUAL EXAMINATION of the Children of [t]hese Schools will be held in the Egyptian Hall, Mansion-[H]ouse, on WEDNESDAY next, the 30th of May, at [T]hree o'Clock.

The ANNIVERSARY DINNER of the Friends of the [I]nstitution will take place on WEDNESDAY, the 13th of [J]une. T. B. MURRAY, M.A., Hon. Sec.

DISTRESS in CERTAIN DISTRICTS of the METROPOLIS.

Amount already advertised.............£8,370 14 4

Additional Subscriptions :—

[T]he Worshipful Company of Salters	£10	0	Dowager Lady Suffield	£10	0
[C]ollection at Longford, Salop, per the Lord Bishop of Lichfield and Coventry	5	0	Per Wright and Co.		
[A] Friend, per ditto	5	0	W. H. Booth, Esq.	5	0
Per Esdaile and Co.			Per Hatchard and Son.		
[E]dwd. Shewell, Esq.	10	0	A Lady	1	0
Per Barclay, Tritton, and Co.			Wilbraham Egerton, Esq.	30	0
[A]nonymous	5	5	Per Smith, Payne, and Co.		
			The Hon. East India Company	100	0
			C. S. per Child and Co.	1	0
			G. T.	1	0

OPERA BOXES in the best Situations, by Night, for the German Performances and Bene[fits] may be ENGAGED at MITCHELL's Library, 33, Bond-street.—Terms of Subscription :—

The Year	£5	5	0
Half Year	3	3	0
The Quarter	1	16	0

GERMAN and ITALIAN OPERA.—SAMS has several of the best BOXES on [the] Circle for DISPOSAL by the Night or Season; also [the] large Private Boxes, with anti-rooms on the first Circle Covent-Garden Theatre.—Opera Pit Tickets, 8s. 6d. ea[ch]

Library Terms of Subscription :—

The Year	£5	5	0
Half Year	3	3	0
Quarter	1	16	0

Every new Work as soon as publish[ed].

SAINT GEORGE, Hanover-square.—Fel[low] Parishioners—The BALLOT for VESTRYM[EN] closes THIS DAY at Four o'Clock. Let me therefore treat such of you as intend not to be dictated to by an organ[ised] and self-proposed Committee to Vote for the Blue-colo[ured] List and Independence. A PARISHIONE[R]

COCOA TREE CLUB.—A GENER[AL] MEETING of the above CLUB will be [held] TO-MORROW, 29th inst., at Three o'Clock precisely.

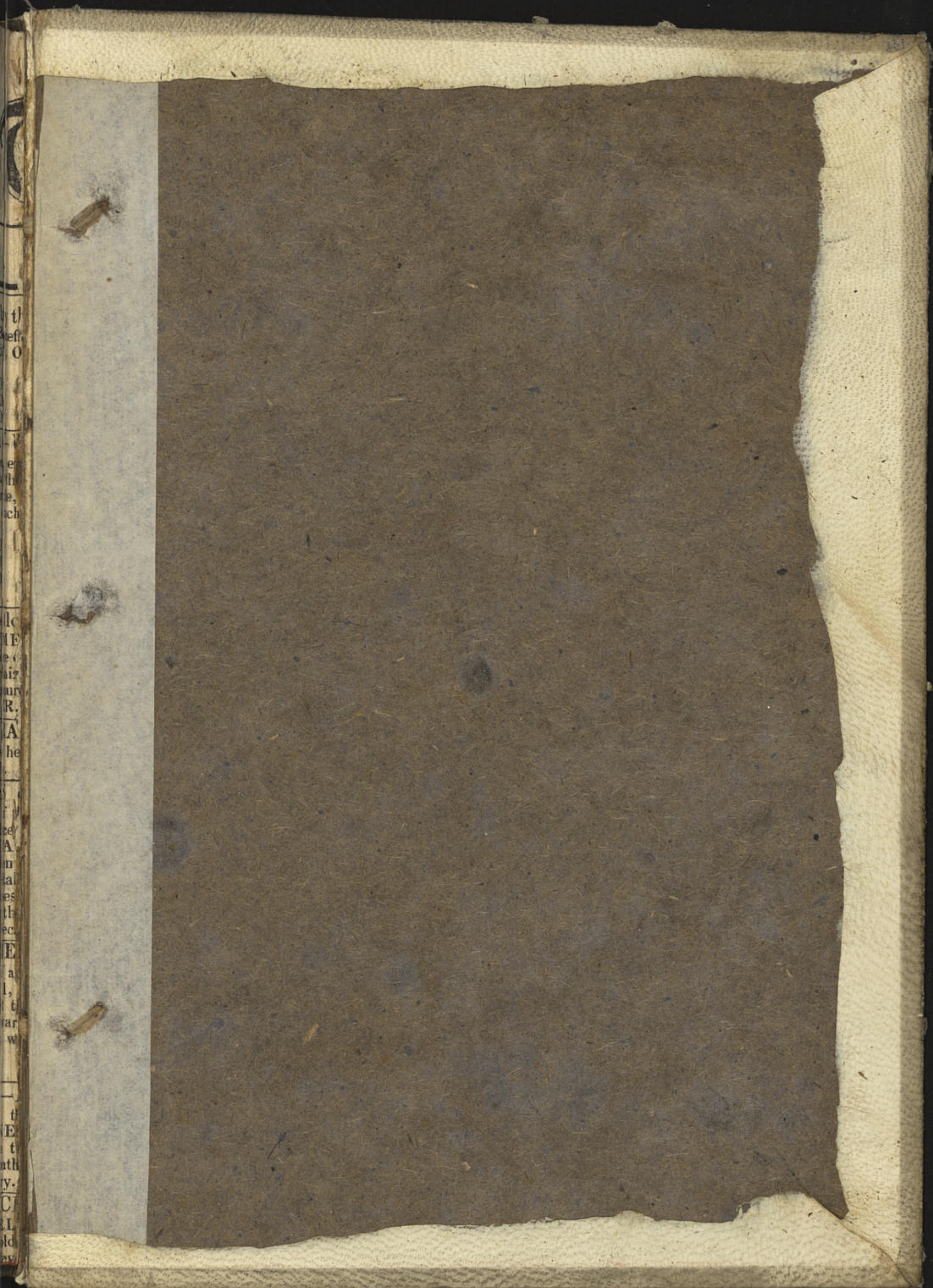
THE LADIES' SALE of ARTICLES [of] FANCY and of ART in Aid of the Funds of [the] Royal Westminster Ophthalmic Hospital will take plac[e at] Willis's Room, King-street, St. James's, on THURSD[AY], May 31, and SATURDAY, June 2, under the directio[n of] the Ladies of the Vice-Presidents, who will hold the St[alls]. Her Majesty and their Royal Highnesses the Duchess[es of] Kent and Gloucester have been pleased to contribute t[heir] Work on this occasion. W. T. HUGHES, Se[c].

DR. WHITING will begin his SUMM[ER] COURSE of LECTURES on the THEORY [and] PRACTICE of MEDICINE on FRIDAY, June 1[, at] Half-past Five, p.m., and will continue it daily, at [the] Theatre of Anatomy and Medicine, Webb-street, Southw[ark]. The Lectures on the MATERIA MEDICA, &c., [will] commence on the 2d of June, at Ten, a.m.

Apply to Dr. Whiting, 250, High-street, Borough.

LONDON HOSPITAL, May 26.—[A] QUARTERLY GENERAL COURT of [the] Governors of this Institution will be held here on WEDN[ES]DAY, June 6, at One o'Clock precisely, to receive [the] Report of the House Committee for the last three mo[nths], and on other Business. J. CECIL, Secretar[y].

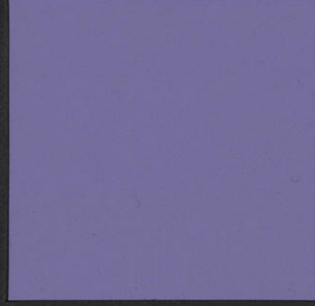
EQUITABLE ASSURANCE OFFI[CE], Bridge-street, Blackfriars.—A QUARTER[LY] GENERAL COURT of this SOCIETY will be ho[lden] here on THURSDAY, the 7th of June next, at El[even]

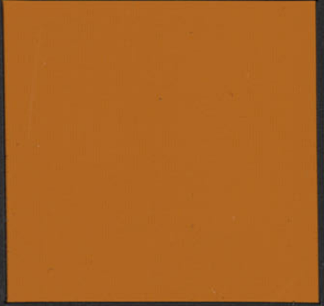
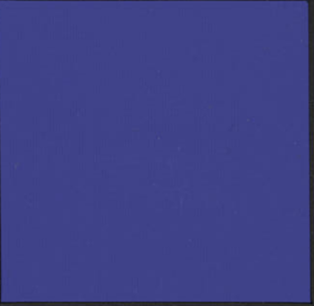
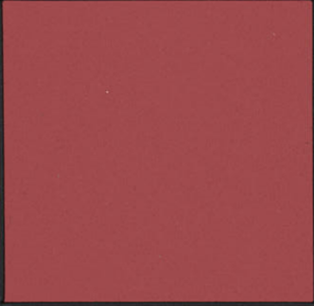

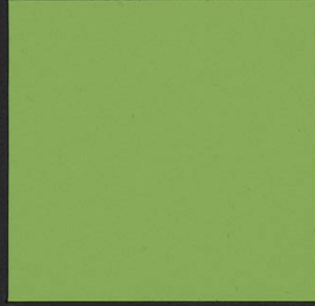
colorchecker CLASSIC

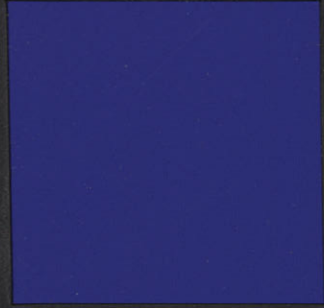
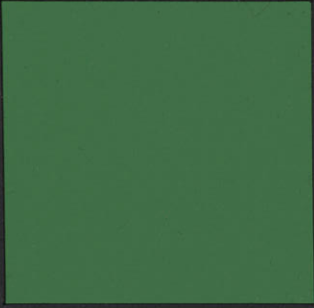

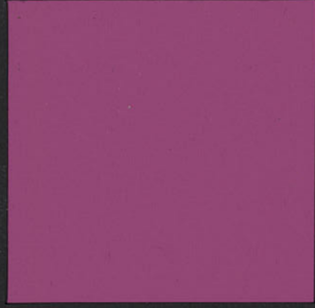

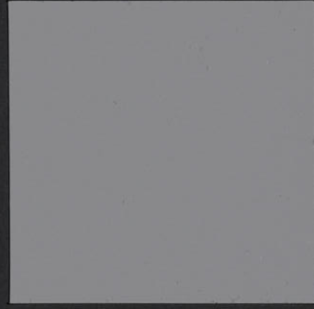

x·rite

mm